

UNIT I: MODERN HISTORY OF INDIA AND INDIAN CULTURE

QUESTION – ANSWER – ENGLISH AND TAMIL

JOIN OUR TELEGRAM: <https://t.me/iyachamyacademy>

1. During the Advent of European invasion - Explain how the naval force of the English became superior before the outmoded Indian Warfare.

ஐரோப்பிய படையெடுப்பின் துவக்க கால கட்டத்தில், இந்தியர்களின் பழமையான போர் நடவடிக்கைகளுக்கு முன் ஆங்கில கடல் ஆதிக்கம் எவ்வாறு உயர்ந்திருந்தது என்பதை விளக்குக.

Introduction

The arrival of Europeans in India signified a pivotal conflict between established land-based empires and emerging maritime powers. The English East India Company's rise was predicated on a fundamental principle articulated by historian Alfred Thayer Mahan: sea power is central to national prosperity and dominance. The English leveraged their naval prowess to control vital trade routes and project force along India's vast coastline. This superiority was not accidental but a product of advanced technology, innovative tactics, and a clear state-sponsored maritime strategy that outmatched the primarily coastal and land-focused Indian military thinking.

English Naval Ascendancy in Indian Waters**Technological and Design Superiority**

- **Ship Construction:** The English employed sturdy, ocean-going warships like Galleons and later, the 'ships-of-the-line'. These were built with strong oak hulls designed to withstand heavy cannon fire and the rigours of long-distance voyages.
- **Indian Vessels:** In contrast, most Indian ships, like dhows, were designed primarily for cargo transport and coastal trade. They were lighter, smaller, and not built to function as stable gun platforms for large-scale naval battles.
- **Firepower:** English ships featured multiple gun-decks, allowing them to mount a large number of heavy cannons. This enabled the devastating 'broadside' tactic, where a coordinated volley from one side of the ship could cripple an enemy vessel.

Advanced Naval Gunnery and Tactics

- **Superior Artillery:** The English possessed superior cast-iron cannons that had a longer range, greater accuracy, and faster reloading times compared to the mostly brass or bronze cannons used by Indian powers.
- **The "Line-of-Battle" Tactic:** The Royal Navy perfected the tactic of sailing in a single column ('line-ahead'), allowing each ship to fire its broadside cannons without obstructing the others. This disciplined formation maximised firepower and was a concept largely alien to Indian naval forces.
- **Key Example:** The Battle of Swally (Suvali) in 1612, where four English East India Company galleons defeated a much larger Portuguese fleet off the coast of Gujarat, demonstrated the supremacy of English naval technology and tactics in Indian waters.

State Support and Strategic Vision

- **Unified Command:** The English naval forces, operated by the East India Company and backed by the Royal Navy, functioned under a unified command with a clear commercial and strategic objective.

- **Lack of Indian Blue-Water Navy:** Major Indian powers like the Mughals viewed themselves as continental rulers and never invested in a powerful, state-funded 'blue-water' navy capable of challenging Europeans in the open ocean. Their naval forces were largely provincial, fragmented, and defensive.
- **Strategic Bases:** The English established and fortified naval bases like Surat, Bombay, and Fort St. George in Madras. These acted as crucial hubs for repair, resupply, and projecting power along the Coromandel and Malabar coasts, giving them logistical endurance that local forces could not match.

Conclusion

In essence, English naval supremacy was a decisive advantage established long before major land confrontations. It was achieved through a potent combination of superior shipbuilding technology, advanced gunnery and tactical doctrine, and a coherent state-sponsored maritime vision. This command of the sea lanes allowed the English to control trade, transport troops and supplies at will, and effectively isolate Indian kingdoms, thereby laying the logistical groundwork for their eventual conquest of the subcontinent.

அறிமுகம்

இந்தியாவில் ஐரோப்பியர்களின் வருகை, நன்கு நிலைபெற்றிருந்த தரைப்படை பேரரசுகளுக்கும் வளர்ந்துவரும் கடல்சார் சக்திகளுக்கும் இடையிலான ஒரு முக்கிய மோதலைக் குறித்தது. வரலாற்றாசிரியர் ஆல்பிரட் தேயர் மஹான் குறிப்பிட்டது போல, "கடல் ஆதிக்கமே ஒரு நாட்டின் செழிப்பிற்கும் மேலாதிக்கத்திற்கும் மையமானது" என்ற கொள்கையின் அடிப்படையில் ஆங்கிலேய கிழக்கிந்திய கம்பெனியின் எழுச்சி அமைந்தது. ஆங்கிலேயர்கள் தங்கள் கடற்படை வலிமையைப் பயன்படுத்தி முக்கிய வர்த்தக வழிகளைக் கட்டுப்படுத்தியதுடன், இந்தியாவின் பரந்த கடற்கரையோரம் தங்கள் அதிகாரத்தை நிலைநிறுத்தினர். இந்த மேலாதிக்கம் தற்செயலானது அல்ல; மேம்பட்ட தொழில்நுட்பம், புதுமையான தந்திரங்கள் மற்றும் தெளிவான அரசு ஆதரவுடனான கடல்சார் உத்தியின் விளைவாகும். இது பெரும்பாலும் கடலோர மற்றும் தரைப்படையை மையமாகக் கொண்ட இந்திய இராணுவ சிந்தனையை விஞ்சியது.

இந்தியக் கடல் எல்லையில் ஆங்கிலேய கடற்படை மேலாதிக்கம்

தொழில்நுட்ப மற்றும் வடிவமைப்பு மேன்மை

- **கப்பல் கட்டுமானம்:** ஆங்கிலேயர்கள் 'கேலியன்கள்' மற்றும் பிற்காலத்தில் 'வரிசைக் கப்பல்கள்' (ships-of-the-line) போன்ற உறுதியான, பெருங்கடலில் பயணிக்கவல்ல போர்க்கப்பல்களைப் பயன்படுத்தினர். இவை வலிமையான ஓக் மரத்தினால் செய்யப்பட்டு, கனமான பிரங்கித் தாக்குதல்களையும் நீண்ட தூர கடல் பயணங்களையும் தாங்கும் வகையில் வடிவமைக்கப்பட்டிருந்தன.
- **இந்தியக் கப்பல்கள்:** இதற்கு மாறாக, 'மரக்கலம்' (dhows) போன்ற பெரும்பாலான இந்தியக் கப்பல்கள் சரக்கு போக்குவரத்து மற்றும் கடலோர வர்த்தகத்திற்காகவே வடிவமைக்கப்பட்டிருந்தன. அவை எடை குறைந்தவையாகவும், சிறியவையாகவும், பெரிய அளவிலான கடற்படைப் போர்களுக்கான நிலையான பிரங்கித் தளங்களாகச் செயல்படும் வகையிலும் இல்லை.
- **தாக்குதல் சக்தி:** ஆங்கிலேயக் கப்பல்களில் பல பிரங்கித் தளங்கள் இருந்தன. இது அதிக எண்ணிக்கையிலான கனரக பிரங்கிகளைப் பொருத்த உதவியது. இதன் மூலம் 'பக்கவாட்டுத் தாக்குதல்' (broadside) என்ற உத்தியைப் பயன்படுத்தி, கப்பலின் ஒரு பக்கத்திலிருந்து ஒருங்கிணைந்து சுடுவதன் மூலம் எதிரிக் கப்பலைச் செயலிழக்கச் செய்ய முடிந்தது.

மேம்பட்ட கடற்படை வீரங்கி மற்றும் தந்திரங்கள்

- **சிறந்த வீரங்கிகள்:** இந்திய சக்திகள் பயன்படுத்திய பெரும்பாலும் பித்தளை அல்லது வெண்கலத்தால் ஆன வீரங்கிகளுடன் ஒப்பிடுகையில், ஆங்கிலேயர்கள் பயன்படுத்திய வார்ப்பிரும்பினாலான வீரங்கிகள் நீண்ட தூரம் சுடக்கூடியவையாகவும், அதிக துல்லியம் கொண்டவையாகவும், வேகமாக மீண்டும் குண்டேற்றக் கூடியவையாகவும் இருந்தன.
- **"போர்-வரிசை" தந்திரம்:** ஆங்கிலேயக் கடற்படை, ஒற்றை வரிசையில் அணிவகுத்துச் செல்லும் ('line-ahead') தந்திரத்தில் தேர்ச்சி பெற்றிருந்தது. இது ஒவ்வொரு கப்பலும் மற்ற கப்பல்களுக்கு இடையூறு இல்லாமல் தங்கள் பக்கவாட்டு வீரங்கிகளால் சுட அனுமதித்தது. இந்த ஒழுக்கமான அமைப்பு, தாக்குதல் சக்தியை உச்சத்திற்கு கொண்டு சென்றது மற்றும் இது இந்திய கடற்படைக்கு பெரும்பாலும் புதிய ஒரு கருத்தாக இருந்தது.
- **முக்கிய உதாரணம்:** 1612-இல் குஜராத் கடற்கரையில் நடைபெற்ற ஸ்வாலி போரில் (Battle of Swally), நான்கு ஆங்கிலேயக் கிழக்கிந்திய கம்பெனியின் கேலியன்கள் ஒரு பெரிய போர்த்துகீசியக் கப்பல் படையைத் தோற்கடித்தன. இது இந்தியக் கடல் பகுதியில் ஆங்கிலேய கடற்படை தொழில்நுட்பம் மற்றும் தந்திரங்களின் மேலாதிக்கத்தை நிரூபித்தது.

அரசின் ஆதரவு மற்றும் உத்திசார் பார்வை

- **ஒருங்கிணைந்த கட்டளை:** கிழக்கிந்திய கம்பெனியால் இயக்கப்பட்டு, ஆங்கிலேய அரசு கடற்படையின் ஆதரவுடன் செயல்பட்ட ஆங்கிலேயக் கடற்படை, ஒரு தெளிவான வணிக மற்றும் உத்திசார் நோக்கத்துடன் ஒருங்கிணைந்த கட்டளையின் கீழ் இயங்கியது.
- **இந்தியாவின் ஆழ்கடல் கடற்படை இல்லாமை:** முகலாயர்கள் போன்ற முக்கிய இந்திய ஆட்சியாளர்கள் தங்களை கண்டம்சார்ந்த ஆட்சியாளர்களாகவே கருதினர். ஜரோப்பியர்களை ஆழ்கடலில் எதிர்கொள்ளும் திறன் கொண்ட சக்திவாய்ந்த, அரசால் நிதி உதவி செய்யப்படும் 'ஆழ்கடல் கடற்படையில்' (blue-water navy) அவர்கள் ஒருபோதும் முதலீடு செய்யவில்லை. அவர்களின் கடற்படைகள் பெரும்பாலும் மாகாண அளவிலும், சிதறியும், தற்காப்பு நோக்கிலும் இருந்தன.
- **உத்திசார் தளங்கள்:** ஆங்கிலேயர்கள் தூரத், பம்பாய் மற்றும் சென்னையின் புனித ஜார்ஜ் கோட்டை போன்ற கடற்படைத் தளங்களை நிறுவி பலப்படுத்தினர். இவை சோழமண்டல மற்றும் மலபார் கடற்கரையோரம் பழுதுபார்ப்பு, மறுவிநியோகம் மற்றும் அதிகாரத்தை நிலைநிறுத்துவதற்கான முக்கிய மையங்களாகச் செயல்பட்டன. இது உள்ளூர் படைகளால் ஈடுசெய்ய முடியாத தளவாட வலிமையை அவர்களுக்கு வழங்கியது.

முடிவுரை

சுருங்கக்கூறின், ஆங்கிலேயக் கடற்படை மேலாதிக்கம் என்பது பெரிய தரைப் போர்களுக்கு நீண்ட காலத்திற்கு முன்பே நிறுவப்பட்ட ஒரு தீர்க்கமான சாதகமாகும். இது சிறந்த கப்பல் கட்டும் தொழில்நுட்பம், மேம்பட்ட வீரங்கி மற்றும் தந்திரோபாயக் கோட்பாடு, மற்றும் ஒரு தெளிவான அரசு ஆதரவு பெற்ற கடல்சார் பார்வை ஆகியவற்றின் சக்திவாய்ந்த கலவையின் மூலம் அடையப்பட்டது. கடல் வழிகள் மீதான இந்த ஆதிக்கம், வர்த்தகத்தைக் கட்டுப்படுத்தவும், துருப்புக்கள் மற்றும் பொருட்களை விருப்பப்படி கொண்டு செல்லவும், இந்திய ராஜ்ஜியங்களைத் தனிமைப்படுத்தவும் ஆங்கிலேயர்களுக்கு உதவியது. இதன் மூலம் அவர்கள் இந்தியத் துணைக்கண்டத்தை இறுதியில் கைப்பற்றுவதற்கான தளவாட அடித்தளத்தை அமைத்தனர்.

2. The East India Company while establishing its political power in the Carnatic faced real danger from the French rather than the Indian rulers. Explain.

கிழக்கிந்தியக் கம்பெனி தனது அரசியல் அதிகாரத்தை கர்நாடகப் பகுதியில் நிறுவியபோது, இந்திய ஆட்சியாளர்களை விட பிரெஞ்சுக்காரர்களிடமிருந்து உண்மையான ஆபத்தை எதிர்கொண்டது. விளக்குக.

Introduction

In the mid-18th century, as Mughal authority waned, the Carnatic region descended into political turmoil, marked by succession disputes. Into this power vacuum stepped the English and French East India Companies. Their rivalry was not merely commercial; it was a proxy war reflecting the global Anglo-French struggle for supremacy. The true threat to the English East India Company's ambitions came not from the fragmented and militarily traditional Indian states, but from their European counterpart, the French, who were a peer competitor in terms of military organisation, strategic vision, and imperial ambition.

The French: A Symmetrical Threat

Peer Ambition and Strategic Acumen

- The French, under the astute leadership of Governor-General Joseph-François Dupleix, were the first to master the strategy of intervention in local succession disputes. They aimed not just for trade concessions but for defacto political control by installing puppet rulers.
- This was a mirror image of the English strategy, making them direct competitors for the same prize: political dominance in the Carnatic. The conflict between Chanda Sahib (backed by the French) and Muhammad Ali Wallajah (backed by the English) for the Nawabi of Arcot exemplifies this direct rivalry.
- The Carnatic Wars were local extensions of larger European conflicts like the War of Austrian Succession (First Carnatic War) and the Seven Years' War (Third Carnatic War), meaning both sides were supported by their national governments and resources.

Military and Naval Parity

- Both the English and French commanded small but highly disciplined, European-trained armies equipped with superior muskets and mobile artillery. This military system consistently proved superior to the large, unwieldy armies of Indian rulers.
- The Battle of Adyar (1746), where a small French contingent easily defeated the large army of Anwar-ud-din, the Nawab of Carnatic, demonstrated that the decisive military factor was European training and technology, making the other European power the only credible military threat.
- Both powers could leverage their naval forces to control the seas, reinforcing their positions in Madras (English) and Pondicherry (French) and blockading each other's ports, a capability Indian rulers entirely lacked.

The Indian Rulers: A Fragmented and Secondary Challenge

- **Internal Disunity:** Indian princes in the Carnatic were deeply divided by internal power struggles, such as the disputes for the thrones of Hyderabad and Arcot. This fragmentation prevented them from forming a united front against foreign intrusion and made them susceptible to manipulation.
- **Military Obsolescence:** While their armies were numerically vast, they lacked the training, discipline, and coordinated artillery tactics of the Europeans. Their reliance on cavalry charges and feudal levies was ineffective against disciplined infantry volleys.

- **Lack of Strategic Foresight:** Most Indian rulers failed to perceive the long-term imperial designs of the Europeans. They viewed them as powerful mercenaries or traders who could be used as allies in their own local conflicts, rather than as existential threats to their sovereignty.

Conclusion

The primary danger to the English in the Carnatic was unequivocally the French. They were a symmetrical enemy, matching the English in military capability, strategic goals, and political cunning. The Indian rulers, weakened by internal strife and military inferiority, were reduced to the status of pawns in a larger imperial game played between Britain and France on the chessboard of southern India, with the ultimate prize being colonial empire.

அறிமுகம்

பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் மத்தியில் முகலாய அதிகாரம் குறைந்தபோது, கர்நாடகப் பகுதி வாரிசுரிமைப் பூசல்களால் அரசியல் குழப்பத்தில் மூழ்கியது. இந்த அதிகார வெற்றிடத்தில் ஆங்கில மற்றும் பிரெஞ்சு கிழக்கிந்திய கம்பெனிகள் நுழைந்தன. அவர்களின் போட்டி வர்த்தகம் சார்ந்தது மட்டுமல்ல; இது உலகளாவிய ஆங்கிலோ-பிரெஞ்சு மேலாதிக்கப் போராட்டத்தை பிரதிபலித்த ஒரு பதிலிப் போராகும். ஆங்கிலேயக் கிழக்கிந்திய கம்பெனியின் லட்சியங்களுக்கு உண்மையான அச்சுறுத்தல், சிதறுண்ட மற்றும் ராணுவ ரீதியாக பின்தங்கிய இந்திய அரசுகளிடமிருந்து வரவில்லை. மாறாக, ராணுவ அமைப்பு, உத்திசார் பார்வை மற்றும் ஏகாதிபத்திய நோக்கம் ஆகியவற்றில் தங்களுக்குச் சமமான போட்டியாளராக விளங்கிய ஐரோப்பியர்களான பிரெஞ்சுக்காரர்களிடமிருந்தே வந்தது.

பிரெஞ்சுக்காரர்கள்: ஒரு சமச்சீரான அச்சுறுத்தல்

நிகரான லட்சியம் மற்றும் உத்திசார் அறிவுக்கூர்மை

- ஆளுநர்-ஜெனரல் ஜோசப்-பிராங்கோயிஸ் டூப்ளேயின் திறமையான தலைமையின் கீழ், உள்ளூர் வாரிசுரிமைப் பூசல்களில் தலையிடும் உத்தியில் பிரெஞ்சுக்காரர்களே முதலில் தேர்ச்சி பெற்றனர். அவர்கள் வர்த்தகச் சலுகைகளை மட்டும் நோக்கமாகக் கொள்ளாமல், தங்களுக்கு வேண்டிய ஆட்சியாளர்களை பதவியில் அமர்த்துவதன் மூலம் மறைமுக அரசியல் கட்டுப்பாட்டை அடைய விரும்பினர்.
- இது ஆங்கிலேயர்களின் உத்தியை அப்படியே பிரதிபலித்தது. இதனால், கர்நாடகத்தில் அரசியல் ஆதிக்கம் என்ற ஒரே இலக்கிற்காக அவர்கள் நேரடிப் போட்டியாளர்களாக மாறினர். ஆற்காடு நவாப் பதவிக்காக சந்தா சாகிப் (பிரெஞ்சு ஆதரவு) மற்றும் முகமது அலி வாலாஜா (ஆங்கிலேய ஆதரவு) ஆகியோருக்கு இடையிலான மோதல் இந்த நேரடிப் போட்டிக்கு சிறந்த உதாரணமாகும்.
- கர்நாடகப் போர்கள், ஆஸ்திரிய வாரிசுரிமைப் போர் (முதலாம் கர்நாடகப் போர்) மற்றும் ஏழாண்டுப் போர் (மூன்றாம் கர்நாடகப் போர்) போன்ற பெரிய ஐரோப்பிய மோதல்களின் உள்ளூர் விரிவாக்கங்களாக இருந்தன. எனவே, இரு தரப்பினருக்கும் அவர்களின் தேசிய அரசாங்கங்களும் வளங்களும் ஆதரவளித்தன.

ராணுவ மற்றும் கடற்படை சமநிலை

- ஆங்கிலேயர்கள் மற்றும் பிரெஞ்சுக்காரர்கள் இருவரும் சிறிய ஆனால் மிகவும் ஒழுக்கமான, ஐரோப்பியப் பயிற்சி பெற்ற படைகளைக் கொண்டிருந்தனர். அவை சிறந்த துப்பாக்கிகள் மற்றும் நகரும் பீரங்கிகளைக் கொண்டிருந்தன. இந்த ராணுவ அமைப்பு இந்திய ஆட்சியாளர்களின் பெரிய, கட்டுக்கடங்காத படைகளை விட தொடர்ந்து மேன்மையாக இருந்தது.

- 1746-இல் நடந்த அடையாறு போரில், ஒரு சிறிய பிரெஞ்சுப் படை கர்நாடக நவாப் அன்வர்-உத்தின் பெரிய படையை எளிதில் தோற்கடித்தது. இது ஐரோப்பியப் பயிற்சியும் தொழில்நுட்பமுமே தீர்க்கமான ராணுவக் காரணி என்பதை நிரூபித்தது. எனவே, மற்ற ஐரோப்பிய சக்தியே நம்பகமான ஒரே ராணுவ அச்சுறுத்தலாக இருந்தது.
- இரு சக்திகளும் தங்கள் கடற்படை சக்திகளைப் பயன்படுத்தி கடல்களைக் கட்டுப்படுத்தவும், சென்னையில் (ஆங்கிலேயர்) மற்றும் பாண்டிச்சேரியில் (பிரெஞ்சுக்காரர்) தங்கள் நிலைகளை வலுப்படுத்தவும், ஒருவருக்கொருவர் துறைமுகங்களைத் தடுக்கவும் முடிந்தது. இந்தத் திறன் இந்திய ஆட்சியாளர்களிடம் முற்றிலும் இல்லை.

இந்திய ஆட்சியாளர்கள்: ஒரு சிதறிய மற்றும் இரண்டாம் நிலை சவால்

- **உள்நாட்டு ஒற்றுமையின்மை:** கர்நாடகத்தில் இருந்த இந்திய இளவரசர்கள், ஹைதராபாத் மற்றும் ஆற்காடு அரியணைகளுக்கான தகராறுகள் போன்ற உள் அதிகாரப் போராட்டங்களால் ஆழமாகப் பிளவுபட்டிருந்தனர். இந்தச் சிதறல், வெளிநாட்டு ஊடுருவலுக்கு எதிராக ஒரு ஒன்றுபட்ட முன்னணியை உருவாக்குவதைத் தடுத்தது மற்றும் அவர்களை சூழ்ச்சிகளுக்கு ஆளாக்கியது.
- **ராணுவப் பின்தங்கிய நிலை:** அவர்களின் படைகள் எண்ணிக்கையில் மிகப் பெரியதாக இருந்தாலும், ஐரோப்பியர்களின் பயிற்சி, ஒழுக்கம் மற்றும் ஒருங்கிணைந்த பிரங்கித் தந்திரங்கள் அவர்களிடம் இல்லை. குதிரைப்படைத் தாக்குதல்கள் மற்றும் நிலப்பிரபுத்துவப் படைகளை நம்பியிருந்தது, ஒழுக்கமான காலாட்படைத் தாக்குதல்களுக்கு எதிராக பயனற்றதாக இருந்தது.
- **உத்திசார் தொலைநோக்குப் பார்வை இல்லாமை:** பெரும்பாலான இந்திய ஆட்சியாளர்கள் ஐரோப்பியர்களின் நீண்டகால ஏகாதிபத்திய நோக்கங்களைப் புரிந்துகொள்ளத் தவறினர். அவர்கள் தங்களது இறையாண்மைக்கு அச்சுறுத்தலானவர்கள் என்பதை உணராமல், தங்களின் உள்ளூர் மோதல்களில் பயன்படுத்தக்கூடிய சக்திவாய்ந்த கூலிப்படையினர் அல்லது வர்த்தகர்களாகவே அவர்களைக் கண்டனர்.

முடிவுரை

கர்நாடகத்தில் ஆங்கிலேயர்களுக்கு இருந்த முதன்மையான ஆபத்து சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி பிரெஞ்சுக்காரர்களே. அவர்கள் ராணுவத் திறன், உத்திசார் குறிக்கோள்கள் மற்றும் அரசியல் சூழ்ச்சி ஆகியவற்றில் ஆங்கிலேயர்களுக்கு நிகரான ஒரு சமச்சீரான எதிரியாக இருந்தனர். உள்நாட்டுப் பூசல்கள் மற்றும் ராணுவத் தாழ்வுநிலையால் பலவீனமடைந்த இந்திய ஆட்சியாளர்கள், பிரிட்டனுக்கும் பிரான்சுக்கும் இடையே தென்னிந்தியாவின் சதுரங்கப் பலகையில் விளையாடப்பட்ட ஒரு பெரிய ஏகாதிபத்திய விளையாட்டில் சிப்பாய்களின் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டனர். இதன் இறுதிப் பரிசு காலனித்துவப் பேரரசாக அமைந்தது.

3. Justify that the 1806 Vellore Mutiny was a precursor to 1857 Sepoy Mutiny.

1806 வேலூர் கலகமானது 1857 சிப்பாய் கலகத்தின் முன்னோடி நிகழ்வு என்பதை நியாயப்படுத்துக.

Introduction

The Vellore Mutiny of 1806 stands as a stark and bloody prelude to the larger conflagration of 1857. It was not merely an isolated incident but a "dress rehearsal" that exposed the fundamental clash between British military reforms and the deeply ingrained socio-religious customs of the Indian sepoys. Historian V.D. Savarkar aptly described it as the prologue to the 1857 uprising. The grievances, objectives, and the brutal nature of its suppression created a template that would be tragically replicated on a subcontinental scale five decades later.

A Microcosm of the Great Rebellion

Core Grievance: Disregard for Religious Sentiments

- **Vellore (1806):** The immediate catalyst was the introduction of a new military regulation by the Commander-in-Chief, Sir John Craddock. This included a new turban with a leather cockade, which sepoys feared was made from cow or pig hide, offending both Hindus and Muslims. They were also ordered to shave their beards and remove caste markings.
- **1857:** The parallel is unmistakable. The primary trigger was the introduction of the new Enfield rifle, whose cartridges were greased with beef and pork fat. Biting these cartridges to load the rifle was a direct affront to the religious beliefs of Hindu and Muslim sepoys.
- In both cases, a seemingly minor change in military dress or equipment became the flashpoint for rebellion because it was perceived as a deliberate attack on the sepoys' faith and identity.

Objective: Restoration of Native Rule

- **Vellore (1806):** The mutiny had a clear political objective. After killing British officers and soldiers, the sepoys hoisted the flag of the Mysore Sultanate over Vellore Fort and declared Fateh Hyder, Tipu Sultan's eldest son (who was interned in the fort), as their ruler.
- **1857:** Similarly, the mutineers from Meerut marched to Delhi and proclaimed the aged Mughal emperor, Bahadur Shah Zafar, as the symbol of their revolt and the rightful sovereign of Hindustan.
- Both uprisings sought to overthrow the foreign British authority and restore a familiar, pre-colonial Indian power structure, demonstrating a shared anti-colonial aspiration.

Pattern of Outbreak and Suppression

- **Vellore (1806):** The mutiny began with a sudden, violent surprise attack on the European garrison during the night. The British response was equally swift and merciless. Colonel Gillespie, riding from Arcot, stormed the fort and executed hundreds of sepoys in a brutal act of retribution.
- **1857:** This pattern of a violent outbreak followed by disproportionately brutal suppression was repeated on a massive scale. The British response to the 1857 revolt involved widespread massacres, summary executions, and extreme violence to re-establish their authority.

Conclusion

The 1806 Vellore Mutiny was a clear precursor to the 1857 Sepoy Mutiny, mirroring it in causes, aims, and the nature of its suppression. It was a potent warning that the British East India Company's authority was fragile and dependent on respecting the cultural and religious fabric of its Indian army. The failure of the British to learn from the lessons of Vellore made the cataclysm of 1857 almost inevitable.

அறிமுகம்

1806-ஆம் ஆண்டின் வேலூர் கலகம், 1857-ஆம் ஆண்டின் மாபெரும் கிளர்ச்சிக்கு ஒரு தெளிவான மற்றும் இரத்தக்களரி மிக்க முன்னோட்டமாக நிற்கிறது. இது ஒரு தனிமைப்படுத்தப்பட்ட சம்பவம் மட்டுமல்ல, பிரிட்டிஷ் இராணுவ சீர்திருத்தங்களுக்கும் இந்திய சிப்பாய்களின் ஆழமாக வேரூன்றிய சமூக-மத பழக்கவழக்கங்களுக்கும் இடையிலான அடிப்படை மோதலை வெளிப்படுத்திய ஒரு "குறுகிய ஒத்திகை" ஆகும். வரலாற்றாசிரியர் வி.டி. சுவார்க்கர் இதை 1857 கிளர்ச்சியின் முன்னுரை என்று பொருத்தமாக விவரித்தார். அதன் குறைகள், நோக்கங்கள் மற்றும் அது கொடூரமாக அடக்கப்பட்ட விதம், ஐம்பது ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு துணைக்கண்ட அளவில் மீண்டும் நிகழ்விருந்த ஒரு வடிவத்தை உருவாக்கியது.

மாபெரும் கிளர்ச்சியின் ஒரு சிறிய மாதிரி

முதன்மைக் குறை: மத உணர்வுகளைப் புறக்கணித்தல்

- **வேலூர் (1806):** தளபதி சர் ஜான் கிரடாக் அறிமுகப்படுத்திய புதிய இராணுவ விதிமுறைகளே உடனடி காரணமாக அமைந்தது. இது ஒரு புதிய தலைப்பாகையை உள்ளடக்கியது, அதில் விலங்குத் தோலால் ஆன சின்னம் (cockade) இருந்தது. இது பசு அல்லது பன்றியின் தோலால் செய்யப்பட்டிருக்கலாம் என்று சிப்பாய்கள் அஞ்சினர், இது இந்துக்கள் மற்றும் முஸ்லிம்கள் இருவரையும் புண்படுத்தியது. மேலும், அவர்கள் தாடியை மழிக்கவும், சாதி அடையாளங்களை அகற்றவும் கட்டளையிடப்பட்டனர்.
- **1857:** இதற்கான நேரடி ஒப்பீடு மறுக்க முடியாதது. புதிய என்பீல்டு துப்பாக்கியின் அறிமுகமே முதன்மைத் தூண்டுதலாக இருந்தது. அதன் தோட்டாக்கள் மாட்டுக்கொழுப்பு மற்றும் பன்றிக்கொழுப்பு தடவப்பட்டு இருந்தன. துப்பாக்கியில் தோட்டாக்களை நிரப்ப அவற்றைக் கடிப்பது இந்து மற்றும் முஸ்லிம் சிப்பாய்களின் மத நம்பிக்கைகளுக்கு நேரடி அவமதிப்பாக இருந்தது.
- இரு நிகழ்வுகளிலும், இராணுவ உடை அல்லது உபகரணங்களில் செய்யப்பட்ட ஒரு சிறிய மாற்றம், சிப்பாய்களின் நம்பிக்கை மற்றும் அடையாளத்தின் மீதான ஒரு திட்டமிட்ட தாக்குதலாகக் கருதப்பட்டதால், கிளர்ச்சிக்கான தீப்பொறியாக மாறியது.

நோக்கம்: இந்திய ஆட்சியை மீட்டெடுத்தல்

- **வேலூர் (1806):** கலகத்திற்கு ஒரு தெளிவான அரசியல் நோக்கம் இருந்தது. பிரிட்டிஷ் அதிகாரிகளையும் வீரர்களையும் கொன்ற பிறகு, சிப்பாய்கள் வேலூர் கோட்டையின் மீது மைசூர் சுல்தானகத்தின் கொடியை ஏற்றி, திப்பு சுல்தானின் மூத்த மகனான பதே ஹைதரை (கோட்டையில் சிறைவைக்கப்பட்டிருந்தவர்) தங்கள் ஆட்சியாளராக அறிவித்தனர்.
- **1857:** இதேபோல், மீரட்டிலிருந்து வந்த கிளர்ச்சியாளர்கள் டெல்லிக்கு அணிவகுத்துச் சென்று, வயதான முகலாயப் பேரரசர் பகதூர் ஷா ஜப்பரை தங்கள் கிளர்ச்சியின் சின்னமாகவும், இந்துஸ்தானத்தின் முறையான இறையாண்மையாளராகவும் அறிவித்தனர்.
- இரு எழுச்சிகளும் அந்நிய பிரிட்டிஷ் அதிகாரத்தை தூக்கியெறிந்து, பழக்கமான, காலனித்துவத்திற்கு முந்தைய இந்திய அதிகார கட்டமைப்பை மீட்டெடுக்க முயன்றன. இது ஒரு பொதுவான காலனித்துவ எதிர்ப்பு ஆர்வத்தை வெளிப்படுத்தியது.

கிளர்ச்சியின் போக்கு மற்றும் அடக்குமுறை

- **வேலூர் (1806):** இரவில் ஜரோப்பியப் படைப்பிரிவின் மீது திடீர் மற்றும் வன்முறைத் தாக்குதலுடன் கலகம் தொடங்கியது. பிரிட்டிஷாரின் பதிலும் விரைவாகவும் இரக்கமற்றதாகவும் இருந்தது. ஆற்காட்டிலிருந்து விரைந்து வந்த கர்னல் கில்லஸ்பி, கோட்டையைத் தாக்கி, நூற்றுக்கணக்கான சிப்பாய்களை பழிவாங்கும் கொடூரமான செயலாகக் கொன்றார்.
- **1857:** ஒரு வன்முறையான கிளர்ச்சியைத் தொடர்ந்து விகிதாச்சாரமற்ற கொடூரமான அடக்குமுறை என்ற இந்த முறை, மிகப்பெரிய அளவில் மீண்டும் நிகழ்ந்தது. 1857 கிளர்ச்சிக்கு பிரிட்டிஷாரின் பதிலடி, பரவலான படுகொலைகள், விசாரணை இல்லாத மரணதண்டனைகள் மற்றும் தங்கள் அதிகாரத்தை மீண்டும் நிலைநிறுத்துவதற்கான தீவிர வன்முறையை உள்ளடக்கியிருந்தது.

முடிவுரை

1806 வேலூர் கலகம், 1857 சிப்பாய் கலகத்தின் ஒரு தெளிவான முன்னோடியாகும். இது காரணங்கள், நோக்கங்கள் மற்றும் அடக்குமுறையின் தன்மை ஆகியவற்றில் அதை அப்படியே பிரதிபலித்தது. பிரிட்டிஷ்

கிழக்கிந்திய கம்பெனியின் அதிகாரம் பலவீனமானது என்றும், அது தனது இந்திய இராணுவத்தின் கலாச்சார மற்றும் மதக் கட்டமைப்பை மதிப்பதில் தங்கியுள்ளது என்றும் இது ஒரு சக்திவாய்ந்த எச்சரிக்கையாக அமைந்தது. வேலூரின் படிப்பினைகளைக் கற்றுக்கொள்ள பிரிட்டிஷார் தவறியதால், 1857-இன் பேரழிவு தவிர்க்க முடியாததாகிவிட்டது.

4. Vellore Mutiny was a premature outbreak. — Discuss.

வேலூர் கலகம் நன்கு முதிர்வடையாமல் வெளிவந்த கலகம் என்பதை விவரிக்கவும்.

Introduction

The Vellore Mutiny of 1806 was a powerful, violent expression of sepoy grievances, yet it can be accurately described as a premature outbreak. It contained all the explosive ingredients of a major rebellion—religious discontent, political aspiration, and anti-colonial sentiment. However, its ultimate and swift failure was due to its premature nature. It erupted before adequate groundwork could be laid for a sustained, widespread struggle, making it an isolated flash of fire rather than a consuming blaze. Its lack of coordination and strategic depth ensured its doom from the outset.

Characteristics of a Premature Uprising

Lack of Widespread Coordination and Support

- The mutiny was intensely localized, confined almost entirely within the walls of Vellore Fort. The mutineers failed to establish prior communication or coordination with sepoys in other major garrisons like Arcot, Trichinopoly, or Madras.
- There was no effort to mobilize the surrounding civilian population. The rebellion remained a purely military affair within a single cantonment, making it easy to contain.
- This isolation is proven by the fact that the rebellion was crushed by a relief force from a single nearby cantonment, Arcot. A well-planned uprising would have anticipated this and attempted to ignite simultaneous revolts elsewhere to divide British forces.

Flawed Strategic Planning and Execution

- While the initial surprise attack was successful, there was no coherent plan for what to do next. The mutineers succeeded in capturing the fort but failed to consolidate their victory.
- They did not effectively seize the fort's treasury or secure all armaments for a prolonged defence.
- Crucially, they failed to prevent news of the mutiny from reaching the British garrison at Arcot, only 16 miles away. This oversight allowed Colonel Gillespie to organize a rapid and decisive counter-attack within hours, sealing the mutiny's fate.

Absence of Mature and Unified Leadership

- The rebellion was led by Indian officers like Subedars Sheik Adam and Sheik Hamid and Jemadar Shaik Hussain, but it lacked a single, charismatic leader with a broader strategic vision.
- Tipu Sultan's sons, who were interned in the fort and proclaimed as rulers, were merely symbolic figures. They were caught by surprise and did not actively lead or direct the rebellion.
- This contrasts sharply with the 1857 revolt, which, despite its own coordination issues, had figures like Nana Saheb, Tantia Tope, and Rani Lakshmbai who provided regional leadership that sustained the fight for many months.

Conclusion

The Vellore Mutiny was premature because it was an impulsive reaction to immediate grievances rather than a carefully orchestrated revolution. Its failure stemmed directly from its isolation, poor strategic

foresight, and the absence of a command structure capable of turning a local success into a regional movement. It was a testament to the sepoys' courage and discontent, but its tragic and swift end underscores the fatal flaws of an uprising that erupts before it is ready.

அறிமுகம்

1806 ஆம் ஆண்டின் வேலூர் கலகம், சிப்பாய்களின் குறைகளின் சக்திவாய்ந்த, வன்முறை வெளிப்பாடாக இருந்தது, ஆனாலும் அதை ஒரு முதிர்ச்சியடையாத வெடிப்பு என்று துல்லியமாக விவரிக்க முடியும். ஒரு பெரிய கிளர்ச்சியின் அனைத்து வெடிக்கும் கூறுகளையும் – மத அதிருப்தி, அரசியல் ஆர்வம் மற்றும் காலனித்துவ எதிர்ப்பு உணர்வு – இது கொண்டிருந்தது. இருப்பினும், அதன் இறுதி மற்றும் விரைவான தோல்வி அதன் முதிர்ச்சியற்ற தன்மை காரணமாகவே ஏற்பட்டது. ஒரு நீடித்த, பரவலான போராட்டத்திற்கு போதுமான அடித்தளம் அமைக்கப்படுவதற்கு முன்பே அது வெடித்தது, இது ஒரு பரவலான தீயாக மாறுவதற்குப் பதிலாக ஒரு தனிமைப்படுத்தப்பட்ட தீப்பொறியாகவே அமைந்தது. அதன் ஒருங்கிணைப்பு இல்லாமையும் உத்திசார் ஆழமின்மையும் அதன் தோல்வியை ஆரம்பத்திலிருந்தே உறுதி செய்தன.

முதிர்ச்சியடையாத கிளர்ச்சியின் பண்புகள்

பரந்த ஒருங்கிணைப்பு மற்றும் ஆதரவின்மை

- இந்தக் கலகம் வேலூர் கோட்டையின் சுவர்களுக்குள்ளேயே முழுமையாக அடங்கியிருந்தது. கிளர்ச்சியாளர்கள் ஆற்காடு, திருச்சிராப்பள்ளி அல்லது சென்னை போன்ற பிற முக்கிய படைப்பிரிவுகளில் உள்ள சிப்பாய்களுடன் முன் தொடர்பு அல்லது ஒருங்கிணைப்பை ஏற்படுத்தத் தவறினர்.
- சுற்றியுள்ள பொதுமக்களைத் திரட்டுவதற்கு எந்த முயற்சியும் மேற்கொள்ளப்படவில்லை. கிளர்ச்சி ஒரு இராணுவ விவகாரமாகவே இருந்தது, இது ஒரு தனிப்பட்ட பாளையத்திற்குள் அடங்கியதால், அதைக் கட்டுப்படுத்துவது எளிதாக இருந்தது.
- அருகிலுள்ள ஒரே பாளையமான ஆற்காட்டிலிருந்து வந்த ஒரு மீட்புப் படையால் கிளர்ச்சி நசுக்கப்பட்டது என்பதே அதன் தனிமைப்படுத்தப்பட்ட நிலைக்குச் சான்றாகும். நன்கு திட்டமிடப்பட்ட ஒரு கிளர்ச்சி இதை எதிர்பார்த்து, பிரிட்டிஷ் படைகளைப் பிரிக்க மற்ற இடங்களில் ஒரே நேரத்தில் கிளர்ச்சிகளைத் தூண்ட முயன்றிருக்கும்.

குறைபாடுள்ள உத்திசார் திட்டமிடல் மற்றும் செயல்படுத்தல்

- ஆரம்பகட்ட திடீர் தாக்குதல் வெற்றிகரமாக இருந்தபோதிலும், அடுத்து என்ன செய்வது என்பதற்கு ஒரு தெளிவான திட்டம் இல்லை. கிளர்ச்சியாளர்கள் கோட்டையைக் கைப்பற்றுவதில் வெற்றி பெற்றனர், ஆனால் தங்கள் வெற்றியை உறுதிப்படுத்தத் தவறினர்.
- நீண்டகாலப் பாதுகாப்பிற்காக கோட்டையின் கருவூலத்தை அவர்கள் திறம்படக் கைப்பற்றவில்லை அல்லது அனைத்து ஆயுதங்களையும் பாதுகாக்கவில்லை.
- முக்கியமாக, கலகம் பற்றிய செய்தி வெறும் 16 மைல் தொலைவில் உள்ள ஆற்காட்டில் இருந்த பிரிட்டிஷ் படைப்பிரிவைச் சென்றடைவதைத் தடுக்க அவர்கள் தவறினர். இந்த மேற்பார்வைக் குறைபாடு, கர்னல் கில்லஸ்பி சில மணி நேரங்களுக்குள் விரைவான மற்றும் தீர்க்கமான எதிர்த்தாக்குதலை ஏற்பாடு செய்ய அனுமதித்து, கலகத்தின் விதியை முடிவுக்குக் கொண்டுவந்தது.

முதிர்ந்த மற்றும் ஒருங்கிணைந்த தலைமை இல்லாமை

- சுபேதார் ஷேக் ஆதம், ஷேக் ஹமீத் மற்றும் ஜமேதார் ஷேக் ஹுசைன் போன்ற இந்திய அதிகாரிகளால் கிளர்ச்சி வழிநடத்தப்பட்டது, ஆனால் ஒரு பரந்த உத்திசார் பார்வையுடன் கூடிய ஒற்றை, கவர்ந்திழுக்கும் தலைவர் இல்லை.
- கோட்டையில் சிறைவைக்கப்பட்டு ஆட்சியாளர்களாக அறிவிக்கப்பட்ட திப்பு சுல்தானின் மகன்கள் வெறும் அடையாளச் சின்னங்களாகவே இருந்தனர். அவர்கள் இந்த நிகழ்வுகளால் ஆச்சரியமடைந்தனர் மற்றும் கிளர்ச்சியைத் தீவிரமாக வழிநடத்தவோ அல்லது இயக்கவோ இல்லை.
- இது 1857 கிளர்ச்சியுடன் முற்றிலும் மாறுபடுகிறது. அந்தக் கிளர்ச்சியில் அதன் சொந்த ஒருங்கிணைப்பு சிக்கல்கள் இருந்தபோதிலும், நானா சாகிப், தாந்தியா தோப் மற்றும் ராணி லட்சுமிபாய் போன்ற பிராந்தியத் தலைவர்கள் பல மாதங்களுக்குப் போராட்டத்தைத் தொடர வழிவகுத்தனர்.

முடிவுரை

வேலூர் கலகம் ஒரு முதிர்ச்சியடையாத நிகழ்வாகும். ஏனெனில் அது கவனமாகத் திட்டமிடப்பட்ட ஒரு புரட்சியாக இல்லாமல், உடனடிக் குறைகளுக்கு ஒரு திடீர் எதிர்வினையாக இருந்தது. அதன் தோல்வி, அதன் தனிமைப்படுத்தப்பட்ட தன்மை, மோசமான உத்திசார் தொலைநோக்குப் பார்வை மற்றும் ஒரு உள்ளூர் வெற்றியை ஒரு பிராந்திய இயக்கமாக மாற்றக்கூடிய கட்டளைக் கட்டமைப்பின்மையிலிருந்து நேரடியாக உருவானது. இது சிப்பாய்களின் தைரியத்திற்கும் அதிருப்திக்கும் ஒரு சான்றாக இருந்தது, ஆனால் அதன் சோகமான மற்றும் விரைவான முடிவு, தயாராகும் முன்பே வெடிக்கும் ஒரு கிளர்ச்சியின் அபாயகரமான தவறுகளை அடிக்கோடிட்டுக் காட்டுகிறது.

5. Describe the Peasant uprisings during colonial rule in India.

காலனியாதிக்கத்தின் கீழ் இந்தியாவில் ஏற்பட்ட விவசாய எழுச்சிகளை விவரி.

Introduction

Peasant uprisings during British colonial rule were a direct and often violent response to the profound disruptions in India's agrarian economy. Colonial policies, particularly the new land revenue systems, the forced commercialization of agriculture, and the rise of a parasitic class of zamindars and moneylenders, drove the peasantry into unprecedented debt and misery. As historian Kathleen Gough noted, these were not random acts but conscious rebellions against deprivation and the destruction of their traditional way of life, forming a powerful undercurrent of resistance throughout the colonial period.

Key Uprisings and Their Characteristics

The Indigo Revolt (1859-60)

- **Cause:** European planters in Bengal forced peasants to cultivate indigo instead of more profitable food crops like rice. They were coerced into accepting meagre advances and signing fraudulent contracts, trapping them in a cycle of debt.
- **Nature:** This was a remarkably organized and non-violent revolt initially. Peasants collectively refused to sow indigo. They resisted the planters' agents (lathiyals) and used social boycott as a powerful tool. The revolt gained significant support from the Bengali middle-class intelligentsia and the press.

The Santhal Rebellion (1855-56)

- **Cause:** This was a tribal peasant uprising in present-day Jharkhand against the oppression by zamindars, police, and moneylenders (mahajans) who had encroached upon their traditional lands in the Damin-i-Koh region.

- **Nature:** Led by two brothers, Sidhu and Kanhu, the rebellion was extremely violent. The Santhals armed themselves with bows and arrows, targeted their exploiters, and aimed to establish an autonomous Santhal state. The British suppressed it with extreme brutality.

The Deccan Riots (1875)

- **Cause:** In the Deccan region of the Bombay Presidency, the Ryotwari system's high land revenue, combined with a crash in cotton prices after the American Civil War, pushed peasants deep into debt to Gujarati and Marwari moneylenders.
- **Nature:** The primary objective was not to overthrow the state but to destroy the instruments of their oppression. Peasants systematically attacked moneylenders' houses and shops, seizing and publicly burning debt bonds and account books. This led to the passage of the Deccan Agriculturists' Relief Act in 1879.

Agrarian Distress in the Madras Presidency

- While not always escalating into large-scale revolts like those in Bengal, the Ryotwari system in the Madras Presidency (which included most of Tamil Nadu) created immense distress. The demand for revenue in cash at inflexibly high rates, irrespective of crop failure, forced peasants into the clutches of moneylenders, leading to widespread land alienation and simmering discontent.

Conclusion

The peasant uprisings under colonial rule, though diverse in their specific triggers and forms, were fundamentally united by a common cause: resistance against an exploitative agrarian structure imposed by the British. While most were brutally suppressed and remained localized, they laid bare the deep-seated anger against colonial rule. These struggles created a powerful legacy of resistance from below, which eventually fed into the broader national movement for independence.

அறிமுகம்

பிரிட்டிஷ் காலனியாதிக்கத்தின் போது ஏற்பட்ட விவசாய எழுச்சிகள், இந்தியாவின் வேளாண் பொருளாதாரத்தில் ஏற்பட்ட ஆழமான சீர்குலைவுகளுக்கு நேரடியான மற்றும் பெரும்பாலும் வன்முறையான எதிர்வினையாகும். காலனித்துவக் கொள்கைகள், குறிப்பாக புதிய நில வருவாய் முறைகள், விவசாயத்தின் கட்டாய வணிகமயமாக்கல், மற்றும் ஜமீன்தார்கள் மற்றும் வட்டிக்கடைக்காரர்கள் போன்ற ஒட்டுண்ணி வர்க்கத்தின் எழுச்சி ஆகியவை விவசாயிகளை முன்னெப்போதும் இல்லாத கடன் மற்றும் துயரத்தில் ஆழ்த்தின. வரலாற்றாசிரியர் கேத்லீன் கோஃப் குறிப்பிட்டது போல, இவை தன்னிச்சையான செயல்கள் அல்ல, மாறாக சுரண்டலுக்கும் தங்களின் பாரம்பரிய வாழ்க்கை முறை அழிக்கப்படுவதற்கும் எதிரான உணர்வுபூர்வமான கிளர்ச்சிகளாகும். இது காலனித்துவ காலம் முழுவதும் ஒரு சக்திவாய்ந்த எதிர்ப்பு நீரோட்டமாக அமைந்தது.

முக்கிய எழுச்சிகளும் அவற்றின் தன்மைகளும்

இண்டிகோ கிளர்ச்சி (1859-60)

- **காரணம்:** வங்காளத்தில் இருந்த ஜரோப்பிய தோட்டக்காரர்கள், அதிக லாபம் தரும் நெல் போன்ற உணவுப் பயிர்களுக்குப் பதிலாக விவசாயிகளை இண்டிகோ (அவ்ரி) பயிரிடக் கட்டாயப்படுத்தினர். குறைந்த முன்பணத்தை ஏற்கவும், மோசடியான ஒப்பந்தங்களில் கையெழுத்திடவும் அவர்கள் வற்புறுத்தப்பட்டனர். இது அவர்களை ஒரு கடன் சுழற்சியில் சிக்க வைத்தது.
- **தன்மை:** இது தொடக்கத்தில் குறிப்பிடத்தக்க வகையில் ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட மற்றும் அகிம்சை வழியிலான ஒரு கிளர்ச்சியாகும். விவசாயிகள் கூட்டாக இண்டிகோ விதைக்க மறுத்தனர். அவர்கள் தோட்டக்காரர்களின்

ஆட்களை (லத்தியால்கள்) எதிர்த்தனர் மற்றும் சமூகப் புறக்கணிப்பை ஒரு சக்திவாய்ந்த கருவியாகப் பயன்படுத்தினர். இந்தக் கிளர்ச்சி வங்காள நடுத்தர வர்க்க அறிவாளிகள் மற்றும் பத்திரிகைகளின் குறிப்பிடத்தக்க ஆதரவைப் பெற்றது.

சந்தால் கிளர்ச்சி (1855-56)

- **காரணம்:** இன்றைய ஜார்கண்ட் பகுதியில், ஜமீன்தார்கள், காவல்துறை மற்றும் வட்டிக்கடைக்காரர்களின் (மகாஜன்கள்) அடக்குமுறைக்கு எதிராக இது ஒரு பழங்குடி விவசாயிகளின் கிளர்ச்சியாகும். இவர்கள் தங்களின் பாரம்பரிய நிலமான தமிழ்-இ-கோ பகுதியை ஆக்கிரமித்திருந்தனர்.
- **தன்மை:** சித்து மற்றும் கனு என்ற இரு சகோதரர்களால் வழிநடத்தப்பட்ட இந்தக் கிளர்ச்சி மிகவும் வன்முறையானது. சந்தால்கள் வில் மற்றும் அம்புகளுடன் தங்களை ஆயுதப்பாணியாக்கி, தங்களைச் சுரண்டிபவர்களைக் குறிவைத்து, ஒரு தன்னாட்சி சந்தால் அரசை நிறுவ முயன்றனர். பிரிட்டிஷார் இதை மிகக் கொடூரமாக அடக்கினர்.

தக்காணக் கலகங்கள் (1875)

- **காரணம்:** பம்பாய் மாகாணத்தின் தக்காணப் பகுதியில், இரயத்துவாரி முறையின் உயர் நில வருவாய், அமெரிக்க உள்நாட்டுப் போருக்குப் பிறகு பருத்தி விலையில் ஏற்பட்ட வீழ்ச்சியுடன் இணைந்து, விவசாயிகளை குஜராத்தி மற்றும் மார்வாரி வட்டிக்கடைக்காரர்களிடம் பெரும் கடனில் தள்ளியது.
- **தன்மை:** இதன் முதன்மை நோக்கம் அரசைத் தூக்கியெறிவது அல்ல, மாறாக தங்களின் அடக்குமுறைக் கருவிகளை அழிப்பதாகும். விவசாயிகள் திட்டமிட்டு வட்டிக்கடைக்காரர்களின் வீடுகள் மற்றும் கடைகளைத் தாக்கி, கடன் பத்திரங்கள் மற்றும் கணக்குப் புத்தகங்களைக் கைப்பற்றிப் பகிரங்கமாக எரித்தனர். இது 1879-இல் தக்காண விவசாயிகள் நிவாரணச் சட்டம் இயற்றப்படுவதற்கு வழிவகுத்தது.

சென்னை மாகாணத்தில் விவசாயத் துயரம்

- வங்காளத்தில் நிகழ்ந்தது போன்ற பெரிய அளவிலான கிளர்ச்சிகளாக இது எப்போதும் விரிவடையவில்லை என்றாலும், சென்னை மாகாணத்தில் (தமிழ்நாட்டின் பெரும்பாலான பகுதிகளை உள்ளடக்கியது) இருந்த இரயத்துவாரி முறை பெரும் துயரத்தை உருவாக்கியது. பயிர் சேதத்தைப் பொருட்படுத்தாமல், மாற்ற முடியாத உயர் விகிதங்களில் பணமாக வருவாய் கோரப்பட்டது, விவசாயிகளை வட்டிக்கடைக்காரர்களின் பிடியில் தள்ளியது. இது பரவலான நில அபகரிப்புக்கும் மறைமுகமான அதிருப்திக்கும் வழிவகுத்தது.

முடிவுரை

காலனித்துவ ஆட்சியின் கீழ் நடந்த விவசாய எழுச்சிகள், அவற்றின் குறிப்பிட்ட காரணங்களிலும் வடிவங்களிலும் வேறுபட்டிருந்தாலும், அடிப்படையில் ஒரு பொதுவான காரணத்தால் ஒன்றுபட்டிருந்தன: பிரிட்டிஷாரால் திணிக்கப்பட்ட ஒரு சுரண்டல் விவசாயக் கட்டமைப்பிற்கு எதிரான எதிர்ப்பு. பெரும்பாலானவை கொடூரமாக அடக்கப்பட்டு, உள்ளூர் அளவிலேயே இருந்தபோதிலும், அவை காலனித்துவ ஆட்சிக்கு எதிரான ஆழமாக வேரூன்றிய கோபத்தை வெளிப்படுத்தின. இந்த போராட்டங்கள் அடிமட்டத்திலிருந்து ஒரு சக்திவாய்ந்த எதிர்ப்புப் பாரம்பரியத்தை உருவாக்கின, இது இறுதியில் சுதந்திரத்திற்கான பரந்த தேசிய இயக்கத்திற்கு உத்வேகம் அளித்தது.

6. How far the International influences helped for the growth of Extremist nationalism in India?

அயல் நாடுகளின் தாக்கங்கள் எவ்வாறு இந்திய சுதந்திர போராட்டத்தின் தீவிரவாதிகளுக்கு உதவியது?

Introduction

The emergence of Extremist nationalism in India during the late 19th and early 20th centuries was not a phenomenon born in isolation. While domestic factors like the failures of Moderate politics and British arrogance were crucial, a wave of international events provided a powerful psychological and ideological impetus. These global developments shattered the myth of European invincibility and inspired a new generation of Indian leaders to demand freedom with greater self-assurance and militancy, shifting the goal from colonial reforms to complete self-rule (*Swaraj*).

International Catalysts for Indian Extremism

The Defeat of European Powers

- **Ethiopia's Victory over Italy (1896):** The decisive defeat of an Italian army by Ethiopian forces at the Battle of Adwa sent shockwaves across the colonized world. It was a powerful demonstration that a non-European nation could successfully resist and defeat a modern European imperial power.
- **Japan's Victory over Russia (1904-05):** This was a landmark event. The victory of a small Asian island nation, Japan, over the vast Russian Empire dismantled the narrative of inherent Western superiority. It filled Indians with immense pride and self-confidence. Extremist leaders like Bal Gangadhar Tilak and Aurobindo Ghose repeatedly cited Japan's example to argue that national self-respect, indigenous development, and a willingness to sacrifice were key to overthrowing foreign rule.

Influence of Global Nationalist Movements

- **The Irish Home Rule Movement:** Indian nationalists, particularly the Extremists, drew direct inspiration from the methods of Irish nationalists fighting against the same British Empire. The use of boycott (*Swadeshi*), establishment of national schools, and the revolutionary tactics of groups like Sinn Féin were closely studied and adapted.
- **Movements in Egypt, Persia, and Turkey:** The rise of nationalist struggles against imperial domination in other parts of the world, such as the Young Turk Revolution, created a sense of a shared awakening among Asian and African peoples. This fostered an internationalist perspective among Indian leaders, assuring them they were part of a global tide of anti-colonialism.

Impact of Revolutionary Ideologies

- **Russian Nihilism and the 1905 Revolution:** The revolutionary methods of Russian nihilists, including the use of political assassination and secret societies, influenced a section of Indian revolutionaries in Bengal and Maharashtra. The large-scale strikes and mass actions during the 1905 Russian Revolution also provided a template for popular mobilization.
- **Indian Revolutionaries Abroad:** Figures like Shyamji Krishna Varma (India House, London) and the Ghadar Party (North America) operated in international environments, imbibing revolutionary socialist and nationalist ideas, and funnelling them back to India along with arms and literature.

Conclusion

International influences were profoundly significant in shaping Extremist nationalism. They acted as a crucial ideological and morale-boosting force, breaking the spell of colonial authority and providing tangible proof that resistance was possible and that freedom was an achievable goal. These global events emboldened Indian leaders to move beyond the politics of petition and embrace the more assertive path of direct action and self-reliance.

அறிமுகம்

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதியிலும் இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலும் இந்தியாவில் தீவிரவாத தேசியத்தின் எழுச்சி என்பது ஒரு தனிமைப்படுத்தப்பட்ட நிகழ்வு அல்ல. மிதவாத அரசியலின் தோல்விகள் மற்றும் பிரிட்டிஷாரின் அகந்தை போன்ற உள்நாட்டுக் காரணிகள் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவையாக இருந்தபோதிலும், சர்வதேச நிகழ்வுகளின் ஒரு அலை சக்திவாய்ந்த உளவியல் மற்றும் கருத்தியல் உத்வேகத்தை அளித்தது. இந்த உலகளாவிய நிகழ்வுகள் ஐரோப்பியர்களின் வெல்ல முடியாதவர்கள் என்ற மாயையைத் தகர்த்தன. மேலும், காலனித்துவ சீர்திருத்தங்கள் என்ற நிலையிலிருந்து முழுமையான சுயராஜ்யம் என்ற இலக்கை நோக்கிச் செல்ல, அதிக தன்னம்பிக்கையுடனும் போர்க்குணத்துடனும் சுதந்திரத்தைக் கோர ஒரு புதிய தலைமுறை இந்தியத் தலைவர்களுக்கு உத்வேகம் அளித்தன.

இந்தியத் தீவிரவாதத்திற்கான சர்வதேசத் தூண்டுகோல்கள்

ஐரோப்பிய சக்திகளின் தோல்வி

- **எத்தியோப்பியாவின் இத்தாலி மீதான வெற்றி (1896):** அத்வா போரில் எத்தியோப்பியப் படைகளால் இத்தாலிய இராணுவம் தீர்க்கமாகத் தோற்கடிக்கப்பட்டது, காலனித்துவத்திற்கு உள்ளான உலகம் முழுவதும் அதிர்ச்சி அலைகளை அனுப்பியது. ஒரு ஐரோப்பியர் அல்லாத தேசம் ஒரு நவீன ஐரோப்பிய ஏகாதிபத்திய சக்தியை வெற்றிகரமாக எதிர்த்து தோற்கடிக்க முடியும் என்பதற்கு இது ஒரு சக்திவாய்ந்த சான்றாக விளங்கியது.
- **ஜப்பானின் ரஷ்யா மீதான வெற்றி (1904-05):** இது ஒரு வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க நிகழ்வு. ஒரு சிறிய ஆசியத் தீவு நாடான ஜப்பான், பரந்த ரஷ்யப் பேரரசைத் தோற்கடித்தது, இயல்பான மேற்கத்திய மேலாதிக்கம் என்ற கருத்தைத் தகர்த்தது. இது இந்தியர்களுக்கு மிகுந்த பெருமையையும் தன்னம்பிக்கையையும் அளித்தது. பாலகங்காதர திலகர் மற்றும் அரவிந்த கோஷ் போன்ற தீவிரவாதத் தலைவர்கள், தேசிய சுயமரியாதை, உள்நாட்டு வளர்ச்சி மற்றும் தியாகம் செய்வதற்கான விருப்பம் ஆகியவை அந்நிய ஆட்சியைத் தூக்கியெறிவதற்கான திறவுகோல் என்று வாதிடுவதற்கு ஜப்பானின் உதாரணத்தை மீண்டும் மீண்டும் மேற்கோள் காட்டினர்.

உலகளாவிய தேசியவாத இயக்கங்களின் தாக்கம்

- **ஐரிஷ் தன்னாட்சி இயக்கம்:** இந்திய தேசியவாதிகள், குறிப்பாக தீவிரவாதிகள், அதே பிரிட்டிஷ் பேரரசுக்கு எதிராகப் போராடும் ஐரிஷ் தேசியவாதிகளின் வழிமுறைகளிலிருந்து நேரடி உத்வேகத்தைப் பெற்றனர். புறக்கணிப்பு (சுதேசி), தேசியப் பள்ளிகளை நிறுவுதல் மற்றும் சின் :பெய்ன் போன்ற குழுக்களின் புரட்சிகர தந்திரோபாயங்கள் ஆகியவை உன்னிப்பாகக் கவனிக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டன.
- **எகிப்து, பாரசீகம் மற்றும் துருக்கியில் இயக்கங்கள்:** இளம் துருக்கியர் புரட்சி போன்ற, உலகின் பிற பகுதிகளில் ஏகாதிபத்திய ஆதிக்கத்திற்கு எதிராக தேசியவாதப் போராட்டங்கள் எழுந்தது, ஆசிய மற்றும் ஆப்பிரிக்க மக்களிடையே ஒரு பொதுவான விழிப்புணர்வு உணர்வை உருவாக்கியது. இது இந்தியத் தலைவர்களிடையே ஒரு சர்வதேசப் கண்ணோட்டத்தை வளர்த்ததுடன், தாங்கள் காலனித்துவ எதிர்ப்பு என்ற உலகளாவிய அலையின் ஒரு பகுதி என்று அவர்களுக்கு உறுதியளித்தது.

புரட்சிகரக் சித்தாந்தங்களின் தாக்கம்

- **ரஷ்ய சூனியவாதம் மற்றும் 1905 புரட்சி:** அரசியல் படுகொலை மற்றும் இரகசிய சங்கங்களைப் பயன்படுத்துதல் உள்ளிட்ட ரஷ்ய சூனியவாதிகளின் புரட்சிகர வழிமுறைகள், வங்காளம் மற்றும் மகாராஷ்டிராவில் உள்ள இந்தியப் புரட்சியாளர்களின் ஒரு பிரிவினரைப் பாதித்தன. 1905 ரஷ்யப் புரட்சியின் போது நடந்த பெரிய

அளவிலான வேலைநிறுத்தங்கள் மற்றும் மக்கள் நடவடிக்கைகள், மக்கள் திரட்டலுக்கான ஒரு முன்மாதிரியை வழங்கின.

- **வெளிநாடுகளில் இந்தியப் புரட்சியாளர்கள்:** வியாழ்வி கிருஷ்ண வர்மா (இந்தியா ஹவுஸ், லண்டன்) மற்றும் கதர் கட்சி (வட அமெரிக்கா) போன்றோர் சர்வதேசச் சூழலில் செயல்பட்டு, புரட்சிகர சோசலிச மற்றும் தேசியவாதக் கருத்துக்களை உள்வாங்கி, அவற்றை ஆயுதங்கள் மற்றும் இலக்கியங்களுடன் இந்தியாவுக்குத் திருப்பி அனுப்பினர்.

முடிவுரை

தீவிரவாத தேசியத்தை வடிவமைப்பதில் சர்வதேசத் தாக்கங்கள் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்கவையாக இருந்தன. அவை ஒரு முக்கியமான கருத்தியல் மற்றும் மன உறுதியை அதிகரிக்கும் சக்தியாகச் செயல்பட்டன. காலனித்துவ அதிகாரத்தின் மந்திரத்தை உடைத்து, எதிர்ப்பு சாத்தியம் என்பதற்கும் சுதந்திரம் அடையக்கூடிய இலக்கு என்பதற்கும் உறுதியான ஆதாரங்களை வழங்கின. இந்த உலகளாவிய நிகழ்வுகள், இந்தியத் தலைவர்களை மனு அளிக்கும் அரசியலுக்கு அப்பால் சென்று, நேரடி நடவடிக்கை மற்றும் தற்சார்பு என்ற உறுதியான பாதையைத் தழுவுவதற்குத் தைரியமூட்டின.

7. Explain the various factors which contributed to the rise of nationalism in Colonial India. காலனித்துவ இந்தியாவில் தேசியவாதத்தின் எழுச்சிக்கு பங்களித்த பல்வேறு காரணிகளை விளக்குக.

Introduction

Indian nationalism was a modern phenomenon born out of the conditions created by British colonial rule. It was not a single event but a gradual process forged by the convergence of various forces—political, economic, and intellectual—that transcended India's immense regional, linguistic, and religious diversity. As historian A.R. Desai aptly noted, "Indian nationalism was the child of British Raj," as both the intended and unintended consequences of colonial policies gave rise to a shared consciousness and a common desire for a unified, independent nation.

Factors Behind the Rise of Indian Nationalism

Political and Administrative Unification

- For the first time in its history, a vast part of India was brought under a single, unified administrative system by the British. A uniform system of law (e.g., Indian Penal Code, Code of Civil Procedure), a centralized bureaucracy, and a common judicial structure created a sense of political oneness.
- The introduction of modern infrastructure like railways, telegraph, and a unified postal system broke down geographical barriers. This facilitated interaction and exchange of ideas among people and leaders from different regions, fostering a national rather than a purely regional identity.

Economic Exploitation

- British economic policies were a primary source of grievance. The destruction of indigenous industries (de-industrialization), the drain of wealth from India to Britain, and exploitative land revenue systems (Permanent Settlement, Ryotwari) impoverished all sections of society—peasants, artisans, and even zamindars.
- This shared economic suffering against a common exploiter created a powerful bond of unity. Dadabhai Naoroji's "Drain Theory" provided a potent intellectual framework that exposed the true nature of British rule and became a rallying cry for early nationalists.

Socio-Religious Reform Movements

- Movements led by figures like Raja Ram Mohan Roy (Brahmo Samaj), Swami Dayananda Saraswati (Arya Samaj), and Swami Vivekananda (Ramakrishna Mission) sought to reform Indian society and religion.
- By glorifying India's ancient past and rich cultural heritage, these movements instilled a sense of national pride and self-confidence, countering the British narrative of Indian inferiority. In Tamil Nadu, the work of Ramalinga Adigal (Vallalar) similarly fostered a new social consciousness.

Western Education and the Role of the Press

- The introduction of modern Western education, though intended to create a class of loyal clerks, exposed Indians to radical Western ideas of nationalism, democracy, liberty, and equality. This new English-educated intelligentsia used these very ideas to critique the undemocratic and exploitative nature of British rule.
- A vibrant press, both in English (e.g., *The Hindu*, *Amrita Bazar Patrika*) and vernacular languages, emerged as a powerful tool for disseminating nationalist ideas, mobilizing public opinion, and exposing the flaws of colonial administration.

Conclusion

The rise of Indian nationalism was a complex outcome of the actions and reactions generated by British rule. While the British inadvertently created the physical and administrative framework for unity, it was the profound economic exploitation, combined with the social and intellectual awakening of the Indian people, that provided the emotional and ideological content for nationalism. This transformed a geographically united area into a nation with a shared political consciousness.

அறிமுகம்

இந்திய தேசியவாதம் என்பது பிரிட்டிஷ் காலனித்துவ ஆட்சியால் உருவாக்கப்பட்ட தூழ்நிலைகளிலிருந்து பிறந்த ஒரு நவீன நிகழ்வாகும். இது ஒரு தனிப்பட்ட நிகழ்வு அல்ல, மாறாக இந்தியாவின் பரந்த பிராந்திய, மொழி மற்றும் மதப் பன்முகத்தன்மையைக் கடந்து, அரசியல், பொருளாதாரம் மற்றும் அறிவுசார்ந்த பல்வேறு சக்திகளின் ஒன்றிணைப்பால் உருவாக்கப்பட்ட ஒரு படிப்படியான செயல்முறையாகும். வரலாற்றாசிரியர் ஏ.ஆர். தேசாய் பொருத்தமாகக் குறிப்பிட்டது போல, "இந்திய தேசியவாதம் பிரிட்டிஷ் ராஜ்ஜியத்தின் குழந்தை" ஆகும். ஏனெனில் காலனித்துவக் கொள்கைகளின் நோக்கம் கொண்ட மற்றும் எதிர்பாராத விளைவுகள், ஒரு பொதுவான நனவையும், ஒன்றுபட்ட, சுதந்திர நாட்டிற்கான பொதுவான விருப்பத்தையும் தோற்றுவித்தன.

இந்திய தேசியவாதத்தின் எழுச்சிக்கான காரணிகள்

அரசியல் மற்றும் நிர்வாக ஒருங்கிணைப்பு

- இந்தியாவின் வரலாற்றில் முதன்முறையாக, ஒரு பரந்த பகுதி பிரிட்டிஷாரால் ஒரே, ஒருங்கிணைந்த நிர்வாக அமைப்பின் கீழ் கொண்டுவரப்பட்டது. ஒரு சீரான சட்ட அமைப்பு (எ.கா., இந்திய தண்டனைச் சட்டம், சிவில் நடைமுறைச் சட்டம்), ஒரு மையப்படுத்தப்பட்ட அதிகார வர்க்கம் மற்றும் ஒரு பொதுவான நீதித்துறை அமைப்பு ஆகியவை அரசியல் ஒருமைப்பாட்டு உணர்வை உருவாக்கின.
- ரயில்வே, தந்தி மற்றும் ஒரு ஒருங்கிணைந்த தபால் அமைப்பு போன்ற நவீன உட்கட்டமைப்புகளின் அறிமுகம் புவியியல் தடைகளை உடைத்தது. இது வெவ்வேறு பிராந்தியங்களைச் சேர்ந்த மக்களுக்கும் தலைவர்களுக்கும் இடையிலான தொடர்பு மற்றும் கருத்துப் பரிமாற்றத்தை எளிதாக்கி, ஒரு பிராந்திய அடையாளத்திற்குப் பதிலாக ஒரு தேசிய அடையாளத்தை வளர்த்தது.

பொருளாதாரச் சுரண்டல்

- பிரிட்டிஷ் பொருளாதாரச் கொள்கைகள் குறைகளுக்கான முதன்மைக் காரணமாக இருந்தன. உள்நாட்டுத் தொழில்களின் அழிவு (தொழில்மயமாக்கலின் வீழ்ச்சி), இந்தியாவிலிருந்து பிரிட்டனுக்குச் செல்வம் சுரண்டப்படுதல் மற்றும் சுரண்டல் மிக்க நில வருவாய் முறைகள் (நிலையான நிலவரித் திட்டம், இரயத்துவாரி) ஆகியவை விவசாயிகள், கைவினைஞர்கள் மற்றும் ஜமீன்தார்கள் உட்பட சமூகத்தின் அனைத்துப் பிரிவினரையும் வறுமையில் ஆழ்த்தின.
- ஒரு பொதுவான சுரண்டலுக்கு எதிரான இந்த பொதுவான பொருளாதாரச் துன்பம், ஒரு சக்திவாய்ந்த ஒற்றுமைப் பிணைப்பை உருவாக்கியது. தாதாபாய் நௌரோஜியின் "வடிகால் கோட்பாடு" பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் உண்மையான தன்மையை அம்பலப்படுத்திய ஒரு சக்திவாய்ந்த அறிவுசார் கட்டமைப்பை வழங்கியதுடன், ஆரம்பகால தேசியவாதிகளுக்கு ஒரு முழுக்கமாகவும் மாறியது.

சமூக-மத சீர்திருத்த இயக்கங்கள்

- ராஜா ராம் மோகன் ராய் (பிரம்ம சமாஜம்), சுவாமி தயானந்த சரஸ்வதி (ஆரிய சமாஜம்) மற்றும் சுவாமி விவேகானந்தர் (ராமகிருஷ்ணா மிஷன்) போன்றோரால் வழிநடத்தப்பட்ட இயக்கங்கள் இந்திய சமூகத்தையும் மதத்தையும் சீர்திருத்த முயன்றன.
- இந்தியாவின் பழம்பெருமையையும் வளமான கலாச்சார பாரம்பரியத்தையும் போற்றுவதன் மூலம், இந்த இயக்கங்கள் இந்தியர்களின் தாழ்வு மனப்பான்மை குறித்த பிரிட்டிஷ் கதையாடலை எதிர்த்து, தேசியப் பெருமை மற்றும் தன்னம்பிக்கை உணர்வை ஊட்டின. தமிழ்நாட்டில், இராமலிங்க அடிகளாரின் (வள்ளலார்) பணியும் இதேபோல் ஒரு புதிய சமூக உணர்வை வளர்த்தது.

மேற்கத்தியக் கல்வி மற்றும் பத்திரிகைகளின் பங்கு

- நவீன மேற்கத்தியக் கல்வியின் அறிமுகம், விசுவாசமான எழுத்தர்களை உருவாக்கும் நோக்கம் கொண்டிருந்தாலும், இந்தியர்களை தேசியவாதம், ஜனநாயகம், சுதந்திரம் மற்றும் சமத்துவம் போன்ற தீவிர மேற்கத்தியக் கருத்துக்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தியது. இந்த புதிய ஆங்கிலம் கற்ற அறிவாளிகள், பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் ஜனநாயகமற்ற மற்றும் சுரண்டல் தன்மையை விமர்சிக்க இதே கருத்துக்களைப் பயன்படுத்தினர்.
- ஆங்கிலம் (எ.கா., *தி இந்து*, *அமிர்த பஜார் பத்திரிக்கா*) மற்றும் பிராந்திய மொழிகள் இரண்டிலும் ஒரு துடிப்பான பத்திரிகைத் துறை, தேசியவாதக் கருத்துக்களைப் பரப்புவதற்கும், பொதுக் கருத்தைத் திரட்டுவதற்கும், காலனித்துவ நிர்வாகத்தின் குறைபாடுகளை அம்பலப்படுத்துவதற்கும் ஒரு சக்திவாய்ந்த கருவியாக உருவெடுத்தது.

முடிவுரை

இந்திய தேசியவாதத்தின் எழுச்சி என்பது பிரிட்டிஷ் ஆட்சியால் உருவாக்கப்பட்ட செயல்கள் மற்றும் எதிர்வினைகளின் ஒரு சிக்கலான விளைவாகும். பிரிட்டிஷார் தற்செயலாக ஒற்றுமைக்கான பௌதிக மற்றும் நிர்வாகக் கட்டமைப்பை உருவாக்கினாலும், ஆழமான பொருளாதாரச் சுரண்டல், இந்திய மக்களின் சமூக மற்றும் அறிவுசார் விழிப்புணர்வுடன் இணைந்து, தேசியவாதத்திற்கான உணர்ச்சிபூர்வமான மற்றும் கருத்தியல் உள்ளடக்கத்தை வழங்கியது. இது புவியியல் ரீதியாக ஒன்றுபட்ட ஒரு பகுதியை, ஒரு பொதுவான அரசியல் நனவுடன் கூடிய தேசமாக மாற்றியது.

8. The Indian National Congress was not merely a party, but an integral part of the Indian National Movement - Analyse.

இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் வெறும் கட்சி மட்டும் அல்ல இந்திய சுதந்திரப் போராட்டத்தின் ஒரு அங்கம் - திறனாய்வு செய்.

Introduction

Founded in 1885, the Indian National Congress (INC) transcended the definition of a conventional political party. For the vast majority of the freedom struggle, it served as the principal platform, the organizational backbone, and the very embodiment of the Indian National Movement. It evolved dynamically from an elite club of professionals into a sprawling mass movement, accommodating a wide spectrum of ideologies and strategies. To understand the national movement is to understand the central, indispensable role played by the Congress in galvanizing, channelizing, and leading the anti-colonial struggle.

The Congress as the National Movement's Core

The Institutional Anchor of Nationalism

- The INC provided the first all-India institutional framework for nationalism. Its annual sessions brought together leaders from diverse regions to articulate a common set of grievances and formulate a unified critique of colonial rule, transforming localized discontent into a coherent national discourse.
- It systematically laid the intellectual foundation of the movement. The early Moderates, through meticulous research and petitions, exposed the economic exploitation of India (Drain Theory) and demanded political reforms, creating the political and economic consciousness upon which later struggles were built.

Evolution into a Mass Movement

- The Congress was not static; it adapted to the changing pulse of the nation. During the Swadeshi Movement (1905-08), under Extremist influence, it took its first steps towards mass mobilization through boycotts and public rallies.
- The arrival of Mahatma Gandhi marked its definitive transformation. Through movements like Non-Cooperation (1920), Civil Disobedience (1930), and Quit India (1942), Gandhi turned the INC into a genuine mass organization. In Tamil Nadu, leaders like C. Rajagopalachari and K. Kamaraj led thousands under the Congress banner, as seen in the Vedaranyam Salt March, extending the movement's reach to the peasantry, workers, students, and women.

An Umbrella for Diverse Ideologies

- The INC was a broad church, providing a platform for various political and ideological streams. It housed constitutionalists (Moderates), radical nationalists (Extremists), socialists (Nehru, Bose, Congress Socialist Party), and conservatives.
- This internal diversity and debate were a reflection of the national movement itself. Major splits and formations, like the Surat Split (1907) or the formation of the Swaraj Party (1923), were not external to the movement but were critical internal dynamics that shaped its trajectory, all occurring within the larger framework of the Congress.

Conclusion

The Indian National Congress was the central nervous system of the freedom struggle. While other revolutionary and parallel movements contributed significantly, the INC was the primary, unifying current that gave the movement its structure, leadership, and mass character. It was the stage upon which the

national struggle was debated, defined, and directed, making it an inseparable and integral component of the Indian National Movement, not just a political party vying for power.

அறிமுகம்

1885-இல் நிறுவப்பட்ட இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் (INC), ஒரு வழக்கமான அரசியல் கட்சியின் வரையறையைக் கடந்து நின்றது. சுதந்திரப் போராட்டத்தின் பெரும்பகுதிக்கு, அதுவே முதன்மைத் தளமாகவும், நிறுவன ரீதியான முதுகெலும்பாகவும், இந்திய தேசிய இயக்கத்தின் உருவமாகவும் விளங்கியது. இது ஒரு உயர்த்து நிபுணர்களின் மன்றத்திலிருந்து, பரந்த அளவிலான சித்தாந்தங்களையும் உத்திகளையும் உள்ளடக்கிய ஒரு பரந்துபட்ட மக்கள் இயக்கமாக மாறும் தன்மையுடன் பரிணமித்தது. தேசிய இயக்கத்தைப் புரிந்துகொள்வது என்பது, காலனித்துவ எதிர்ப்புப் போராட்டத்தைத் திரட்டுவதிலும், வழிநடத்துவதிலும், தலைமை தாங்குவதிலும் காங்கிரஸ் ஆற்றிய மையமான, அழிக்க முடியாத பங்கைப் புரிந்துகொள்வதாகும்.

தேசிய இயக்கத்தின் மையமாக காங்கிரஸ்

தேசியவாதத்தின் நிறுவன ரீதியான நங்ஹம்

- தேசியவாதத்திற்கான முதல் அகில இந்திய நிறுவனக் கட்டமைப்பை காங்கிரஸ் வழங்கியது. அதன் வருடாந்திர அமர்வுகள், பல்வேறு பிராந்தியங்களைச் சேர்ந்த தலைவர்களை ஒன்றிணைத்து, பொதுவான குறைகளை வெளிப்படுத்தவும், காலனித்துவ ஆட்சியின் மீது ஒரு ஒருங்கிணைந்த விமர்சனத்தை உருவாக்கவும் வழிவகுத்தன. இது உள்ளூர் அதிருப்தியை ஒரு ஒத்திசைவான தேசிய உரையாடலாக மாற்றியது.
- அது இயக்கத்தின் அறிவுசார் அடித்தளத்தை முறையாக அமைத்தது. ஆரம்பகால மிதவாதிகள், நுணுக்கமான ஆராய்ச்சி மற்றும் மனுக்கள் மூலம், இந்தியாவின் பொருளாதாரச் சுரண்டலை (வடிகால் கோட்பாடு) அம்பலப்படுத்தியதுடன், அரசியல் சீர்திருத்தங்களைக் கோரினர். இதன் மூலம் பிற்காலப் போராட்டங்கள் கட்டமைக்கப்பட்ட அரசியல் மற்றும் பொருளாதார நனவை உருவாக்கினர்.

ஒரு மக்கள் இயக்கமாகப் பரிணாம வளர்ச்சி

- காங்கிரஸ் நிலையானதாக இல்லை; அது தேசத்தின் மாறிவரும் துடிப்பிற்கேற்ப தன்னைத் தகவமைத்துக் கொண்டது. சுதேசி இயக்கத்தின் போது (1905-08), தீவிரவாதிகளின் செல்வாக்கின் கீழ், புறக்கணிப்புகள் மற்றும் பொதுக் கூட்டங்கள் மூலம் மக்கள் திரட்டலை நோக்கிய தனது முதல் அடிகளை எடுத்து வைத்தது.
- மகாத்மா காந்தியின் வருகை அதன் தீர்க்கமான மாற்றத்தைக் குறித்தது. ஒத்துழையாமை இயக்கம் (1920), சட்டமறுப்பு இயக்கம் (1930), மற்றும் வெள்ளையனே வெளியேறு இயக்கம் (1942) போன்ற இயக்கங்கள் மூலம், காந்தி காங்கிரஸை ஒரு உண்மையான மக்கள் அமைப்பாக மாற்றினார். தமிழ்நாட்டில், சி. ராஜகோபாலாச்சாரி மற்றும் கே. காமராஜ் போன்ற தலைவர்கள், வேதாரண்யம் உப்புச் சத்தியாக்கிரகத்தில் காணப்பட்டது போல, ஆயிரக்கணக்கானோரை காங்கிரஸ் பதாகையின் கீழ் வழிநடத்தி, இயக்கத்தின் வீச்சை விவசாயிகள், தொழிலாளர்கள், மாணவர்கள் மற்றும் பெண்கள் வரை விரிவுபடுத்தினர்.

பன்முக சித்தாந்தங்களுக்கான ஒரு குடை

- காங்கிரஸ் ஒரு பரந்த அமைப்பாக, பல்வேறு அரசியல் மற்றும் கருத்தியல் நீரோட்டங்களுக்கு ஒரு தளத்தை வழங்கியது. அது அரசியலமைப்புவாதிகளை (மிதவாதிகள்), தீவிர தேசியவாதிகளை (தீவிரவாதிகள்), சோசலிஸ்டுகளை (நேரு, போஸ், காங்கிரஸ் சோசலிஸ்ட் கட்சி), மற்றும் பழமைவாதிகளைத் தன்னகத்தே கொண்டிருந்தது.

- இந்த உள் பன்முகத்தன்மையும் விவாதமும் தேசிய இயக்கத்தின் பிரதிபலிப்பாகவே இருந்தது. துரத் பிளவு (1907) அல்லது சுயராஜ்யக் கட்சியின் உருவாக்கம் (1923) போன்ற முக்கிய பிளவுகளும் உருவாக்கங்களும் இயக்கத்திற்கு வெளியே நடக்கவில்லை, மாறாக அதன் போக்கை வடிவமைத்த முக்கியமான உள் இயக்கவியலாக, காங்கிரஸின் பெரிய கட்டமைப்பிற்குள் நிகழ்ந்தன.

முடிவுரை

இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் சுதந்திரப் போராட்டத்தின் மைய நரம்பு மண்டலமாக இருந்தது. பிற புரட்சிகர மற்றும் இணை இயக்கங்கள் குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்பைச் செய்தாலும், இயக்கத்திற்கு அதன் கட்டமைப்பு, தலைமை மற்றும் மக்கள் தன்மையைக் கொடுத்த முதன்மை, ஒருங்கிணைக்கும் நீரோட்டமாக காங்கிரஸ் விளங்கியது. இது தேசியப் போராட்டம் விவாதிக்கப்பட்ட, வரையறுக்கப்பட்ட மற்றும் வழிநடத்தப்பட்ட ஒரு மேடையாக இருந்தது. இது அதிகாரத்திற்காகப் போட்டியிடும் ஒரு அரசியல் கட்சியாக மட்டும் இல்லாமல், இந்திய தேசிய இயக்கத்தின் பிரிக்க முடியாத மற்றும் ஒருங்கிணைந்த அங்கமாகத் திகழ்ந்தது.

9. Explain how the Indian capitalist class participated in the National Movement.

இந்திய தொழில் அதிபர்கள் இந்திய விடுதலை இயக்கத்தில் எங்ஙனம் கலந்து கொண்டார்கள் என்பதை விவரி.

Introduction

The Indian capitalist class maintained a complex, strategic, and often ambiguous relationship with the national movement. They were not a revolutionary class seeking to overthrow the system, yet they were broadly patriotic and desired an end to colonial rule that hampered their own economic growth. As historian Bipan Chandra has analyzed, their strategy was one of "pressure-compromise-pressure," supporting the movement to weaken the British while simultaneously ensuring it did not become so radical as to threaten their own class interests. Their participation was therefore more financial and ideological than agitational.

Modes of Capitalist Participation

Financial and Moral Support to the Congress

- Prominent industrialists like Ghanshyam Das Birla, Jamnalal Bajaj, and Walchand Hirachand provided crucial and consistent financial support to the Indian National Congress. Jamnalal Bajaj was so close to Gandhi that he was considered his "fifth son" and served as the long-time treasurer of the Congress.
- This funding was vital for sustaining the organization, supporting full-time political workers, and financing major campaigns. G.D. Birla alone donated lakhs of rupees and often acted as a key advisor and intermediary for Gandhi.

Promoting Economic Nationalism (Swadeshi)

- The capitalist class was a major proponent of Swadeshi. The boycott of foreign goods and the promotion of Indian-made products directly served their economic interests by creating a protected domestic market for their industries, especially textiles, sugar, and shipping.
- They established powerful platforms to lobby for their interests against colonial policies. The Federation of Indian Chambers of Commerce and Industry (FICCI), founded in 1927 under the guidance of leaders like G.D. Birla and Purshottamdas Thakurdas, became the collective voice of Indian business, consistently demanding fiscal autonomy and protective tariffs.

A Role as Mediators and a Moderating Force

- The capitalists were generally wary of mass-based, disruptive agitations. They feared that prolonged strikes, hartals, and social unrest associated with movements like the Civil Disobedience Movement would disrupt production and harm their businesses.
- Consequently, they often played the role of peacemakers and mediators between the Congress and the British government. They preferred a negotiated, constitutional transfer of power rather than a revolutionary upheaval. Leaders like Purshottamdas Thakurdas and Tej Bahadur Sapru (who had close ties with capitalists) were key figures in talks during the Round Table Conferences.

Conclusion

The Indian capitalist class participated in the national movement in a unique and calculated manner. They were not on the streets, but their financial patronage kept the Congress machinery running. They did not lead agitations, but their advocacy for Swadeshi gave the movement a strong economic plank. They were a patriotic class that sought to replace the British economic stranglehold with their own, viewing an independent Indian state as the ultimate guarantor of their long-term growth and prosperity.

அறிமுகம்

இந்திய முதலாளித்துவ வர்க்கம், தேசிய இயக்கத்துடன் ஒரு சிக்கலான, உத்திசார்ந்த மற்றும் பெரும்பாலும் தெளிவற்ற உறவைப் பேணி வந்தது. அவர்கள் அமைப்பைத் தூக்கியெறிய விரும்பும் ஒரு புரட்சிகர வர்க்கம் அல்ல, ஆயினும் அவர்கள் பரந்த அளவில் தேசபக்தியுடன் இருந்தனர் மற்றும் தங்கள் சொந்தப் பொருளாதார வளர்ச்சியைத் தடுத்த காலனித்துவ ஆட்சிக்கு ஒரு முடிவுகட்ட விரும்பினர். வரலாற்றாசிரியர் பிபன் சந்திரா பகுப்பாய்வு செய்துள்ளபடி, அவர்களின் உத்தி "அழுத்தம்-சமரசம்-அழுத்தம்" என்பதாகும். அதாவது, பிரிட்டிஷாரை பலவீனப்படுத்த இயக்கத்தை ஆதரிக்கும் அதே வேளையில், அது தங்கள் சொந்த வர்க்க நலன்களை அச்சுறுத்தும் அளவுக்கு தீவிரமாக மாறாமல் இருப்பதை உறுதி செய்தனர். எனவே அவர்களின் பங்கேற்பு, கிளர்ச்சி செய்வதை விட நிதி மற்றும் சித்தாந்த ரீதியாகவே அதிகமாக இருந்தது.

முதலாளிகளின் பங்கேற்பு முறைகள்

காங்கிரசுக்கு நிதி மற்றும் தார்மீக ஆதரவு

- கன்ஷியாம் தாஸ் பிரீலா, ஜம்னாலால் பஜாஜ் மற்றும் வால்சந்த ஹீராசந்த போன்ற முக்கிய தொழிலதிபர்கள் இந்திய தேசிய காங்கிரசுக்கு முக்கியமான மற்றும் தொடர்ச்சியான நிதி உதவியை வழங்கினர். ஜம்னாலால் பஜாஜ் காந்தியுடன் மிகவும் நெருக்கமாக இருந்ததால், அவர் காந்தியின் "ஜந்தாவது மகன்" என்று கருதப்பட்டதுடன், காங்கிரசின் நீண்டகாலப் பொருளாளராகவும் பணியாற்றினார்.
- இந்த நிதி, அமைப்பைத் துவைப்பதற்கும், முழுநேர அரசியல் ஊழியர்களை ஆதரிப்பதற்கும், பெரிய பிரச்சாரங்களுக்கு நிதியளிப்பதற்கும் இன்றியமையாததாக இருந்தது. ஜி.டி. பிரீலா மட்டுமே லட்சக்கணக்கான ரூபாயை நன்கொடையாக வழங்கியதுடன், காந்திக்கு ஒரு முக்கிய ஆலோசகராகவும் இடைத்தரகராகவும் அடிக்கடி செயல்பட்டார்.

பொருளாதார தேசியத்தை (சுதேசி) ஊக்குவித்தல்

- முதலாளித்துவ வர்க்கம் சுதேசியின் ஒரு முக்கிய ஆதரவாளராக இருந்தது. அந்நியப் பொருட்களைப் புறக்கணிப்பதும், இந்தியத் தயாரிப்புகளை ஊக்குவிப்பதும், குறிப்பாக ஜவுளி, சர்க்கரை மற்றும் கப்பல் போக்குவரத்து போன்ற அவர்களின் தொழில்களுக்கு ஒரு பாதுகாக்கப்பட்ட உள்நாட்டுச் சந்தையை உருவாக்குவதன் மூலம் அவர்களின் பொருளாதார நலன்களுக்கு நேரடியாகப் பயனளித்தது.

- காலனித்துவக் கொள்கைகளுக்கு எதிராகத் தங்கள் நலன்களுக்காக வாதிட சக்திவாய்ந்த தளங்களை அவர்கள் நிறுவினர். 1927-இல் ஜி.டி. பிரலா மற்றும் புருஷோத்தம்தாஸ் தாகூர்தாஸ் போன்ற தலைவர்களின் வழிகாட்டுதலின் கீழ் நிறுவப்பட்ட இந்திய வர்த்தக மற்றும் தொழில்துறை கூட்டமைப்பு (FICCI), இந்திய வணிகத்தின் கூட்டுக்குரலாக மாறியதுடன், நிதி சுயாட்சி மற்றும் பாதுகாப்பு வரிகளைத் தொடர்ந்து கோரியது.

இடைத்தரகர்கள் மற்றும் ஒரு மிதப்படுத்தும் சக்தியாகப் பங்கு

- முதலாளிகள் பொதுவாக மக்கள் அடிப்படையிலான, சீர்குலைக்கும் கிளர்ச்சிகள் குறித்து எச்சரிக்கையாக இருந்தனர். சட்டமறுப்பு இயக்கம் போன்ற இயக்கங்களுடன் தொடர்புடைய நீண்டகால வேலைநிறுத்தங்கள், ஹர்த்தால்கள் மற்றும் சமூக அமைதியின்மை ஆகியவை உற்பத்தியைப் பாதித்து தங்கள் வணிகங்களுக்குத் தீங்கு விளைவிக்கும் என்று அவர்கள் அஞ்சினர்.
- இதன் விளைவாக, அவர்கள் காங்கிரசுக்கும் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்திற்கும் இடையில் சமாதானம் செய்பவர்கள் மற்றும் இடைத்தரகர்களின் பாத்திரத்தை அடிக்கடி ஆற்றினர். அவர்கள் ஒரு புரட்சிகர எழுச்சியை விட, பேச்சுவார்த்தை மூலம், அரசியலமைப்பு ரீதியான அதிகார மாற்றத்தையே விரும்பினர். புருஷோத்தம்தாஸ் தாகூர்தாஸ் மற்றும் தேஜ் பகதூர் சப்ரு (முதலாளிகளுடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருந்தவர்) போன்ற தலைவர்கள் வட்டமேசை மாநாடுகளின் போது நடந்த பேச்சுவார்த்தைகளில் முக்கிய நபர்களாக இருந்தனர்.

முடிவுரை

இந்திய முதலாளித்துவ வர்க்கம் ஒரு தனித்துவமான மற்றும் கணக்கிடப்பட்ட முறையில் தேசிய இயக்கத்தில் பங்கேற்றது. அவர்கள் தெருக்களில் இறங்கிப் போராடவில்லை, ஆனால் அவர்களின் நிதி ஆதரவு காங்கிரஸ் இயந்திரத்தை இயங்க வைத்தது. அவர்கள் கிளர்ச்சிகளை வழிநடத்தவில்லை, ஆனால் சுதேசிக்கான அவர்களின் வாதம் இயக்கத்திற்கு ஒரு வலுவான பொருளாதார அடித்தளத்தை வழங்கியது. அவர்கள் பிரிட்டிஷ் பொருளாதாரப் பிடியை தங்களின் சொந்தப் பிடியால் மாற்ற விரும்பிய ஒரு தேசபக்தி வர்க்கமாக இருந்தனர். ஒரு சுதந்திர இந்திய அரசை தங்களின் நீண்டகால வளர்ச்சிக்கும் செழிப்புக்கும் இறுதி உத்தரவாதமாக அவர்கள் கண்டனர்.

10. Discuss the various movements started by Gandhiji to draw the participation of mass into National movement.

மக்களை தேசிய இயக்கத்தில் பங்குபெற செய்திட காந்தியடிகள் ஆரம்பித்த பல்வேறு இயக்க நடவடிக்கைகளைப் பற்றி விவாதி.

Introduction

Mahatma Gandhi's singular contribution to the Indian freedom struggle was his ability to transform it from a movement of the urban educated elite into a true mass-based national movement. He devised novel methods of political action and articulated a vision that resonated deeply with millions of ordinary Indians. His key movements—Non-Cooperation, Civil Disobedience, and Quit India—were masterfully designed to be inclusive, creating avenues for peasants, workers, women, and students to participate directly in the fight against colonial rule, thereby turning fear into defiance.

Gandhian Mass Movements

Non-Cooperation Movement (1920-22)

- Strategy:** This was the first attempt at an all-India mass struggle. Gandhi proposed a program of non-violent non-cooperation with the "satanic" British government. This included the boycott of

government-run schools, colleges, law courts, and legislative councils, refusal to pay taxes, and the large-scale promotion of Swadeshi goods (especially Khadi).

- **Mass Participation:** The strategy was designed for broad participation. Students left colonial institutions, lawyers like Motilal Nehru and C.R. Das gave up their lucrative practices, and the masses enthusiastically boycotted foreign cloth. Crucially, by linking the cause with the Khilafat issue, Gandhi ensured widespread Muslim participation, fostering unprecedented Hindu-Muslim unity.

Civil Disobedience Movement (1930-34)

- **Strategy:** The movement was brilliantly launched with the Dandi Salt March. The act of breaking the Salt Law was a simple yet powerful symbol of defiance. Salt, a commodity used by every household, made the issue universally relatable.
- **Mass Participation:** The movement witnessed an overwhelming response. Following the Dandi March, similar marches were organized across the country, like the Vedaranyam March in Tamil Nadu led by C. Rajagopalachari. This movement was notable for the massive participation of women, who came out of their homes in large numbers to picket shops selling foreign liquor and cloth. Peasants refused to pay revenue and chowkidari taxes, and tribals violated forest laws.

Quit India Movement (1942)

- **Strategy:** This was the most radical and final of Gandhi's major movements, launched with the electrifying slogan, "Do or Die." Following the immediate arrest of Gandhi and the entire Congress leadership, the movement became spontaneous and leaderless.
- **Mass Participation:** It was a true people's revolt. Students were at the forefront, leading strikes and processions. In rural areas, peasants attacked symbols of British authority like railway stations and police posts. Parallel governments (prati sarkars) were established in several areas like Satara in Maharashtra and Medinipur in Bengal, demonstrating the masses' readiness to seize power.

Conclusion

Through the innovative techniques of Satyagraha, boycott, and powerful symbolic actions, Mahatma Gandhi successfully mobilized the Indian masses on an unprecedented scale. He made nationalism a tangible and accessible concept for the common person, empowering them with non-violent tools to challenge the might of the British Empire. These movements not only shook the foundations of colonial rule but also forged a united, defiant nation ready for independence.

அறிமுகம்

இந்திய சுதந்திரப் போராட்டத்திற்கு மகாத்மா காந்தியின் ஒப்பற்ற பங்களிப்பு என்பது, நகர்ப்புற படித்த மேட்டுக்குடியினரின் இயக்கமாக இருந்ததை உண்மையான மக்கள் அடிப்படையிலான தேசிய இயக்கமாக மாற்றிய அவரது திறமையே ஆகும். அவர் புதிய அரசியல் நடவடிக்கைகளை வகுத்து, கோடிக்கணக்கான சாதாரண இந்தியர்களின் மனதில் ஆழமாகப் பதிந்த ஒரு பார்வையை முன்வைத்தார். அவரது முக்கிய இயக்கங்களான ஒத்துழையாமை, சட்டமறுப்பு மற்றும் வெள்ளையனே வெளியேறு இயக்கம் ஆகியவை அனைவரையும் உள்ளடக்கியதாக அற்புதமாக வடிவமைக்கப்பட்டன. இதன் மூலம் விவசாயிகள், தொழிலாளர்கள், பெண்கள் மற்றும் மாணவர்கள் காலனித்துவ ஆட்சிக்கு எதிரான போராட்டத்தில் நேரடியாகப் பங்கேற்க வழிகளை உருவாக்கி, அச்சத்தை மீறலாக மாற்றினார்.

காந்திய மக்கள் இயக்கங்கள்

ஒத்துழையாமை இயக்கம் (1920-22)

- **உத்தி:** இது அகில இந்திய அளவில் நடந்த முதல் மக்கள் போராட்ட முயற்சி ஆகும். "சாத்தானின்" பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்துடன் அகிம்சை வழியில் ஒத்துழைக்க மறுக்கும் திட்டத்தை காந்தி முன்மொழிந்தார். இதில் அரசு நடத்தும் பள்ளிகள், கல்லூரிகள், சட்ட நீதிமன்றங்கள் மற்றும் சட்டமன்றங்களைப் புறக்கணித்தல், வரி செலுத்த மறுத்தல், மற்றும் சுதேசிப் பொருட்களை (குறிப்பாக காதி) பெரிய அளவில் ஊக்குவித்தல் ஆகியவை அடங்கும்.
- **மக்கள் பங்கேற்பு:** இந்த உத்தி பரந்த பங்கேற்பிற்காக வடிவமைக்கப்பட்டது. மாணவர்கள் காலனித்துவ நிறுவனங்களை விட்டு வெளியேறினர், மோதிலால் நேரு மற்றும் சி.ஆர். தாஸ் போன்ற வழக்கறிஞர்கள் தங்கள் லாபகரமான தொழில்களைக் கைவிட்டனர், மேலும் மக்கள் உற்சாகமாக வெளிநாட்டுத் துணிகளைப் புறக்கணித்தனர். முக்கியமாக, கிளாபத் பிரச்சனையுடன் இந்த இயக்கத்தை இணைத்ததன் மூலம், காந்தி பரவலான முஸ்லிம் பங்கேற்பை உறுதிசெய்து, முன்னோடியில்லாத இந்து-முஸ்லிம் ஒற்றுமையை வளர்த்தார்.

சட்டமறுப்பு இயக்கம் (1930-34)

- **உத்தி:** இந்த இயக்கம் தண்டி உப்புச் சத்தியாக்கிரகத்துடன் அற்புதமாகத் தொடங்கப்பட்டது. உப்புச் சட்டத்தை மீறும் செயல், ஒரு எளிமையான ஆனால் சக்திவாய்ந்த கீழ்ப்படியாமை சின்னமாக இருந்தது. ஒவ்வொரு வீட்டிலும் பயன்படுத்தப்படும் ஒரு பொருளான உப்பு, இந்த பிரச்சனையை அனைவராலும் உணரக்கூடியதாக மாற்றியது.
- **மக்கள் பங்கேற்பு:** இந்த இயக்கம் மிகப்பெரிய அளவில் வரவேற்பைப் பெற்றது. தண்டி யாத்திரையைத் தொடர்ந்து, தமிழ்நாட்டில் சி. ராஜகோபாலாச்சாரி தலைமையில் நடந்த வேதாரண்யம் யாத்திரை போன்று நாடு முழுவதும் இதேபோன்ற யாத்திரைகள் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டன. இந்த இயக்கம் பெண்களின் மகத்தான பங்கேற்பிற்காகக் குறிப்பிடத்தக்கது. அவர்கள் தங்கள் வீடுகளை விட்டு வெளியே வந்து, வெளிநாட்டு மது மற்றும் துணி விற்கும் கடைகளுக்கு மறியல் செய்தனர். விவசாயிகள் வருவாய் மற்றும் செளகிதாரி வரிகளைச் செலுத்த மறுத்தனர், மேலும் பழங்குடியினர் வனச் சட்டங்களை மீறினர்.

வெள்ளையனே வெளியேறு இயக்கம் (1942)

- **உத்தி:** "செய் அல்லது செத்து மடி" என்ற எழுச்சியூட்டும் முழக்கத்துடன் தொடங்கப்பட்ட காந்தியின் முக்கிய இயக்கங்களில் இதுவே மிகவும் தீவிரமான மற்றும் இறுதியானதாகும். காந்தியும், முழு காங்கிரஸ் தலைமையும் உடனடியாகக் கைது செய்யப்பட்டதைத் தொடர்ந்து, இயக்கம் தன்னிச்சையாகவும் தலைவர்கள் இல்லாமலும் மாறியது.
- **மக்கள் பங்கேற்பு:** இது ஒரு உண்மையான மக்கள் புரட்சியாகும். மாணவர்கள் வேலைநிறுத்தங்கள் மற்றும் ஊர்வலங்களை வழிநடத்தி முன்னணியில் இருந்தனர். கிராமப்புறங்களில், விவசாயிகள் இரயில் நிலையங்கள் மற்றும் காவல் நிலையங்கள் போன்ற பிரிட்டிஷ் அதிகாரத்தின் சின்னங்களைத் தாக்கினர். மகாராஷ்டிராவின் சதாரா மற்றும் வங்காளத்தின் மிதினாபூர் போன்ற பல பகுதிகளில் இணை அரசாங்கங்கள் (ப்ரதி சர்க்கார்) நிறுவப்பட்டன, இது அதிகாரத்தைக் கைப்பற்ற மக்கள் தயாராக இருந்ததை நிரூபித்தது.

முடிவுரை

சத்தியாகிரகம், புறக்கணிப்பு மற்றும் சக்திவாய்ந்த குறியீட்டு நடவடிக்கைகள் போன்ற புதுமையான உத்திகள் மூலம், மகாத்மா காந்தி இந்திய மக்களை முன்னெப்போதும் இல்லாத அளவில் வெற்றிகரமாகத் திரட்டினார். அவர் தேசியவாதத்தை ஒரு உறுதியான மற்றும் சாமானிய மனிதனுக்கு அணுகக்கூடிய கருத்தாக மாற்றி, பிரிட்டிஷ்

பேரரசின் வலிமையை எதிர்க்க அவர்களுக்கு அகிம்சை கருவிகளைக் கொடுத்து அதிகாரம் அளித்தார். இந்த இயக்கங்கள் காலனித்துவ ஆட்சியின் அடித்தளத்தை அசைத்தது மட்டுமல்லாமல், சுதந்திரத்திற்குத் தயாரான, ஒன்றுபட்ட, கீழ்ப்படியாத ஒரு தேசத்தையும் உருவாக்கின.

11. Highlight the role of Sardar Patel in the Integration of the Indian States.

இந்திய சமஸ்தானங்கள் ஒருங்கிணைப்பில் சர்தார் படேலின் பங்கினை முன்னிலைப்படுத்துக.

Introduction

At the dawn of Indian independence, the formidable challenge of integrating over 565 princely states into the Indian union threatened the very idea of a unified nation. The British departure left these states legally independent, creating the potential for what was termed the "Balkanization" of India. It was at this critical juncture that Sardar Vallabhbhai Patel, as India's first Deputy Prime Minister and Home Minister, emerged as the "Iron Man of India." With masterful statecraft and unwavering resolve, he undertook this colossal task, ensuring the creation of the modern political map of India.

The Architect of a United India

The "Carrot and Stick" Policy

Patel, ably assisted by his secretary V.P. Menon, employed a brilliant diplomatic strategy combining incentives with pressure.

- **The Carrot (Persuasion):** He appealed to the patriotism of the princes, urging them to join the Indian dominion for the greater good of the nation. He offered them attractive terms, including:
 - **Privy Purses:** Generous tax-free pensions to the rulers and their families.
 - Retention of titles, palaces, and personal properties.
 - Signing an "Instrument of Accession" which initially only ceded control over Defence, Foreign Affairs, and Communications.
- **The Stick (Coercion):** Where persuasion failed, Patel did not hesitate to apply firm pressure.
 - He implicitly warned rulers of the potential for popular uprisings from their own subjects, who overwhelmingly desired to join India.
 - He used the geographical reality that most states were surrounded by Indian territory, making independence unsustainable.
 - The threat of military intervention was always a final, potent option.

Handling the Recalcitrant States

While most states acceded peacefully, a few held out, requiring Patel's specific and decisive intervention.

- **Junagadh:** The Nawab decided to accede to Pakistan despite having a Hindu-majority population and no geographical contiguity. Patel sanctioned an economic blockade and a plebiscite (public vote), which resulted in an overwhelming vote in favour of India.
- **Hyderabad:** The Nizam, one of the world's richest men, dreamt of an independent state. After negotiations failed, Patel launched "Operation Polo" in September 1948, a swift police action that led to the surrender of the Nizam's army and the integration of Hyderabad.
- **Travancore:** In the south, the Dewan, Sir C.P. Ramaswamy Aiyar, declared Travancore's intention to remain independent. Patel's firm diplomatic pressure, combined with a strong internal people's movement, compelled the state to accede to India.

Conclusion

Sardar Patel's role in the integration of the princely states was nothing short of monumental. Through a pragmatic blend of shrewd diplomacy, timely concessions, and unflinching determination, he consolidated a fragmented subcontinent into a single political entity. His actions prevented the disintegration of India and laid the foundation for the strong, unified republic that exists today, cementing his legacy as the chief architect of Indian unity.

அறிமுகம்

இந்திய சுதந்திரத்தின் விடியலில், 565-க்கும் மேற்பட்ட சமஸ்தானங்களை இந்திய ஒன்றியத்துடன் ஒருங்கிணைக்கும் பெரும் சவால், ஒரு ஒன்றுபட்ட தேசம் என்ற கருத்தையே அச்சுறுத்தியது. பிரிட்டிஷார் வெளியேறியபோது இந்த சமஸ்தானங்களை சட்டப்பூர்வமாக சுதந்திரமானவையாக விட்டுச் சென்றனர், இது இந்தியாவின் "பால்கனிசேஷன்" (சிதறுண்டு போதல்) என்று வர்ணிக்கப்பட்ட ஒரு நிலையை உருவாக்கும் அபாயத்தை ஏற்படுத்தியது. இந்த இக்கட்டான தருணத்தில்தான், இந்தியாவின் முதல் துணைப் பிரதமரும் உள்துறை அமைச்சருமான சர்தார் வல்லபாய் படேல், "இந்தியாவின் இரும்பு மனிதராக" உருவெடுத்தார். தலைசிறந்த ராஜதந்திரத்துடனும் அசைக்க முடியாத உறுதியுடனும், அவர் இந்த மாபெரும் பணியை மேற்கொண்டு, நவீன இந்தியாவின் அரசியல் வரைபடம் உருவாக்கப்படுவதை உறுதி செய்தார்.

ஒன்றுபட்ட இந்தியாவின் சிற்பி

"கேரட் மற்றும் ஸ்டிக்" கொள்கை (சலுகை மற்றும் கண்டிப்பு)

படேல், தனது செயலாளர் வி.பி. மேனனின் திறமையான உதவியுடன், சலுகைகளையும் அழுத்தத்தையும் இணைத்த ஒரு அற்புதமான ராஜதந்திர உத்தியைக் கையாண்டார்.

- கேரட் (சலுகை/ஒப்பந்தம்):** அவர் இளவரசர்களின் தேசபக்தியைக் கவர முயற்சித்தார், தேசத்தின் நன்மைக்காக இந்திய டொமினியனில் சேருமாறு அவர்களை வலியுறுத்தினார். அவர் அவர்களுக்கு கவர்ச்சிகரமான சலுகைகளை வழங்கினார், அவற்றுள்:
 - அரசு மானியம் (Privy Purses):** ஆட்சியாளர்களுக்கும் அவர்களது குடும்பத்தினருக்கும் தாராளமான வரி இல்லாத ஓய்வூதியங்கள்.
 - பட்டங்கள், அரண்மனைகள் மற்றும் தனிப்பட்ட சொத்துக்களைத் தக்க வைத்துக் கொள்ள அனுமதி.
 - ஆரம்பத்தில் பாதுகாப்பு, வெளியுறவு மற்றும் தகவல் தொடர்பு ஆகியவற்றின் மீதான கட்டுப்பாட்டை மட்டுமே விட்டுக் கொடுக்கும் "இணைப்பு ஒப்பந்தத்தில்" கையெழுத்திடச் செய்தல்.
- ஸ்டிக் (கண்டிப்பு/அழுத்தம்):** சமாதானப் பேச்சுவார்த்தை தோல்வியுற்ற இடங்களில், படேல் உறுதியான அழுத்தத்தைப் பயன்படுத்தத் தயங்கவில்லை.
 - பெரும்பான்மையாக இந்தியாவுடன் சேர விரும்பிய அவர்களது சொந்த குடிமக்களிடமிருந்து மக்கள் எழுச்சிகள் ஏற்படக்கூடிய சாத்தியக்கூறுகள் குறித்து அவர் மறைமுகமாக ஆட்சியாளர்களை எச்சரித்தார்.
 - பெரும்பாலான சமஸ்தானங்கள் இந்தியப் பிரதேசத்தால் தழுப்பட்டிருந்த புவியியல் யதார்த்தத்தைப் பயன்படுத்தி, சுதந்திரம் என்பது சாத்தியமற்றது என்பதை உணர்த்தினார்.
 - இராணுவத் தலையீடு என்ற அச்சுறுத்தல் எப்போதும் ஒரு இறுதி, சக்திவாய்ந்த தேர்வாக இருந்தது.

இணங்க மறுத்த சமஸ்தானங்களைக் கையாளுதல்

பெரும்பாலான சமஸ்தானங்கள் அமைதியான முறையில் இணைந்தாலும், சில சமஸ்தானங்கள் மறுத்தன. இதற்கு பட்லின் குறிப்பிட்ட மற்றும் தீர்க்கமான தலையீடு தேவைப்பட்டது.

- **ஜானாகத்:** இந்து பெரும்பான்மை மக்கள் தொகையைக் கொண்டிருந்தும், பாகிஸ்தானுடன் புவியியல் தொடர்ச்சி இல்லாத போதிலும், நவாப் பாகிஸ்தானுடன் இணைய முடிவு செய்தார். பட்லே ஒரு பொருளாதாரத் தடையை விதித்து, ஒரு மக்கள் வாக்கெடுப்புக்கு (plebiscite) அனுமதித்தார், இதன் விளைவாக இந்தியாவிற்கு ஆதரவாக பெரும் வாக்குகள் பதிவாகின.
- **ஹைதராபாத்:** உலகின் மிகப் பெரிய பணக்காரர்களில் ஒருவரான நிஜாம், ஒரு சுதந்திர நாட்டை கனவு கண்டார். பேச்சுவார்த்தைகள் தோல்வியுற்ற பிறகு, பட்லே செப்டம்பர் 1948-இல் "ஆபரேஷன் போலோ" என்ற விரைவான காவல் நடவடிக்கையைத் தொடங்கினார். இது நிஜாமின் இராணுவம் சரணடையவும் ஹைதராபாத் ஒருங்கிணைக்கப்படவும் வழிவகுத்தது.
- **திருவிதாங்கூர்:** தெற்கில், திவான், சர். சி.பி. ராமசுவாமி ஐயர், திருவிதாங்கூர் சுதந்திரமாக இருக்க விரும்புகிறது என்று அறிவித்தார். பட்லின் உறுதியான ராஜதந்திர அழுத்தம், வலுவான உள் மக்கள் இயக்கத்துடன் இணைந்து, அந்த சமஸ்தானம் இந்தியாவுடன் இணையக் கட்டாயப்படுத்தியது.

முடிவுரை

சமஸ்தானங்களின் ஒருங்கிணைப்பில் சர்தார் பட்லின் பங்கு மகத்தானதாகும். ராஜதந்திரம், சரியான நேரத்தில் சலுகைகள் மற்றும் அசைக்க முடியாத உறுதிப்பாடு ஆகியவற்றின் நடைமுறைக்கேற்ற கலவையின் மூலம், அவர் ஒரு துண்டுபட்ட துணைக்கண்டத்தை ஒரே அரசியல் அமைப்பாக ஒருங்கிணைத்தார். அவரது நடவடிக்கைகள் இந்தியாவின் சிதைவைத் தடுத்தன மற்றும் இன்று இருக்கும் வலுவான, ஒன்றுபட்ட குடியரசிற்கு அடித்தளமிட்டன, இது இந்திய ஒற்றுமையின் தலைமைச் சிற்பி என்ற அவரது பாரம்பரியத்தை உறுதிப்படுத்தியது.

12. Discuss the contributions of Ambedkar as a socio-political leader.

ஒரு சமூக-அரசியல் தலைவராக அம்பேத்கரின் பங்களிப்புகளை விவாதிக்கவும்.

Introduction

Dr. B.R. Ambedkar was a multifaceted genius whose contributions as a socio-political leader fundamentally reshaped modern India. He was not merely a political figure but a profound social revolutionary who waged a relentless war against the oppressive caste system. His philosophy was rooted in the belief that social democracy—based on the principles of liberty, equality, and fraternity—was an essential prerequisite for the success of political democracy. As the chief architect of the Indian Constitution, he enshrined these ideals into the very fabric of the nation's legal and political framework.

Ambedkar's Enduring Legacy

A Crusader for Social Emancipation

Ambedkar's primary struggle was against the dehumanizing institution of caste.

- **Annihilation of Caste:** In his seminal work, he argued that mere cosmetic reforms were futile. He called for the complete destruction of the caste system, which he saw as the root cause of inequality and oppression.
- **Satyagrahas for Civil Rights:** He led movements like the Mahad Satyagraha (1927) to assert the right of Dalits to access public water sources and the Kalaram Temple entry movement in Nashik, directly challenging untouchability.

- **Institution Building:** He founded the Bahishkrit Hitakarini Sabha (1924) to promote education and upliftment among the depressed classes and later established educational institutions like the People's Education Society.
- His fight against caste hierarchy in India ran parallel to the Self-Respect Movement led by Periyar E.V. Ramasamy in Tamil Nadu, both aiming for a casteless society.

Architect of Political and Constitutional Rights

Ambedkar used his formidable legal and political acumen to secure rights for all Indians, especially the marginalized.

- **Chairman of the Drafting Committee:** In this pivotal role, he meticulously guided the creation of the Indian Constitution, ensuring it was a progressive document for social transformation.
- **Champion of Fundamental Rights:** He was the driving force behind the inclusion of a robust chapter on Fundamental Rights. He ensured the abolition of untouchability (Article 17) was made a fundamental right, and enshrined principles of equality (Article 14) and non-discrimination (Article 15).
- **Heart and Soul of the Constitution:** He famously described Article 32 (Right to Constitutional Remedies) as the "very heart and soul" of the Constitution, empowering citizens to directly approach the Supreme Court to enforce their fundamental rights.
- **Political Representation:** He formed political platforms like the Independent Labour Party and the Scheduled Castes Federation to fight for the political rights and representation of the downtrodden.

Conclusion

Dr. B.R. Ambedkar's contributions are monumental. As a social leader, he gave voice to the voiceless and ignited a powerful movement for social equality. As a political leader and constitutionalist, he created the legal framework for a modern, democratic, and inclusive India. His legacy lies in his successful integration of the goals of social liberation with political rights, leaving an indelible mark on the Indian conscience and polity.

அறிமுகம்

டாக்டர் பி.ஆர். அம்பேத்கர் ஒரு பன்முக மேதை ஆவார், ஒரு சமூக-அரசியல் தலைவராக அவரது பங்களிப்புகள் நவீன இந்தியாவை மறுவடிவமைத்தன. அவர் ஒரு அரசியல் பிரமுகர் மட்டுமல்ல, அடக்குமுறை சாதி அமைப்புக்கு எதிராக இடைவிடாத போர் தொடுத்த ஒரு ஆழ்ந்த சமூகப் புரட்சியாளர் ஆவார். சுதந்திரம், சமத்துவம் மற்றும் சகோதரத்துவம் ஆகிய கொள்கைகளின் அடிப்படையில் அமைந்த சமூக ஜனநாயகம், அரசியல் ஜனநாயகத்தின் வெற்றிக்கு அவசியமான முன்னிபந்தனை என்ற நம்பிக்கையில் அவரது தத்துவம் வேரூன்றியிருந்தது. இந்திய அரசியலமைப்பின் தலைமைச் சிறப்பியாக, அவர் இந்த இலட்சியங்களை தேசத்தின் சட்ட மற்றும் அரசியல் கட்டமைப்பின் இழைகளிலேயே பொறித்தார்.

அம்பேத்கரின் நீடித்த மரபு

சமூக விடுதலைக்கான ஒரு போராளி

அம்பேத்கரின் முதன்மைப் போராட்டம் மனிதத்தன்மையற்ற சாதி நிறுவனத்திற்கு எதிராக இருந்தது.

- **சாதி ஒழிப்பு:** தனது புகழ்பெற்ற படைப்பில், அவர் வெறும் மேம்போக்கான சீர்திருத்தங்கள் பயனற்றவை என்று வாதிட்டார். சமத்துவமின்மைக்கும் ஒடுக்குமுறைக்கும் மூல காரணம் என்று அவர் கருதிய சாதி அமைப்பை முழுமையாக அழிக்க அழைப்பு விடுத்தார்.

- குடிமை உரிமைகளுக்கான சத்தியாக்கிரகங்கள்: தலித்துகளுக்கு பொது நீர் ஆதாரங்களைப் பயன்படுத்துவதற்கான உரிமையை நிலைநாட்ட மகத் சத்தியாக்கிரகம் (1927) மற்றும் நாசிக்கில் உள்ள கலாராம் கோயில் நுழைவு இயக்கம் போன்ற இயக்கங்களை அவர் வழிநடத்தி, தீண்டாமைக்கு நேரடியாக சவால் விடுத்தார்.
- நிறுவனங்களைக் கட்டியெழுப்ப்தல்: ஒடுக்கப்பட்ட வகுப்பினரிடையே கல்வி மற்றும் முன்னேற்றத்தை ஊக்குவிக்க அவர் பகிஷ்கரித் ஹிதகாரினி சபையை (1924) நிறுவினார், பின்னர் மக்கள் கல்வி சங்கம் போன்ற கல்வி நிறுவனங்களை நிறுவினார்.
- இந்தியாவில் சாதிப் படிநிலைக்கு எதிரான அவரது போராட்டம், தமிழ்நாட்டில் பெரியார் ஈ.வே. ராமசாமியால் வழிநடத்தப்பட்ட சுயமரியாதை இயக்கத்திற்கு இணையாக நடந்தது, இருவரும் சாதியற்ற சமூகத்தை நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தனர்.

அரசியல் மற்றும் அரசியலமைப்பு உரிமைகளின் சிற்பி

அம்பேத்கர் தனது மகத்தான சட்ட மற்றும் அரசியல் அறிவைக் கொண்டு அனைத்து இந்தியர்களுக்கும், குறிப்பாக ஒடுக்கப்பட்டவர்களுக்கும் உரிமைகளைப் பாதுகாக்கப் பயன்படுத்தினார்.

- வரைவுக் குழுவின் தலைவர்: இந்த பாத்திரத்தில், அவர் இந்திய அரசியலமைப்பை உருவாக்கும் பணியை உன்னிப்பாக வழிநடத்தினார், அது சமூக மாற்றத்திற்கான ஒரு முற்போக்கான ஆவணமாக இருப்பதை உறுதி செய்தார்.
- அடிப்படை உரிமைகளின் சாம்பியன்: அடிப்படை உரிமைகள் குறித்த ஒரு வலுவான அத்தியாயத்தைச் சேர்ப்பதற்குப் பின்னால் இருந்த உந்து சக்தியாக அவர் விளங்கினார். தீண்டாமை ஒழிப்பை (சரத்து 17) ஒரு அடிப்படை உரிமையாக்கப்படுவதை அவர் உறுதிசெய்தார், மேலும் சமத்துவக் கொள்கைகளையும் (சரத்து 14) பாகுபாடினமையையும் (சரத்து 15) பொறித்தார்.
- அரசியலமைப்பின் இதயமும் ஆன்மாவும்: அவர் சரத்து 32-ஐ (அரசியலமைப்பு தீர்விற்கான உரிமை) அரசியலமைப்பின் "இதயமும் ஆன்மாவும்" என்று புகழ்ந்துரைத்தார். இது குடிமக்கள் தங்கள் அடிப்படை உரிமைகளை அமல்படுத்த நேரடியாக உச்ச நீதிமன்றத்தை அணுக அதிகாரம் அளிக்கிறது.
- அரசியல் பிரதிநிதித்துவம்: நசுக்கப்பட்ட மக்களின் அரசியல் உரிமைகள் மற்றும் பிரதிநிதித்துவத்திற்காகப் போராட சுதந்திர தொழிலாளர் கட்சி மற்றும் பட்டியல் சாதியினர் கூட்டமைப்பு போன்ற அரசியல் தளங்களை அவர் உருவாக்கினார்.

முடிவுரை

டாக்டர் பி.ஆர். அம்பேத்கரின் பங்களிப்புகள் மகத்தானவை. ஒரு சமூகத் தலைவராக, அவர் குரலற்றவர்களுக்குக் குரல் கொடுத்தார் மற்றும் சமூக சமத்துவத்திற்காக ஒரு சக்திவாய்ந்த இயக்கத்தைத் தூண்டினார். ஒரு அரசியல் தலைவர் மற்றும் அரசியலமைப்புவாதியாக, அவர் ஒரு நவீன, ஜனநாயக மற்றும் அனைவரையும் உள்ளடக்கிய இந்தியாவிற்கான சட்ட கட்டமைப்பை உருவாக்கினார். சமூக விடுதலையின் இலக்குகளை அரசியல் உரிமைகளுடன் வெற்றிகரமாக ஒருங்கிணைத்ததில் அவரது மரபு உள்ளது, இது இந்திய மனசாட்சியிலும் அரசியலிலும் அழியாத முத்திரையைப் பதித்துள்ளது.

13. Explain the early career of Mohandas Karamchand Gandhi and impact of his philosophy on the Indian Society.

மோகன்தாஸ் கரம்சந்த் காந்தியின் வாழ்க்கை மற்றும் இந்திய சமூகத்தின் மீதான அவரது தத்துவத்தின் தாக்கம் ஆகியவற்றை விளக்குக.

Introduction

Mohandas Karamchand Gandhi, before becoming the 'Mahatma' of the Indian masses, had his political and spiritual awakening during his two-decade-long stay in South Africa. This period served as the crucible where he forged his unique philosophy of *Satyagraha*—truth-force or soul-force—a method of non-violent resistance. Upon his return, this philosophy had a transformative impact on Indian society, mobilizing millions and fundamentally altering the character of the freedom struggle from an elite concern to a mass movement for national regeneration.

Early Career in South Africa: The Laboratory of Satyagraha

Gandhi went to South Africa in 1893 as a lawyer. The racial discrimination and humiliation he faced there ignited his spirit of resistance.

- **Fighting Racial Discrimination:** He organized the Indian community to fight against discriminatory laws like the Asiatic Registration Act, which required Indians to carry registration certificates at all times.
- **Development of Satyagraha:** It was here that he first conceived and implemented Satyagraha. He led peaceful protests, marches (e.g., the 1913 march of Indian miners), and encouraged mass civil disobedience, teaching people to court arrest and suffer hardship non-violently for a just cause.
- **Establishment of Ashrams:** He founded the Phoenix Settlement and the Tolstoy Farm, which were communities based on principles of simple living, self-reliance, and equality. These served as training grounds for Satyagrahis.
- His experiences in South Africa equipped him with the confidence, strategy, and moral authority to lead a much larger movement in India.

Impact of Gandhian Philosophy on Indian Society

Gandhi's philosophy extended beyond political freedom to encompass social and spiritual reform.

- **Empowerment of the Masses:** Gandhi's simple language and methods made nationalism accessible to the common villager. He turned the Congress into a mass organization and gave peasants, workers, and students a direct role in the freedom struggle.
- **Upliftment of Women:** He strongly advocated for women's participation in public life. Thousands of women left their homes to participate in marches, picket shops, and court arrest during the Civil Disobedience Movement, marking a major step towards their emancipation.
- **Fight against Untouchability:** Gandhi considered untouchability a grave sin and made its removal an integral part of his program. He referred to the Dalits as 'Harijans' (children of God) and undertook fasts and campaigns for their temple entry and social acceptance.
- **Hindu-Muslim Unity:** Throughout his life, he strived for communal harmony, believing that a united India was essential for true freedom. His support for the Khilafat Movement was a major effort in this direction.
- **Emphasis on Swadeshi and Gram Swaraj:** His philosophy promoted economic self-reliance (Swadeshi) and the ideal of self-sufficient village republics (Gram Swaraj), challenging both colonial exploitation and modern industrial materialism.

Conclusion

Gandhi's early career in South Africa provided him with the practical tools and moral conviction to lead India. His philosophy of Satyagraha and his focus on social reform had a profound, multi-dimensional impact on Indian society. He not only mobilized the masses for political independence but also initiated a deeper movement for social justice, economic self-reliance, and moral regeneration, shaping the very soul of modern India.

அறிமுகம்

மோகன்தாஸ் கரம்சந்த் காந்தி, இந்திய மக்களின் 'மகாத்மா' ஆவதற்கு முன்பு, தென்னாப்பிரிக்காவில் இருபது ஆண்டுகள் தங்கியிருந்த காலத்தில் தனது அரசியல் மற்றும் ஆன்மீக விழிப்பைப் பெற்றார். இந்த காலகட்டம், அவரது தனித்துவமான தத்துவமான சத்தியாக்கிரகம்—உண்மை சக்தி அல்லது ஆன்ம சக்தி—என்ற அகிம்சை எதிர்ப்பின் முறையை அவர் உருவாக்கிய உலைக்களமாகச் செயல்பட்டது. அவர் திரும்பியதும், இந்தத் தத்துவம் இந்திய சமூகத்தில் ஒரு மாற்றத்தக்க தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது, கோடிக்கணக்கான மக்களைத் திரட்டி, சுதந்திரப் போராட்டத்தின் தன்மையை ஒரு மேட்டுக்குடி அக்கறையிலிருந்து தேசிய மறுமலர்ச்சிக்கான ஒரு மக்கள் இயக்கமாக மாற்றியது.

தென்னாப்பிரிக்காவில் ஆரம்பகால வாழ்க்கை: சத்தியாக்கிரகத்தின் ஆய்வகம்

காந்தி 1893-இல் ஒரு வழக்கறிஞராக தென்னாப்பிரிக்கா சென்றார். அங்கு அவர் சந்தித்த இனப் பாகுபாடும் அவமானமும் அவரது எதிர்ப்பு உணர்வைத் தூண்டியது.

- **இனப் பாகுபாட்டிற்கு எதிரான போராட்டம்:** இந்தியர்கள் எல்லா நேரங்களிலும் பதிவுச் சான்றிதழ்களை எடுத்துச் செல்ல வேண்டும் என்று கோரிய ஆசியப் பதிவுச் சட்டம் போன்ற பாகுபாடான சட்டங்களுக்கு எதிராகப் போராட இந்திய சமூகத்தை அவர் ஒழுங்கமைத்தார்.
- **சத்தியாக்கிரகத்தின் வளர்ச்சி:** இங்குதான் அவர் முதன்முதலில் சத்தியாக்கிரகத்தை கருத்தரித்து செயல்படுத்தினார். அவர் அமைதியான போராட்டங்கள், அணிவகுப்புகள் (எ.கா., 1913-இல் இந்தியச் சுரங்கத் தொழிலாளர்களின் அணிவகுப்பு) மற்றும் வெகுஜன சட்டமறுப்பை ஊக்குவித்தார், ஒரு நியாயமான காரணத்திற்காக வன்முறையற்ற முறையில் கைதாகி துன்பங்களை ஏற்க மக்களுக்குக் கற்பித்தார்.
- **ஆசிரமங்களை நிறுவுதல்:** அவர் பீனிக்ஸ் குடியேற்றம் மற்றும் டால்ஸ்டாய் பண்ணையை நிறுவினார். இவை எளிய வாழ்க்கை, தற்சார்பு மற்றும் சமத்துவம் ஆகிய கொள்கைகளின் அடிப்படையில் அமைந்த சமூகங்களாகும். இவை சத்தியாக்கிரகிகளுக்கான பயிற்சி மைதானங்களாகச் செயல்பட்டன.
- **தென்னாப்பிரிக்காவில் அவரது அனுபவங்கள்,** இந்தியாவில் ஒரு மிகப் பெரிய இயக்கத்தை வழிநடத்தத் தேவையான நம்பிக்கை, உத்தி மற்றும் தார்மிக அதிகாரத்தை அவருக்கு அளித்தன.

காந்திய தத்துவத்தின் இந்திய சமூகத்தின் மீதான தாக்கம்

காந்தியின் தத்துவம் அரசியல் சுதந்திரத்திற்கு அப்பால் சமூக மற்றும் ஆன்மீக சீர்திருத்தத்தையும் உள்ளடக்கியதாக விரிவடைந்தது.

- **மக்களுக்கு அதிகாரம் அளித்தல்:** காந்தியின் எளிய மொழியும் வழிமுறைகளும் தேசியவாதத்தை சாதாரண கிராமவாசிக்கும் அணுகக்கூடியதாக மாற்றின. அவர் காங்கிரஸை ஒரு மக்கள் அமைப்பாக மாற்றி, விவசாயிகள், தொழிலாளர்கள் மற்றும் மாணவர்களுக்கு சுதந்திரப் போராட்டத்தில் நேரடிப் பங்கை வழங்கினார்.

- **பெண்களின் மேம்பாடு:** பொது வாழ்வில் பெண்களின் பங்கேற்பை அவர் வலுவாக ஆதரித்தார். சட்டமறுப்பு இயக்கத்தின் போது ஆயிரக்கணக்கான பெண்கள் தங்கள் வீடுகளை விட்டு வெளியேறி அணிவகுப்புகளில் பங்கேற்றனர், கடைகளுக்கு மறியல் செய்தனர் மற்றும் கைதாகினர். இது அவர்களின் விடுதலைக்கான ஒரு முக்கிய படியாக அமைந்தது.
- **தீண்டாமைக்கு எதிரான போராட்டம்:** காந்தி தீண்டாமையை ஒரு பெரும் பாவம் என்று கருதி, அதன் அகற்றுதலை தனது திட்டத்தின் ஒரு ஒருங்கிணைந்த பகுதியாக ஆக்கினார். அவர் தலித்துக்களை 'ஹரிஜன்கள்' (கடவுளின் குழந்தைகள்) என்று குறிப்பிட்டார் மற்றும் அவர்களின் கோயில் நுழைவு மற்றும் சமூக ஏற்பிற்காக உண்ணாவிரதங்களையும் பிரச்சாரங்களையும் மேற்கொண்டார்.
- **இந்து-முஸ்லிம் ஒற்றுமை:** தனது வாழ்நாள் முழுவதும், அவர் வகுப்புவாத நல்லிணக்கத்திற்காகப் பாடுபட்டார், உண்மையான சுதந்திரத்திற்கு ஒரு ஒன்றுபட்ட இந்தியா அவசியம் என்று நம்பினார். கிளாபத் இயக்கத்திற்கான அவரது ஆதரவு இந்த திசையில் ஒரு முக்கிய முயற்சியாகும்.
- **சுதேசி மற்றும் கிராம சுயராஜ்யத்திற்கு முக்கியத்துவம்:** அவரது தத்துவம் பொருளாதாரத் தற்சார்பை (சுதேசி) மற்றும் தன்னிறைவு பெற்ற கிராமக் குடியரசுகள் (கிராம சுயராஜ்யம்) என்ற இலட்சியத்தை ஊக்குவித்தது, இது காலனித்துவச் சுரண்டல் மற்றும் நவீன தொழில்துறை பொருள்முதல்வாதம் இரண்டையும் எதிர்த்தது.

முடிவுரை

காந்தியின் தென்னாப்பிரிக்க ஆரம்பகால வாழ்க்கை, இந்தியாவை வழிநடத்தத் தேவையான நடைமுறை கருவிகளையும் தார்மிக நம்பிக்கையையும் அவருக்கு வழங்கியது. அவரது சத்தியாக்கிரக தத்துவமும் சமூக சீர்திருத்தத்தின் மீதான அவரது கவனமும் இந்திய சமூகத்தில் ஒரு ஆழமான, பன்முகத் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தின. அவர் அரசியல் சுதந்திரத்திற்காக மக்களைத் திரட்டியது மட்டுமல்லாமல், சமூக நீதி, பொருளாதாரத் தற்சார்பு மற்றும் தார்மிக மறுமலர்ச்சிக்கான ஒரு ஆழமான இயக்கத்தையும் தொடங்கினார், நவீன இந்தியாவின் ஆன்மாவை வடிவமைத்தார்.

14. Discuss the important provisions of the Regulating Act of 1773.

1773-ம் ஆண்டு ஒழுங்கு முறைச்சட்டத்தின் முக்கிய சரத்துக்களை விவாதி.

Introduction

The Regulating Act of 1773 was a landmark piece of legislation passed by the British Parliament. It marked the first significant attempt to bring the affairs of the East India Company under the control of the British government and to regulate its territories in India. Triggered by the Company's near-bankruptcy, rampant corruption among its officials, and the disastrous Bengal famine, the Act sought to establish a more centralized administration in India and impose parliamentary oversight over the Company's functions, fundamentally altering the nature of its rule.

Key Provisions of the Act

The Act introduced major changes both in England and in India.

Changes in England (Home Government)

- The Act strengthened the British government's control over the Company. It required the Court of Directors (the governing body of the Company) to submit all correspondence regarding revenue, civil, and military affairs in India to the British Treasury and a Secretary of State.

- The term of office for the members of the Court of Directors was extended from one year to four years, with one-fourth of them retiring every year. This was intended to provide greater stability and reduce corruption in their elections.

Changes in India (Company's Administration)

• Centralization of Administration:

- It elevated the Governor of Bengal, Warren Hastings, to the position of Governor-General of Bengal.
- A council of four members was created to assist the Governor-General. Decisions were to be made by majority vote, which often put the Governor-General in a minority.
- The presidencies of Bombay and Madras were made subordinate to the Bengal presidency in matters of war and peace, marking the first step towards a centralized government in India. They could not declare war or make treaties without the sanction of the Governor-General in Council.

• Establishment of a Supreme Court:

- The Act provided for the establishment of a Supreme Court at Calcutta (Fort William) in 1774.
- It was to have a Chief Justice and three other judges. Sir Elijah Impey was the first Chief Justice.
- The court's jurisdiction extended to all British subjects in Calcutta and it was empowered to try all civil, criminal, admiralty, and ecclesiastical cases.

• Prohibition of Corruption:

- The Act explicitly prohibited the servants of the Company, from the Governor-General down to the junior clerks, from engaging in any private trade or accepting presents, donations, or bribes from the local population.

Conclusion

The Regulating Act of 1773 was a pivotal moment in the constitutional history of India. While it was plagued by serious defects, such as the ambiguous jurisdiction of the Supreme Court and the constant friction between the Governor-General and his council, it was undeniably the first step towards parliamentary control over the Company. It asserted the British state's sovereignty over the Company's territories and paved the way for future acts that would further cement British rule in India.

அறிமுகம்

1773-ஆம் ஆண்டின் ஒழுங்குமுறைச் சட்டம் பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றத்தால் நிறைவேற்றப்பட்ட ஒரு வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க சட்டமாகும். இது கிழக்கிந்திய கம்பெனியின் விவகாரங்களை பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கொண்டுவருவதற்கும், இந்தியாவில் அதன் பிரதேசங்களை ஒழுங்குபடுத்துவதற்கும் மேற்கொள்ளப்பட்ட முதல் குறிப்பிடத்தக்க முயற்சியைக் குறித்தது. கம்பெனியின் ஏறக்குறைய திவால் நிலை, அதன் அதிகாரிகளிடையே பரவியிருந்த ஊழல் மற்றும் பேரழிவை ஏற்படுத்திய வங்காளப் பஞ்சம் ஆகியவற்றால் தூண்டப்பட்ட இந்தச் சட்டம், இந்தியாவில் ஒரு மையப்படுத்தப்பட்ட நிர்வாகத்தை நிறுவவும், கம்பெனியின் செயல்பாடுகள் மீது பாராளுமன்ற மேற்பார்வையை விதிக்கவும் முயன்றது, இது அதன் ஆட்சியின் தன்மையை மாற்றியது.

சட்டத்தின் முக்கிய சரத்துக்கள்

இந்தச் சட்டம் இங்கிலாந்திலும் இந்தியாவிலும் பெரிய மாற்றங்களை அறிமுகப்படுத்தியது.

இங்கிலாந்தில் மாற்றங்கள் (தாய்நாட்டு அரசாங்கம்)

- இந்தச் சட்டம் கம்பெனியின் மீதான பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தின் கட்டுப்பாட்டை வலுப்படுத்தியது. இந்தியாவில் வருவாய், சிவில் மற்றும் இராணுவ விவகாரங்கள் தொடர்பான அனைத்துக் கடிதப் போக்குவரத்துகளையும் பிரிட்டிஷ் கருவூலத்திற்கும் ஒரு செயலாளருக்கும் சமர்ப்பிக்க கம்பெனியின் இயக்குநர் குழுவைக் (கம்பெனியின் ஆளும் குழு) கோரியது.
- இயக்குநர் குழு உறுப்பினர்களின் பதவிக்காலம் ஒரு ஆண்டிலிருந்து நான்கு ஆண்டுகளாக நீட்டிக்கப்பட்டது, அவர்களில் நான்கில் ஒரு பகுதியினர் ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஓய்வு பெற்றனர். இது அவர்களின் தேர்தல்களில் அதிக நிலைத்தன்மையை வழங்குவதற்கும் ஊழலைக் குறைப்பதற்கும் நோக்கமாக இருந்தது.

இந்தியாவில் மாற்றங்கள் (கம்பெனியின் நிர்வாகம்)

- நிர்வாகத்தின் மையப்படுத்தல்:**
 - இது வங்காள ஆளுநராக இருந்த வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸை வங்காளத்தின் கவர்னர்-ஜெனரலாக உயர்த்தியது.
 - கவர்னர்-ஜெனரலுக்கு உதவ நான்கு உறுப்பினர்களைக் கொண்ட ஒரு குழு உருவாக்கப்பட்டது. முடிவுகள் பெரும்பான்மை வாக்கெடுப்பின் மூலம் எடுக்கப்பட வேண்டும், இது பெரும்பாலும் கவர்னர்-ஜெனரலை சிறுபான்மையில் வைத்தது.
 - பம்பாய் மற்றும் மெட்ராஸ் மாகாணங்கள் போர் மற்றும் அமைதி விஷயங்களில் வங்காள மாகாணத்திற்கு அடிபணிந்தவையாக ஆக்கப்பட்டன, இது இந்தியாவில் ஒரு மையப்படுத்தப்பட்ட அரசாங்கத்தை நோக்கிய முதல் படியைக் குறித்தது. கவர்னர்-ஜெனரல் மற்றும் அவரது குழுவின் அனுமதியின்றி அவர்களால் போர் அறிவிக்கவோ அல்லது ஒப்பந்தங்கள் செய்யவோ முடியவில்லை.
- உச்ச நீதிமன்றம் நிறுவதல்:**
 - இந்தச் சட்டம் 1774-இல் கல்கத்தாவில் (வில்லியம் கோட்டை) ஒரு உச்ச நீதிமன்றத்தை நிறுவ வகை செய்தது.
 - இதில் ஒரு தலைமை நீதிபதி மற்றும் மூன்று பிற நீதிபதிகள் இருக்க வேண்டும். சர் எலிஜா இம்பே முதல் தலைமை நீதிபதி ஆவார்.
 - நீதிமன்றத்தின் அதிகார வரம்பு கல்கத்தாவில் உள்ள அனைத்து பிரிட்டிஷ் குடிமக்களுக்கும் விரிவடைந்தது, மேலும் அனைத்து சிவில், கிரிமினல், கடற்படை மற்றும் திருச்சபை வழக்குகளையும் விசாரிக்க அதற்கு அதிகாரம் அளிக்கப்பட்டது.
- ஊழல் தடை:**
 - இந்தச் சட்டம் கவர்னர்-ஜெனரல் முதல் இளநிலை எழுத்தர்கள் வரை கம்பெனியின் ஊழியர்கள் எந்தவொரு தனியார் வர்த்தகத்திலும் ஈடுபடுவதையோ அல்லது உள்ளூர் மக்களிடமிருந்து பரிசுகள், நன்கொடைகள் அல்லது லஞ்சங்களை ஏற்றுக்கொள்வதையோ வெளிப்படையாகத் தடை செய்தது.

முடிவுரை

1773-ஆம் ஆண்டின் ஒழுங்குமுறைச் சட்டம் இந்தியாவின் அரசியலமைப்பு வரலாற்றில் ஒரு கீழ்க்காண தருணமாகும். உச்ச நீதிமன்றத்தின் தெளிவற்ற அதிகார வரம்பு மற்றும் கவர்னர்-ஜெனரலுக்கும் அவரது குழுவிற்கும் இடையிலான நிலையான உராய்வு போன்ற கடுமையான குறைபாடுகளால் இது பாதிக்கப்பட்டிருந்தாலும், இது சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி கம்பெனியின் மீது பாராளுமன்றக் கட்டுப்பாட்டை

நோக்கிய முதல் படியாகும். இது கம்பெனியின் பிரதேசங்கள் மீது பிரிட்டிஷ் அரசின் இறையாண்மையை நிலைநாட்டியது மற்றும் இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியை மேலும் உறுதிப்படுத்தும் எதிர்காலச் சட்டங்களுக்கு வழிவகுத்தது.

15. Critically analyse the defects of the Government of India Act 1935.

1935-ஆம் ஆண்டு இந்திய அரசாங்க சட்டத்தின் குறைகளை ஆராய்க.

Introduction

The Government of India Act of 1935 was the longest and most complex legislation passed by the British Parliament for India. It was a significant constitutional step forward, introducing provincial autonomy and envisioning an All-India Federation. However, it was fundamentally flawed and fell far short of the nationalist demand for complete independence or even full Dominion Status. While it provided the structural basis for many provisions of the independent Indian Constitution, its inherent defects and undemocratic elements led to its widespread rejection by all major political parties in India.

Major Defects of the Act

A Flawed and Unworkable Federation

- The Act proposed an All-India Federation comprising British Indian provinces and the Princely States.
- However, the accession of the Princely States was voluntary, not mandatory. The rulers were deeply reluctant to surrender their sovereignty, and the required number of states never joined. Consequently, the federal part of the Act was never implemented. This made the central structure of the Act a non-starter.

Unsatisfactory Dyarchy at the Centre

- While the Act abolished dyarchy (dual government) in the provinces, it introduced it at the federal level.
- Subjects were divided into 'Reserved' and 'Transferred'. Crucial subjects like Defence, Foreign Affairs, and Ecclesiastical Affairs were 'Reserved' and administered by the Governor-General with the help of appointed councillors, who were not responsible to the legislature.
- This meant that real power at the centre remained firmly in British hands, making the semblance of Indian control illusory.

Undemocratic Elements and Overriding Powers

- The Governor-General was vested with extensive and overriding discretionary powers. He could issue ordinances, veto legislation, and dismiss ministers. These "special responsibilities" and safeguards effectively negated the power of the elected legislature.
- The franchise was still limited, covering only about 14% of the population. It did not provide for universal adult suffrage.
- The Act further entrenched communalism by not only retaining but also extending the system of communal electorates to include Depressed Classes, labourers, and women, which went against the spirit of national unity. In Tamil Nadu, this meant separate electorates continued to fragment the political landscape.

Lack of Sovereignty

- The Indian legislature had no power to amend the Act. The ultimate authority to change the constitution rested with the British Parliament.

- This lack of a constituent assembly or the power to shape their own constitution was a core reason for its rejection by the Indian National Congress, which termed it a "slave constitution" and a "charter of bondage."

Conclusion

In essence, the Government of India Act of 1935 was an exercise in controlled devolution rather than a genuine transfer of power. Its provisions were designed with so many checks, balances, and overriding British powers that it ultimately sought to perpetuate imperial control under the guise of constitutional reform. While its provincial autonomy scheme was a workable element, the Act's fundamentally undemocratic core and its failure to meet nationalist aspirations ensured it was seen as a hollow and unacceptable framework.

அறிமுகம்

1935-ஆம் ஆண்டின் இந்திய அரசாங்கச் சட்டம், பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றத்தால் இந்தியாவிற்காக இயற்றப்பட்ட மிக நீண்ட மற்றும் சிக்கலான சட்டமாகும். இது மாகாண சுயாட்சியை அறிமுகப்படுத்தி, ஒரு அகில இந்தியக் கூட்டமைப்பை நோக்கமாகக் கொண்ட ஒரு குறிப்பிடத்தக்க அரசியலமைப்புப் படியாகும். இருப்பினும், இது அடிப்படையில் குறைபாடுடையதாக இருந்ததுடன், முழு சுதந்திரம் அல்லது முழுமையான டொமினியன் அந்தஸ்து என்ற தேசியவாதக் கோரிக்கைகளைப் பூர்த்தி செய்யத் தவறியது. சுதந்திர இந்திய அரசியலமைப்பின் பல விதிகளுக்கு இது கட்டமைப்பு அடிப்படையை வழங்கினாலும், அதன் உள்ளார்ந்த குறைபாடுகள் மற்றும் ஜனநாயகமற்ற கூறுகள் காரணமாக இந்தியாவின் அனைத்து முக்கிய அரசியல் கட்சிகளாலும் இது நிராகரிக்கப்பட்டது.

சட்டத்தின் முக்கிய குறைபாடுகள்

குறைபாடுள்ள மற்றும் செயல்படாத கூட்டாட்சி

- இந்தச் சட்டம், பிரிட்டிஷ் இந்திய மாகாணங்கள் மற்றும் சமஸ்தானங்களை உள்ளடக்கிய ஒரு அகில இந்தியக் கூட்டமைப்பை முன்மொழிந்தது.
- இருப்பினும், சமஸ்தானங்களின் இணைப்பு தன்னார்வமானதாக இருந்தது, கட்டாயமில்லை. ஆட்சியாளர்கள் தங்கள் இறையாண்மையை விட்டுக் கொடுக்கத் தயங்கினர்; மேலும், கூட்டமைப்பை உருவாக்கத் தேவையான எண்ணிக்கையிலான சமஸ்தானங்கள் ஒருபோதும் இணையவில்லை. இதன் விளைவாக, சட்டத்தின் கூட்டாட்சிப் பகுதி ஒருபோதும் செயல்படுத்தப்படவில்லை. இது சட்டத்தின் மையக் கட்டமைப்பை ஒரு தொடக்கமில்லாததாக ஆக்கியது.

மையத்தில் திருப்தியற்ற இரட்டை ஆட்சி

- இந்தச் சட்டம் மாகாணங்களில் இரட்டை ஆட்சியை (dual government) ஒழித்தாலும், அதை மத்திய அளவில் அறிமுகப்படுத்தியது.
- துறைகள் 'ஒதுக்கப்பட்டவை' மற்றும் 'மாற்றப்பட்டவை' எனப் பிரிக்கப்பட்டன. பாதுகாப்பு, வெளியுறவு மற்றும் திருச்சபை விவகாரங்கள் போன்ற முக்கிய துறைகள் 'ஒதுக்கப்பட்டவையாக' இருந்தன. இவை சட்டமன்றத்திற்குப் பொறுப்பில்லாத, நியமிக்கப்பட்ட ஆலோசகர்களின் உதவியுடன் கவர்னர்-ஜெனரலால் நிர்வகிக்கப்பட்டன.
- இதன் பொருள், மையத்தில் உண்மையான அதிகாரம் பிரிட்டிஷ் கைகளிலேயே உறுதியாக இருந்தது, இது இந்தியக் கட்டுப்பாடு என்ற தோற்றத்தை ஒரு மாயையாக ஆக்கியது.

ஜனநாயகமற்ற கூறுகள் மற்றும் மேலான அதிகாரங்கள்

- கவர்னர்-ஜெனரலுக்கு விரிவான மற்றும் மேலான தன்னிச்சையான அதிகாரங்கள் வழங்கப்பட்டன. அவர் அவசரச் சட்டங்களை வெளியிடலாம், சட்டங்களை வீட்டோ செய்யலாம் மற்றும் அமைச்சர்களைப் பதவி நீக்கம் செய்யலாம். இந்த "சிறப்புப் பொறுப்புகள்" மற்றும் பாதுகாப்பு விதிகள், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சட்டமன்றத்தின் அதிகாரத்தை திறம்பட ரத்து செய்தன.
- வாக்குரிமை இன்னும் குறைவாகவே இருந்தது, மக்கள்தொகையில் சுமார் 14% மட்டுமே வாக்களிக்க முடிந்தது. இது அனைவருக்கும் வாக்குரிமையை வழங்கவில்லை.
- தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினர், தொழிலாளர்கள் மற்றும் பெண்களுக்கு வகுப்புவாதத் தொகுதிகளை விரிவுபடுத்துவதன் மூலம், இந்தச் சட்டம் வகுப்புவாதத்தை மேலும் ஆழப்படுத்தியது. இது தேசிய ஒற்றுமையின் உணர்விற்கு எதிராக இருந்தது. தமிழ்நாட்டில், இந்த தனித் தொகுதிகள் அரசியல் களத்தைத் தொடர்ந்து துண்டாடின.

இறையாண்மை இல்லாமை

- இந்திய சட்டமன்றத்திற்கு இந்தச் சட்டத்தைத் திருத்த அதிகாரம் இல்லை. அரசியலமைப்பை மாற்றும் இறுதி அதிகாரம் பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றத்திடம் இருந்தது.
- ஒரு அரசியலமைப்பு நிர்ணய சபை அல்லது தங்கள் சொந்த அரசியலமைப்பை உருவாக்கும் அதிகாரம் இல்லாதது, இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் இதை நிராகரிக்க ஒரு முக்கிய காரணமாக அமைந்தது. காங்கிரஸ் இதை "அடிமை அரசியலமைப்பு" மற்றும் "அடிமைத்தனத்தின் சாசனம்" என்று வர்ணித்தது.

முடிவுரை

சுருங்கக்கூறின், 1935 ஆம் ஆண்டு இந்திய அரசாங்கச் சட்டம், உண்மையான அதிகாரப் பரிமாற்றமாக இல்லாமல், ஒரு கட்டுப்படுத்தப்பட்ட அதிகாரப் பகிர்வாகவே இருந்தது. அதன் விதிகள், அரசியலமைப்பு சீர்திருத்தம் என்ற போர்வையில் ஏகாதிபத்தியக் கட்டுப்பாட்டை நீட்டிக்கும் நோக்கத்துடன் பல கட்டுப்பாடுகள், சமநிலைகள் மற்றும் மேலான பிரிட்டிஷ் அதிகாரங்களுடன் வடிவமைக்கப்பட்டன. அதன் மாகாண சுயாட்சித் திட்டம் ஒரு செயல்படக்கூடிய அங்கமாக இருந்தபோதிலும், சட்டத்தின் அடிப்படையில் ஜனநாயகமற்ற மையக்கரு மற்றும் தேசியவாத அபிலாஷைகளைப் பூர்த்தி செய்யத் தவறியது, அது ஒரு வெற்று மற்றும் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத கட்டமைப்பாகப் பார்க்கப்படுவதை உறுதி செய்தது.

16. Assess the working of Dyarchy in the provinces according to the Act of 1919.

1919ம் ஆண்டுச் சட்டத்தின்படி மாநிலத்தின் இரட்டை ஆட்சி முறையின் செயல்பாட்டினை மதிப்பிடுக.

Introduction

The Government of India Act of 1919 introduced the novel constitutional experiment of 'Dyarchy' (dual government) in the provinces. Conceived as a "half-way house" to responsible government, it was designed to train Indians in the art of administration by giving them control over certain departments. However, in practice, Dyarchy proved to be a complex, illogical, and ultimately unworkable system. Its inherent structural flaws, combined with the overriding powers of the British governors, ensured its failure and left Indian political aspirations deeply frustrated.

The Flawed Mechanism of Dyarchy

Unscientific Division of Subjects

- Provincial subjects were divided into 'Reserved' and 'Transferred'.
- **Reserved Subjects:** Crucial departments like Finance, Law and Order, Police, and Irrigation were controlled by the Governor and his executive councillors, who were not responsible to the legislature.
- **Transferred Subjects:** Less significant departments like Education, Health, Local Government, and Agriculture were administered by Indian ministers chosen from the elected members of the legislative council.
- This division was impractical. For instance, a minister in charge of Health (Transferred) could not implement any major public health scheme without the approval of the Finance Department (Reserved). This created constant gridlock.

Breakdown of Collective and Ministerial Responsibility

- The ministers (in charge of Transferred subjects) were responsible to the legislature, but the executive councillors (in charge of Reserved subjects) were not. This created two distinct and often conflicting halves within the same government, preventing the development of a unified cabinet system based on collective responsibility.
- Ministers had no control over the civil servants (like the ICS) who implemented their policies. These officials were ultimately responsible to the Secretary of State for India and often disregarded the ministers' instructions.
- The ultimate control over finance lay with the Finance Secretary, an executive councillor, who could deny funds for schemes proposed by the Indian ministers.

Overriding Powers of the Governor

- The Governor was the linchpin of the entire system and held supreme power. He could veto any bill passed by the legislature and overrule his ministers on any matter concerning a Transferred subject.
- He had the power to dismiss ministers and could certify financial grants that had been rejected by the legislature. This made the concept of ministerial responsibility to the legislature largely meaningless. In the Madras Presidency, as in others, the Governor's will was paramount.

Conclusion

Dyarchy was a constitutional failure. Its illogical structure, the lack of real power for Indian ministers, and the dictatorial powers of the Governor made it an unworkable experiment. It was rightly criticized by Indian nationalists as a sham intended to give the illusion of power without its substance. The Simon Commission itself recommended its abolition, leading to its replacement by provincial autonomy under the Government of India Act, 1935.

அறிமுகம்

1919-ஆம் ஆண்டின் இந்திய அரசாங்கச் சட்டம், மாகாணங்களில் 'இரட்டை ஆட்சி' (Dyarchy) என்ற புதிய அரசியலமைப்புச் சோதனையை அறிமுகப்படுத்தியது. பொறுப்புள்ள அரசாங்கத்தை நோக்கிய ஒரு "பாதி வழி இல்லமாக" கருதப்பட்ட இது, சில துறைகளின் கட்டுப்பாட்டை இந்தியர்களுக்கு வழங்குவதன் மூலம் நிர்வாகக் கலையில் அவர்களுக்குப் பயிற்சி அளிப்பதற்காக வடிவமைக்கப்பட்டது. இருப்பினும், நடைமுறையில், இரட்டை ஆட்சி ஒரு சிக்கலான, தர்க்கமற்ற மற்றும் இறுதியில் செயல்பட முடியாத அமைப்பாக நிரூபிக்கப்பட்டது. அதன் உள்ளார்ந்த கட்டமைப்பு குறைபாடுகள், பிரிட்டிஷ் ஆளுநர்களின் மேலான அதிகாரங்களுடன் இணைந்து, அதன் தோல்வியை உறுதிசெய்து, இந்திய அரசியல் அபிலாஷைகளை ஆழ்ந்த ஏமாற்றத்தில் ஆழ்த்தின.

இரட்டை ஆட்சியின் குறைபாடுகள் செயல்பாடு

அறிவியலற்ற துறைப் பிரிவினை

- மாகாணத் துறைகள் 'ஒதுக்கப்பட்டவை' மற்றும் 'மாற்றப்பட்டவை' எனப் பிரிக்கப்பட்டன.
- **ஒதுக்கப்பட்ட துறைகள்:** நிதி, சட்டம் மற்றும் ஒழுங்கு, காவல்துறை மற்றும் நீர்ப்பாசனம் போன்ற முக்கியத் துறைகள் ஆளுநர் மற்றும் அவரது நிர்வாகக் குழுவினரால் கட்டுப்படுத்தப்பட்டன. இவர்கள் சட்டமன்றத்திற்குப் பொறுப்பற்றவர்கள்.
- **மாற்றப்பட்ட துறைகள்:** கல்வி, சுகாதாரம், உள்ளாட்சி மற்றும் விவசாயம் போன்ற முக்கியத்துவம் குறைந்த துறைகள், சட்டமன்றத்தின் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்களிலிருந்து தேர்வு செய்யப்பட்ட இந்திய அமைச்சர்களால் நிர்வகிக்கப்பட்டன.
- இந்தப் பிரிவினை நடைமுறைக்கு சாத்தியமற்றதாக இருந்தது. உதாரணமாக, சுகாதாரத் துறைக்கு (மாற்றப்பட்ட துறை) பொறுப்பான ஒரு அமைச்சர், நிதித் துறையின் (ஒதுக்கப்பட்ட துறை) ஒப்புதல் இல்லாமல் எந்தவொரு பெரிய பொது சுகாதாரத் திட்டத்தையும் செயல்படுத்த முடியாது. இது நிலையான முட்டுக்கட்டையை உருவாக்கியது.

கூட்டு மற்றும் அமைச்சரவைப் பொறுப்பின் சரிவு

- அமைச்சர்கள் (மாற்றப்பட்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பானவர்கள்) சட்டமன்றத்திற்குப் பொறுப்பானவர்களாக இருந்தனர், ஆனால் நிர்வாகக் குழுவினர் (ஒதுக்கப்பட்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பானவர்கள்) அப்படி இல்லை. இது ஒரே அரசாங்கத்திற்குள் இரண்டு தனித்துவமான மற்றும் பெரும்பாலும் முரண்பட்ட பகுதிகளை உருவாக்கியது, கூட்டுப் பொறுப்பின் அடிப்படையில் ஒரு ஒருங்கிணைந்த அமைச்சரவை அமைப்பு உருவாவதைத் தடுத்தது.
- அமைச்சர்களுக்கு, தங்கள் கொள்கைகளைச் செயல்படுத்தும் குடிமைப் பணியாளர்கள் (ஐ.சி.எஸ் போன்றவர்கள்) மீது எந்தக் கட்டுப்பாடும் இல்லை. இந்த அதிகாரிகள் இறுதியில் இந்தியாவிற்கான செயலாளருக்குப் பொறுப்பானவர்களாக இருந்தனர் மற்றும் பெரும்பாலும் அமைச்சர்களின் அறிவுறுத்தல்களைப் புறக்கணித்தனர்.
- நிதியின் மீதான இறுதி அதிகாரம், ஒரு நிர்வாகக் குழு உறுப்பினரான நிதிச் செயலாளரிடம் இருந்தது. அவர் இந்திய அமைச்சர்களால் முன்மொழியப்பட்ட திட்டங்களுக்கான நிதியை மறுக்க முடியும்.

ஆளுநரின் மேலான அதிகாரங்கள்

- ஆளுநரே முழு அமைப்பின் அச்சாணியாக இருந்தார் மற்றும் உச்ச அதிகாரத்தைக் கொண்டிருந்தார். அவர் சட்டமன்றத்தால் நிறைவேற்றப்பட்ட எந்த மசோதாவையும் வீட்டோ செய்யலாம் மற்றும் மாற்றப்பட்ட துறை தொடர்பான எந்தவொரு விஷயத்திலும் தனது அமைச்சர்களின் முடிவை மீறலாம்.
- அமைச்சர்களைப் பதவி நீக்கம் செய்யவும், சட்டமன்றத்தால் நிராகரிக்கப்பட்ட நிதி மானியங்களைச் சான்றளிக்கவும் அவருக்கு அதிகாரம் இருந்தது. இது சட்டமன்றத்திற்கு அமைச்சரவை பொறுப்பு என்ற கருத்தை பெருமளவில் அர்த்தமற்றதாக்கியது. மற்ற மாகாணங்களைப் போலவே சென்னை மாகாணத்திலும் ஆளுநரின் விருப்பமே மேலோங்கியிருந்தது.

முடிவுரை

இரட்டை ஆட்சி ஒரு அரசியலமைப்புத் தோல்வியாகும். அதன் தர்க்கமற்ற கட்டமைப்பு, இந்திய அமைச்சர்களுக்கு உண்மையான அதிகாரம் இல்லாமை மற்றும் ஆளுநரின் சர்வாதிகார அதிகாரங்கள் ஆகியவை அதை ஒரு செயல்படாத சோதனையாக மாற்றின. இது அதிகாரம் இல்லாத அதிகாரத்தின் மாயையை வழங்குவதற்காக

உருவாக்கப்பட்ட ஒரு மோசடி என்று இந்திய தேசியவாதிகளால் சரியாக விமர்சிக்கப்பட்டது. சைமன் குழுவுே இதை ஒழிக்கப் பரிந்துரைத்தது, இது 1935 ஆம் ஆண்டின் இந்திய அரசாங்கச் சட்டத்தின் கீழ் மாகாண சுயாட்சியால் மாற்றப்படுவதற்கு வழிவகுத்தது.

17. "The Final phase of Indian Freedom Struggle was a phase of intense negotiations" – Discuss.

“இந்திய சுதந்திரப் போராட்டத்தின் இறுதிக் கட்டம் தீவிரமான பேச்சுவார்த்தைகளின் ஒரு கட்டமாக இருந்தது” – விவாதி.

Introduction

The period from the end of the Second World War in 1945 to the transfer of power in 1947 marks the final, climactic phase of the Indian freedom struggle. This phase witnessed a decisive shift from mass agitation to the negotiation table. With the British government's willingness to grant independence now clear, the central conflict was no longer between India and Britain, but a complex, triangular contest between the British, the Indian National Congress, and the Muslim League. The intense and often fraught negotiations of this era ultimately determined the form of independence and the fate of a united India.

A Period of High-Stakes Negotiations

The Wavell Plan and Shimla Conference (1945)

- This was the first major attempt at negotiation after the war. Lord Wavell proposed the formation of a new Executive Council with balanced representation for Caste Hindus and Muslims.
- The conference failed primarily because the Muslim League, led by Muhammad Ali Jinnah, insisted that it alone had the right to nominate all Muslim members. The Congress, with its nationalist secular ideology, could not accept this claim. This deadlock highlighted the hardening of communal positions.

The Cabinet Mission (1946)

- This was the most critical negotiation aimed at preserving a united India. The mission, comprising three British cabinet ministers, proposed a complex three-tiered structure:
 - A weak central government handling only Defence, Foreign Affairs, and Communications.
 - Provinces would be grouped into three sections (A, B, and C), with Section B and C forming potential Muslim-majority blocs.
 - Provinces would have the right to form their own constitutions and secede from the union after a period.
- The plan collapsed due to conflicting interpretations. The Congress rejected the idea of compulsory grouping of provinces, while the League saw it as non-negotiable for safeguarding Muslim interests. This failure was a turning point towards partition.

The Interim Government and Direct Action Day

- Following the failure of the Cabinet Mission, the Viceroy invited the Congress to form an Interim Government. The League initially boycotted it and launched "Direct Action Day" to press its demand for Pakistan.
- This led to the horrific Great Calcutta Killings, demonstrating that the failure of negotiations had spilled onto the streets with devastating consequences. When the League later joined the government, its constant obstructionism made governance impossible, proving that a joint government was unworkable.

The Mountbatten Plan (June 3, 1947)

- Lord Mountbatten, the last Viceroy, quickly concluded that a united India was impossible to achieve.
- He negotiated a final plan which accepted the principle of partition. The plan laid out the method for partitioning Bengal and Punjab and offered the princely states the choice to join either India or Pakistan. This plan was accepted by both the Congress and the League, sealing the fate of the subcontinent.

Conclusion

The final phase of the freedom struggle was unequivocally dominated by a series of intense and ultimately tragic negotiations. The inability of the Indian leadership, particularly the Congress and the Muslim League, to find common ground, combined with the escalating communal violence, made these talks a desperate race against time. The failure to secure a united India through negotiation led directly to the traumatic partition of the country.

அறிமுகம்

1945-இல் இரண்டாம் உலகப் போரின் முடிவிலிருந்து 1947-இல் அதிகாரப் பரிமாற்றம் வரை உள்ள காலம் இந்திய சுதந்திரப் போராட்டத்தின் இறுதி, உச்சக்கட்ட கட்டத்தைக் குறிக்கிறது. இந்தக் கட்டம், மக்கள் கிளர்ச்சியிலிருந்து பேச்சுவார்த்தை மேசைக்கு ஒரு தீர்க்கமான மாற்றத்தைக் கண்டது. பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் சுதந்திரம் வழங்கத் தயாராக இருப்பது இப்போது தெளிவாகத் தெரிந்த நிலையில், முக்கிய மோதல் இனி இந்தியாவுக்கும் பிரிட்டனுக்கும் இடையில் இல்லை, மாறாக பிரிட்டிஷார், இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் மற்றும் முஸ்லிம் லீக் ஆகியவற்றுக்கு இடையேயான ஒரு சிக்கலான, முக்கோணப் போட்டியாக இருந்தது. இந்தக் காலத்தின் தீவிரமான மற்றும் பெரும்பாலும் பதட்டமான பேச்சுவார்த்தைகள் இறுதியில் சுதந்திரத்தின் வடிவத்தையும் ஒன்றுபட்ட இந்தியாவின் தலைவிதியையும் தீர்மானித்தன.

உயர்நிலை அபாயங்கள் நிறைந்த பேச்சுவார்த்தைகளின் காலம்

வேவல் திட்டம் மற்றும் சிம்லா மாநாடு (1945)

- போருக்குப் பிறகு நடந்த முதல் பெரிய பேச்சுவார்த்தை முயற்சி இதுவாகும். வேவல் பிரபு, சாதி இந்துக்கள் மற்றும் முஸ்லிம்களுக்கு சமமான பிரதிநிதித்துவத்துடன் ஒரு புதிய நிர்வாகக் குழுவை உருவாக்கும் திட்டத்தை முன்மொழிந்தார்.
- முகமது அலி ஜின்னா தலைமையிலான முஸ்லிம் லீக், அனைத்து முஸ்லிம் உறுப்பினர்களையும் நியமிக்கும் உரிமை தனக்கு மட்டுமே உண்டு என்று வலியுறுத்தியதால் இந்த மாநாடு முக்கியமாகத் தோல்வியடைந்தது. காங்கிரஸ், தனது தேசியவாத மதச்சார்பற்ற சித்தாந்தத்துடன் இந்தக் கோரிக்கையை ஏற்க முடியவில்லை. இந்த முட்டுக்கட்டை, வகுப்புவாத நிலைப்பாடுகள் கடினமடைந்ததை எடுத்துக்காட்டியது.

அமைச்சரவைத் தூதுக்குழு (1946)

- ஒன்றுபட்ட இந்தியாவைப் பாதுகாப்பதை நோக்கமாகக் கொண்ட மிக முக்கியமான பேச்சுவார்த்தை இதுவாகும். மூன்று பிரிட்டிஷ் அமைச்சர்களைக் கொண்ட இந்தத் தூதுக்குழு, ஒரு சிக்கலான மூன்று அடுக்கு கட்டமைப்பை முன்மொழிந்தது:
 - பாதுகாப்பு, வெளியுறவு மற்றும் தகவல் தொடர்பு ஆகியவற்றை மட்டுமே கையாளும் ஒரு பலவீனமான மத்திய அரசு.
 - மாகாணங்கள் மூன்று பிரிவுகளாக (A, B, மற்றும் C) பிரிக்கப்படும், பிரிவு B மற்றும் C சாத்தியமான முஸ்லிம் பெரும்பான்மைப் பகுதிகளை உருவாக்கும்.

- மாகாணங்கள் தங்கள் சொந்த அரசியலமைப்பை உருவாக்கவும், ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குப் பிறகு ஒன்றியத்திலிருந்து பிரிந்து செல்லவும் உரிமை உண்டு.
- முரண்பட்ட விளக்கங்கள் காரணமாக இந்தத் திட்டம் சரிந்தது. மாகாணங்களைக் கட்டாயமாகப் பிரிப்பதை காங்கிரஸ் நிராகரித்தது, அதே நேரத்தில் லீக் முஸ்லிம் நலன்களைப் பாதுகாப்பதற்கு இது பேச்சுவார்த்தைக்கு அப்பாற்பட்டது என்று கருதியது. இந்தத் தோல்வி பிரிவினையை நோக்கிய ஒரு திருப்புமுனையாக அமைந்தது.

இடைக்கால அரசு மற்றும் நேரடி நடவடிக்கை நாள்

- அமைச்சரவைத் தூதுக்குழுவின் தோல்வியைத் தொடர்ந்து, வைஸ்ராய் காங்கிரஸை ஒரு இடைக்கால அரசை அமைக்க அழைத்தார். லீக் ஆரம்பத்தில் அதைப் புறக்கணித்து, பாகிஸ்தானுக்கான தனது கோரிக்கையை வலியுறுத்த "நேரடி நடவடிக்கை நாளை" அறிவித்தது.
- இது பயங்கரமான மாபெரும் கல்கத்தா படுகொலைகளுக்கு வழிவகுத்தது, பேச்சுவார்த்தைகளின் தோல்வி பேரழிவு தரும் விளைவுகளுடன் தெருக்களில் பரவியதைக் காட்டியது. லீக் பின்னர் அரசாங்கத்தில் சேர்ந்தபோது, அதன் தொடர்ச்சியான முட்டுக்கட்டைகள் நிர்வாகத்தை சாத்தியமற்றதாக்கியது, ஒரு கூட்டாட்சி சாத்தியமற்றது என்பதை நிரூபித்தது.

மவுண்ட்பேட்டன் திட்டம் (ஜூன் 3, 1947)

- இறுதி வைஸ்ராயான மவுண்ட்பேட்டன் பிரபு, ஒன்றுபட்ட இந்தியாவை அடைவது சாத்தியமில்லை என்று விரைவாக முடிவு செய்தார்.
- அவர் பிரிவினைக் கொள்கையை ஏற்றுக்கொண்ட ஒரு இறுதித் திட்டத்தைப் பேச்சுவார்த்தை மூலம் உருவாக்கினார். இந்தத் திட்டம் வங்காளத்தையும் பஞ்சாபையும் பிரிப்பதற்கான முறையை வகுத்து, சமஸ்தானங்களுக்கு இந்தியா அல்லது பாகிஸ்தானில் சேருவதற்கான வாய்ப்பை வழங்கியது. இந்தத் திட்டம் காங்கிரஸ் மற்றும் லீக் இரண்டாலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு, துணைக்கண்டத்தின் தலைவியை முத்திரையிட்டது.

முடிவுரை

சுதந்திரப் போராட்டத்தின் இறுதிக் கட்டம், சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி, தீவிரமான மற்றும் இறுதியில் சோகமான தொடர் பேச்சுவார்த்தைகளால் ஆதிக்கம் செலுத்தப்பட்டது. இந்தியத் தலைமை, குறிப்பாக காங்கிரஸ் மற்றும் முஸ்லிம் லீக், ஒரு பொதுவான தளத்தைக் காணத் தவறியது, அதிகரித்து வரும் வகுப்புவாத வன்முறையுடன் இணைந்து, இந்தப் பேச்சுவார்த்தைகளை நேரத்திற்கு எதிரான ஒரு அவநம்பிக்கையான பந்தயமாக மாற்றியது. பேச்சுவார்த்தை மூலம் ஒரு ஒன்றுபட்ட இந்தியாவைப் பாதுகாக்கத் தவறியது, நாட்டின் அதிர்ச்சிகரமான பிரிவினைக்கு நேரடியாக வழிவகுத்தது.

18. Elucidate the circumstances that led to the partition of India and its impact on Free India.

இந்தியாவின் பிரிவினைக்கு வழிவகுத்த சூழ்நிலைகள் மற்றும் சுதந்திர இந்தியாவில் அதன் தாக்கத்தை மதிப்பிடுங்கள்.

Introduction

The partition of India in 1947 was one of the most profound and traumatic events of the 20th century. It was not a sudden occurrence but the tragic culmination of a complex interplay of long-term historical forces and short-term political failures. The British "divide and rule" policy, the rise of competing nationalisms, and the inability of Indian leaders to forge a consensus created a situation where the division

of the subcontinent appeared to be the only escape from a full-blown civil war. Its impact on post-independence India was deep, painful, and continues to shape the region's geopolitics.

Circumstances Leading to Partition

Long-Term Factors:

- **British Policy of 'Divide and Rule':** The British systematically fostered divisions. The introduction of separate electorates for Muslims in the Morley-Minto Reforms of 1909 was a crucial step that created distinct political identities based on religion.
- **Rise of Muslim Separatism:** The Muslim League, formed in 1906, gradually evolved from a body seeking safeguards for Muslims into one demanding a separate nation. The articulation of the "Two-Nation Theory" by Muhammad Ali Jinnah, which argued that Hindus and Muslims were two distinct nations, provided the ideological basis for Pakistan.
- **Failure of Congress to Address Muslim Fears:** The Congress, despite its secular claims, was perceived by many in the League as a Hindu-dominated party. Its refusal to form coalition governments with the League after the 1937 elections alienated many Muslims and strengthened the League's position.

Immediate Catalysts:

- **Failure of the Cabinet Mission (1946):** This was the last serious attempt to keep India united. Its failure convinced the Muslim League that it could not secure Muslim interests in a united India, and it hardened its demand for Pakistan.
- **Communal Riots:** The "Direct Action Day" called by the Muslim League on August 16, 1946, triggered the Great Calcutta Killings, which was followed by widespread communal riots in Noakhali, Bihar, and Punjab. This unprecedented violence made many leaders, including Patel and Nehru, reluctantly accept partition as a tragic necessity to avoid further bloodshed.
- **Role of Mountbatten:** The last Viceroy, Lord Mountbatten, expedited the entire process of transfer of power and partition, advancing the date of independence to August 1947. This haste left inadequate time for an orderly division of assets and, most critically, for managing the demarcation of borders and population transfers.

Impact on Free India

- **Mass Violence and Refugee Crisis:** The partition unleashed unimaginable violence, leading to the death of an estimated 1-2 million people and the displacement of over 15 million, creating one of the largest refugee crises in history. This left deep psychological scars.
- **Creation of a Permanent Rival:** Partition created a hostile neighbour in Pakistan, and the unresolved issue of the accession of Jammu and Kashmir has led to multiple wars and a state of perpetual conflict.
- **Strengthening of Secularism:** The trauma of a religion-based partition paradoxically strengthened the resolve of India's founding fathers to build a robustly secular state where the rights of all religious minorities would be protected, a principle enshrined in the Constitution.

Conclusion

The partition of India was a multifaceted tragedy born out of colonial policies, communal politics, and a failure of leadership. Its immediate impact was a humanitarian catastrophe of immense proportions. For free India, it created a legacy of conflict with Pakistan but also powerfully reinforced the imperative to establish and nurture a secular, democratic republic as a bulwark against the forces that had torn the subcontinent apart.

அறிமுகம்

1947-இல் இந்தியாவின் பிரிவினை 20-ஆம் நூற்றாண்டின் மிக ஆழமான மற்றும் அதிர்ச்சிகரமான நிகழ்வுகளில் ஒன்றாகும். இது ஒரு திடீர் நிகழ்வு அல்ல, மாறாக நீண்ட கால வரலாற்று சக்திகள் மற்றும் குறுகிய கால அரசியல் தோல்விகளின் சிக்கலான தொடர்புகளின் சோகமான உச்சக்கட்டமாகும். பிரிட்டிஷாரின் "பிரித்தானும் கொள்கை", போட்டி தேசியவாதங்களின் எழுச்சி மற்றும் இந்தியத் தலைவர்களால் ஒருமித்த கருத்தை உருவாக்க இயலாமை ஆகியவை ஒரு முழு அளவிலான உள்நாட்டுப் போரிலிருந்து தப்பிக்க ஒரே வழியாக துணைக்கண்டத்தின் பிரிவினை தோன்றும் சூழ்நிலையை உருவாக்கியது. சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய இந்தியாவில் அதன் தாக்கம் ஆழமானதாகவும், வேதனையானதாகவும் இருந்ததுடன், இப்பகுதியின் புவிசார் அரசியலைத் தொடர்ந்து வடிவமைக்கிறது.

பிரிவினைக்கு வழிவகுத்த சூழ்நிலைகள்

நீண்ட காலக் காரணிகள்:

- **பிரிட்டிஷாரின் 'பிரித்தானும் கொள்கை':** பிரிட்டிஷார் திட்டமிட்டுப் பிரிவினைகளை வளர்த்தனர். 1909-ஆம் ஆண்டின் மார்லி-மிண்டோ சீர்திருத்தங்களில் முஸ்லிம்களுக்குத் தனித் தொகுதிகளை அறிமுகப்படுத்தியது, மதத்தின் அடிப்படையில் தனித்துவமான அரசியல் அடையாளங்களை உருவாக்கிய ஒரு முக்கிய படியாகும்.
- **முஸ்லிம் பிரிவினைவாதத்தின் எழுச்சி:** 1906-இல் உருவாக்கப்பட்ட முஸ்லிம் லீக், முஸ்லிம்களுக்குப் பாதுகாப்பு தேடும் ஒரு அமைப்பிலிருந்து படிப்படியாக ஒரு தனி நாடு கோரும் அமைப்பாக உருவானது. இந்துக்களும் முஸ்லிம்களும் இரண்டு தனித்துவமான தேசங்கள் என்று வாதிட்ட முகமது அலி ஜின்னாவால் முன்வைக்கப்பட்ட "இரு தேசக் கோட்பாடு", பாகிஸ்தானுக்கான சித்தாந்த அடிப்படையை வழங்கியது.
- **முஸ்லிம் அச்சங்களைப் போக்க காங்கிரஸ் தவறியது:** காங்கிரஸ், அதன் மதச்சார்பற்ற கூற்றுக்கள் இருந்தபோதிலும், லீக்கில் உள்ள பலரால் ஒரு இந்து ஆதிக்கம் செலுத்தும் கட்சியாகவே பார்க்கப்பட்டது. 1937 தேர்தல்களுக்குப் பிறகு லீக்குடன் கூட்டணி அரசாங்கங்களை அமைக்க மறுத்தது பல முஸ்லிம்களை அந்நியப்படுத்தியது மற்றும் லீக்கின் நிலையை வலுப்படுத்தியது.

உடனடித் தூண்டுதல்கள்:

- **அமைச்சரவைத் தூதுக்குழுவின் தோல்வி (1946):** இந்தியாவை ஒன்றுபட்டு வைத்திருக்க இதுவே கடைசி தீவிர முயற்சியாகும். அதன் தோல்வி, ஒன்றுபட்ட இந்தியாவில் முஸ்லிம் நலன்களைப் பாதுகாக்க முடியாது என்று முஸ்லிம் லீக்கை நம்ப வைத்தது, மேலும் அது பாகிஸ்தானுக்கான தனது கோரிக்கையைக் கடினப்படுத்தியது.
- **வகுப்புக் கலவரங்கள்:** ஆகஸ்ட் 16, 1946 அன்று முஸ்லிம் லீக்கால் அறிவிக்கப்பட்ட "நேரடி நடவடிக்கை நாள்", மாபெரும் கல்கத்தா படுகொலைகளைத் தூண்டியது, அதைத் தொடர்ந்து நோகாலி, பீகார் மற்றும் பஞ்சாபில் பரவலான வகுப்புவாதக் கலவரங்கள் நடந்தன. இந்த முன்னோடியில்லாத வன்முறை, பட்டேல் மற்றும் நேரு உட்பட பல தலைவர்களை, மேலும் இரத்தக்களரியைத் தவிர்க்க ஒரு சோகமான தேவையாகப் பிரிவினையை தயக்கத்துடன் ஏற்றுக்கொள்ள வைத்தது.
- **மவுண்ட்பேட்டனின் பங்கு:** கடைசி வைஸ்ராயான மவுண்ட்பேட்டன் பிரபு, அதிகாரப் பரிமாற்றம் மற்றும் பிரிவினையின் முழு செயல்முறையையும் விரைவுபடுத்தி, சுதந்திர தேதியை ஆகஸ்ட் 1947-க்கு முன்னெடுத்தார். இந்த அவசரம், சொத்துக்களை ஒழுங்காகப் பிரிப்பதற்கும், மிக முக்கியமாக, எல்லைகளை நிர்ணயிப்பதற்கும் மக்கள் இடமாற்றங்களை நிர்வகிப்பதற்கும் போதுமான நேரத்தை அளிக்கவில்லை.

சுதந்திர இந்தியாவின் மீதான தாக்கம்

- **மாபெரும் வன்முறை மற்றும் அகதிகள் நெருக்கடி:** பிரிவினை கற்பனை செய்ய முடியாத வன்முறையைக் கட்டவிழ்த்துவிட்டது, இது மதிப்பிடப்பட்ட 1-2 மில்லியன் மக்களின் மரணத்திற்கும், 15 மில்லியனுக்கும் அதிகமானோர் இடம்பெயர்வதற்கும் வழிவகுத்தது, இது வரலாற்றில் மிகப்பெரிய அகதிகள் நெருக்கடிகளில் ஒன்றை உருவாக்கியது. இது ஆழமான உளவியல் வடுக்களை விட்டுச் சென்றது.
- **ஒரு நிரந்தரப் போட்டியாளரின் உருவாக்கம்:** பிரிவினை பாகிஸ்தானில் ஒரு விரோதமான அண்டை நாட்டை உருவாக்கியது, மேலும் ஜம்மு மற்றும் காஷ்மீர் இணைப்பின் தீர்க்கப்படாத பிரச்சினை பல போர்களுக்கும் ஒரு நிரந்தர மோதல் நிலைக்கும் வழிவகுத்துள்ளது.
- **மதச்சார்பின்மையை வலுப்படுத்துதல்:** ஒரு மத அடிப்படையிலான பிரிவினையின் அதிர்ச்சி, முரண்பாடாக, அனைத்து மத சிறுபான்மையினரின் உரிமைகளும் பாதுகாக்கப்படும் ஒரு வலுவான மதச்சார்பற்ற அரசை உருவாக்க இந்தியாவின் ஸ்தாபகத் தந்தைகளின் உறுதியை வலுப்படுத்தியது, இது அரசியலமைப்பில் பொறிக்கப்பட்ட ஒரு கொள்கையாகும்.

முடிவுரை

இந்தியாவின் பிரிவினை என்பது காலனித்துவக் கொள்கைகள், வகுப்புவாத அரசியல் மற்றும் தலைமைத்துவத் தோல்வியால் பிறந்த ஒரு பன்முகத் சோகமாகும். அதன் உடனடித் தாக்கம் மகத்தான விகிதத்தில் ஒரு மனிதாபிமானப் பேரழிவாக இருந்தது. சுதந்திர இந்தியாவிற்கு, இது பாகிஸ்தானுடன் ஒரு மோதல் பாரம்பரியத்தை உருவாக்கியது, ஆனால் துணைக்கண்டத்தைக் கிழித்தெறிந்த சக்திகளுக்கு எதிராக ஒரு மதச்சார்பற்ற, ஜனநாயகக் குடியரசை நிறுவி வளர்ப்பதன் அவசியத்தையும் சக்திவாய்ந்த முறையில் வலுப்படுத்தியது.

19. Who was popularly called as Madurai Gandhi? Enumerate his achievements.

மதுரை காந்தி என அழைக்கப்பட்டவர் யார்? அவரது சாதனைகளை வரிசைப்படுத்து.

Introduction

N.M.R. Subbaraman, a distinguished freedom fighter, philanthropist, and social reformer, was affectionately and popularly known as "Madurai Gandhi." He earned this revered title for his unwavering adherence to Gandhian principles, his simple lifestyle marked by wearing only khadi, and his selfless dedication to the national movement and social upliftment, particularly in the Madurai region. He was a living embodiment of Gandhian ideals, translating them into concrete action at the grassroots level.

Achievements of N.M.R. Subbaraman

Stalwart of the Freedom Struggle

- **Early Activism and Imprisonment:** Inspired by Mahatma Gandhi, he joined the Indian National Congress at a young age and dedicated his life to the cause of freedom. He actively participated in all major Gandhian movements, including the Non-Cooperation Movement, Civil Disobedience, and the Quit India Movement. His commitment is evident from his numerous imprisonments for his role in these agitations.
- **Vedaranyam Salt March (1930):** He was a prominent leader who participated in the historic Vedaranyam March, led by C. Rajagopalachari. He marched alongside other leaders, defying the British salt laws and courting arrest, showcasing his leadership in the Tamil Nadu freedom struggle.

Champion of Social Reform

- **Madurai Temple Entry Movement (1939):** This is arguably his most significant and celebrated achievement. Working closely with A. Vaidyanatha Iyer, Subbaraman played an instrumental role in facilitating the entry of Dalits (then called Harijans) into the historic Meenakshi Amman Temple in Madurai. This courageous act was a landmark victory against untouchability in South India and was personally lauded by Mahatma Gandhi.
- **Promotion of Khadi and Swadeshi:** He was a lifelong champion of Khadi. He not only wore khadi exclusively but also actively promoted hand-spinning and other village industries as a means of economic self-reliance, in line with Gandhi's constructive programme. He established institutions to support weavers and artisans.
- **Harijan Welfare:** Following Gandhi's path, he dedicated significant efforts and personal resources to the upliftment of the Harijan community. He worked tirelessly for their education, social integration, and economic betterment, establishing schools and hostels for them.

Conclusion

N.M.R. Subbaraman was more than just a political activist; he was the conscience of the Gandhian movement in the southern districts of Tamil Nadu. The title "Madurai Gandhi" was not a mere honorific but a true reflection of his life and work. His pivotal role in the Madurai Temple Entry movement remains a powerful testament to his courage and commitment to social justice, securing his legacy as a great son of India.

அறிமுகம்

ஒரு புகழ்பெற்ற சுதந்திரப் போராட்ட வீரரும், கொடையாளரும், சமூக சீர்திருத்தவாதியுமான என்.எம்.ஆர். சுப்பராமன், "மதுரை காந்தி" என்று அன்போடும் பிரபலமாகவும் அழைக்கப்பட்டார். காந்தியக் கொள்கைகளின் மீதான அவரது அசைக்க முடியாத பற்று, காதியை மட்டுமே அணியும் அவரது எளிமையான வாழ்க்கை முறை மற்றும் தேசிய இயக்கம் மற்றும் சமூக மேம்பாட்டிற்கான அவரது தன்னலமற்ற அர்ப்பணிப்பு, குறிப்பாக மதுரைப் பகுதியில், ஆகியவற்றிற்காக அவர் இந்தப் போற்றுவதலுக்குரிய பட்டத்தைப் பெற்றார். அவர் காந்திய இலட்சியங்களின் வாழும் உருவமாகத் திகழ்ந்து, அவற்றை அடிமட்ட அளவில் உறுதியான செயல்களாக மாற்றினார்.

என்.எம்.ஆர். சுப்பராமனின் சாதனைகள்

சுதந்திரப் போராட்டத்தின் தூண்

- **ஆரம்பகால செயல்பாடு மற்றும் சிறைவாசம்:** மகாத்மா காந்தியால் ஈர்க்கப்பட்டு, அவர் இளம் வயதிலேயே இந்திய தேசிய காங்கிரஸில் சேர்ந்து, தனது வாழ்க்கையை சுதந்திரத்திற்காக அர்ப்பணித்தார். ஒத்துழையாமை இயக்கம், சட்டமறுப்பு இயக்கம் மற்றும் வெள்ளையனே வெளியேறு இயக்கம் உள்ளிட்ட அனைத்து முக்கிய காந்திய இயக்கங்களிலும் அவர் தீவிரமாகப் பங்கேற்றார். இந்தக் கிளர்ச்சிகளில் அவரது பங்கிற்காக அவர் பலமுறை சிறை சென்றது அவரது அர்ப்பணிப்புக்குச் சான்றாகும்.
- **வேதாரண்யம் உப்புச் சத்தியாக்கிரகம் (1930):** சி. ராஜகோபாலாச்சாரி தலைமையில் நடந்த வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க வேதாரண்யம் யாத்திரையில் பங்கேற்ற ஒரு முக்கியத் தலைவராக அவர் இருந்தார். அவர் மற்ற தலைவர்களுடன் அணிவகுத்துச் சென்று, பிரிட்டிஷ் உப்புச் சட்டங்களை மீறி கைதானார், இது தமிழக சுதந்திரப் போராட்டத்தில் அவரது தலைமைத்துவத்தை வெளிக்காட்டியது.

சமூக சீர்திருத்தத்தின் சாம்பியன்

- **மதுரை கோயில் நுழைவு இயக்கம் (1939):** இதுவே அவரது மிக முக்கியமான மற்றும் புகழ்பெற்ற சாதனையாகும். ஏ. வைத்தியநாத ஜயருடன் நெருக்கமாகப் பணியாற்றிய சுப்பராமன், தலித்துக்களை (அப்போது ஹரிஜன்கள் என்று அழைக்கப்பட்டனர்) மதுரையில் உள்ள வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க மீனாட்சி அம்மன் கோயிலுக்குள் அழைத்துச் செல்வதில் முக்கியப் பங்காற்றினார். இந்தத் துணிச்சலான செயல், தென்னிந்தியாவில் தீண்டாமைக்கு எதிரான ஒரு வரலாற்று வெற்றியாகும், இது மகாத்மா காந்தியால் தனிப்பட்ட முறையில் பாராட்டப்பட்டது.
- **காதி மற்றும் சுதேசிக் ஊக்கம்:** அவர் காதியின் வாழ்நாள் சாம்பியன் ஆவார். அவர் காதியை பிரத்தியேகமாக அணிந்தது மட்டுமல்லாமல், காந்தியின் ஆக்கபூர்வமான திட்டத்திற்கு ஏற்ப, பொருளாதாரத் தற்சார்புக்கான ஒரு வழியாக கைராட்டை நூற்றல் மற்றும் பிற கிராமத் தொழில்களையும் தீவிரமாக ஊக்குவித்தார். நெசவாளர்கள் மற்றும் கைவினைஞர்களை ஆதரிக்க அவர் நிறுவனங்களை நிறுவினார்.
- **ஹரிஜன நலன்:** காந்தியின் வழியைப் பின்பற்றி, ஹரிஜன சமூகத்தின் மேம்பாட்டிற்காக அவர் குறிப்பிடத்தக்க முயற்சிகளையும் தனது தனிப்பட்ட வளங்களையும் அர்ப்பணித்தார். அவர்களின் கல்வி, சமூக ஒருங்கிணைப்பு மற்றும் பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்காக அவர் அயராது உழைத்தார், அவர்களுக்காகப் பள்ளிகளையும் விடுதிகளையும் நிறுவினார்.

முடிவுரை

என்.எம்.ஆர். சுப்பராமன் ஒரு அரசியல் ஆர்வலர் என்பதை விட மேலானவர்; அவர் தமிழகத்தின் தெற்கு மாவட்டங்களில் காந்திய இயக்கத்தின் மனசாட்சியாக விளங்கினார். "மதுரை காந்தி" என்ற பட்டம் ஒரு வெறும் ரீரவப் பெயர் அல்ல, அது அவரது வாழ்க்கை மற்றும் பணியின் உண்மையான பிரதிபலிப்பாகும். மதுரை கோயில் நுழைவு இயக்கத்தில் அவரது பங்கு, சமூக நீதிக்கான அவரது தைரியத்திற்கும் அர்ப்பணிப்பிற்கும் ஒரு சக்திவாய்ந்த சான்றாக உள்ளது, இது ஒரு இந்திய மகனாக அவரது பாரம்பரியத்தைப் பாதுகாக்கிறது.

20. Evaluate the role of working class of Tamil Nadu in the Quit India Movement.

வெள்ளையனே வெளியேறு இயக்கத்தில் தமிழகத்தின் தொழிலாளி வர்க்கத்தின் பங்களிப்பை மதிப்பிடுக.

Introduction

The Quit India Movement of 1942, launched with Gandhi's call to "Do or Die," was a spontaneous and widespread revolt that saw the active participation of various sections of society. In Tamil Nadu, the working class, especially in major industrial cities like Madras, Coimbatore, and Madurai, emerged as a militant and crucial force. Their role was not limited to peaceful strikes but extended to acts of sabotage and direct confrontation with the colonial state, significantly disrupting the British war effort and administrative machinery in the region.

Militant Participation of the Working Class

Widespread Strikes and Industrial Disruption

- The immediate response of the working class to the arrest of national leaders was to launch widespread strikes. The textile mills of Coimbatore and Madurai, and the Buckingham and Carnatic Mills (B&C Mills) in Madras, became epicentres of protest.
- These were not symbolic one-day strikes. For example, the strike in the B&C Mills in Madras lasted for several weeks, severely paralyzing the production of cloth essential for the British war effort.

Similarly, workers in the Harvey Mills in Madurai and the textile mills of Coimbatore brought industrial activity to a standstill.

- Workers in transport sectors, such as the railways, also participated, disrupting the movement of troops and supplies.

Direct Confrontation and Sabotage

- The working-class movement quickly adopted more militant forms of protest. There were numerous instances of workers clashing violently with the police. Police firings on striking workers were reported in both Coimbatore and Madurai, leading to casualties and highlighting the intensity of the struggle.
- Inspired by the underground activities of socialist and other radical leaders, workers engaged in acts of sabotage. They were involved in cutting telegraph and telephone wires, damaging railway tracks, and attacking government buildings, effectively disrupting communications and administration.
- In Madurai, the protests were particularly intense, with leaders like K.P. Janakiammal, a prominent trade unionist, mobilizing both mill workers and the general public in sustained agitations against British rule.

Political Consciousness and Leadership

- The high level of participation demonstrated a mature political consciousness among the workers. Their fight was not merely for economic demands but was directly linked to the national call for complete independence.
- With the top Congress leadership imprisoned, the movement at the local level was often led by trade union leaders associated with the Congress Socialist Party and other radical groups, who effectively channelized the workers' anger into anti-imperialist action.

Conclusion

The working class of Tamil Nadu played a heroic and indispensable role in the Quit India Movement. They moved beyond traditional trade unionism to become the militant vanguard of the struggle in urban centres. Through prolonged strikes that crippled war production and daring acts of sabotage that paralyzed the administration, they demonstrated their unwavering commitment to the cause of freedom, ensuring that the final phase of the national movement was indeed a people's struggle.

அறிமுகம்

காந்தியின் "செய் அல்லது செத்து மடி" என்ற அறைகூவலுடன் தொடங்கப்பட்ட 1942-ஆம் ஆண்டின் வெள்ளையனே வெளியேறு இயக்கம், சமூகத்தின் பல்வேறு பிரிவினரின் தீவிரப் பங்களிப்பைக் கண்ட ஒரு தன்னிச்சையான மற்றும் பரவலான கிளர்ச்சியாகும். தமிழ்நாட்டில், தொழிலாளி வர்க்கம், குறிப்பாக சென்னை, கோயம்புத்தூர் மற்றும் மதுரை போன்ற முக்கியத் தொழில் நகரங்களில், ஒரு போர்க்குணமிக்க மற்றும் சக்தியாக உருவெடுத்தது. அவர்களின் பங்கு அமைதியான வேலைநிறுத்தங்களுடன் நின்றுவிடாமல், நாசவேலைகள் மற்றும் காலனித்துவ அரசுடன் நேரடி மோதல்கள் வரை நீண்டது, இது இப்பகுதியில் பிரிட்டிஷ் போர் முயற்சி மற்றும் நிர்வாக இயந்திரத்தை கணிசமாகச் சீர்குலைத்தது.

தொழிலாளி வர்க்கத்தின் போர்க்குணமிக்க பங்கேற்பு

பரவலான வேலைநிறுத்தங்கள் மற்றும் தொழில் முடக்கம்

- தேசியத் தலைவர்கள் கைது செய்யப்பட்டதற்குத் தொழிலாளி வர்க்கத்தின் உடனடி எதிர்வினை, பரவலான வேலைநிறுத்தங்களைத் தொடங்குவதாகும். கோயம்புத்தூர் மற்றும் மதுரையின் ஜவுளி ஆலைகள், மற்றும்

சென்னையின் பக்கிங்காம் மற்றும் கர்னாட்டிக் மில்ஸ் (பி & சி மில்ஸ்) ஆகியவை போராட்டத்தின் மையங்களாக மாறின.

- இவை ஒரு நாள் அடையாள வேலைநிறுத்தங்கள் அல்ல. உதாரணமாக, சென்னையின் பி & சி மில்ஸில் நடந்த வேலைநிறுத்தம் பல வாரங்களுக்கு நீடித்தது, இது பிரிட்டிஷ் போர் முயற்சிக்கு அத்தியாவசியமான துணி உற்பத்தியை கடுமையாக முடக்கியது. இதேபோல், மதுரையில் உள்ள ஹார்வி மில்ஸ் மற்றும் கோயம்புத்தூரின் ஜவுளி ஆலைகளில் உள்ள தொழிலாளர்கள் தொழில் நடவடிக்கைகளை ஸ்தம்பிக்கச் செய்தனர்.
- ரயில்வே போன்ற போக்குவரத்துத் துறைகளில் உள்ள தொழிலாளர்களும் பங்கேற்று, துருப்புக்கள் மற்றும் பொருட்களின் இயக்கத்தைத் தடுத்தனர்.

நேரடி மோதல் மற்றும் நாசவேலை

- தொழிலாளி வர்க்க இயக்கம் விரைவாகப் போராட்டத்தின் போர்க்குணமிக்க வடிவங்களை ஏற்றுக்கொண்டது. தொழிலாளர்கள் காவல்துறையினருடன் வன்முறையாக மோதிய பல சம்பவங்கள் நடந்தன. கோயம்புத்தூர் மற்றும் மதுரை ஆகிய இரு இடங்களிலும் வேலைநிறுத்தம் செய்த தொழிலாளர்கள் மீது காவல்துறை துப்பாக்கிச் சூடு நடத்தியதாகப் பதிவாகியுள்ளது, இது உயிரிழப்புகளுக்கு வழிவகுத்து, போராட்டத்தின் தீவிரத்தை எடுத்துக்காட்டியது.
- சோசலிஸ்டுகள் மற்றும் பிற தீவிரவாதத் தலைவர்களின் தலைமறைவு நடவடிக்கைகளால் ஈர்க்கப்பட்டு, தொழிலாளர்கள் நாசவேலைகளில் ஈடுபட்டனர். அவர்கள் தந்தி மற்றும் தொலைபேசிக் கம்பிகளை அறுப்பது, இரயில் தடங்களைச் சேதப்படுத்துவது மற்றும் அரசாங்கக் கட்டிடங்களைத் தாக்குவது ஆகியவற்றில் ஈடுபட்டு, தகவல் தொடர்பு மற்றும் நிர்வாகத்தைத் திறம்படச் சீர்குலைத்தனர்.
- மதுரையில், போராட்டங்கள் குறிப்பாகத் தீவிரமாக இருந்தன, முக்கிய தொழிற்சங்கவாதியான கே.பி. ஜானகியம்மாள் போன்ற தலைவர்கள், ஆலைத் தொழிலாளர்கள் மற்றும் பொது மக்கள் இருவரையும் பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்கு எதிரான தொடர்ச்சியான கிளர்ச்சிகளில் திரட்டினர்.

அரசியல் நனவும் தலைமைத்துவமும்

- உயர்மட்டப் பங்கேற்பு, தொழிலாளர்களிடையே ஒரு முதிர்ந்த அரசியல் நனவை வெளிப்படுத்தியது. அவர்களின் போராட்டம் வெறும் பொருளாதாரக் கோரிக்கைகளுக்கானது மட்டுமல்ல, முழுமையான சுதந்திரத்திற்கான தேசிய அழைப்புடன் நேரடியாக இணைக்கப்பட்டிருந்தது.
- உயர்மட்ட காங்கிரஸ் தலைமை சிறையில் அடைக்கப்பட்ட நிலையில், உள்ளூர் அளவில் இயக்கம் பெரும்பாலும் காங்கிரஸ் சோசலிஸ்ட் கட்சி மற்றும் பிற தீவிரவாதக் குழுக்களுடன் தொடர்புடைய தொழிற்சங்கத் தலைவர்களால் வழிநடத்தப்பட்டது, அவர்கள் தொழிலாளர்களின் கோபத்தை ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு நடவடிக்கையாகத் திறம்பட வழிநடத்தினர்.

முடிவுரை

தமிழகத்தின் தொழிலாளி வர்க்கம் வெள்ளையனே வெளியேறு இயக்கத்தில் ஒரு வீரமிக்க மற்றும் இன்றியமையாத பங்கை ஆற்றியது. அவர்கள் பாரம்பரிய தொழிற்சங்கவாதத்திற்கு அப்பால் சென்று, நகர்ப்புற மையங்களில் போராட்டத்தின் போர்க்குணமிக்க முன்னணிப் படையாக மாறினர். போர் உற்பத்தியை முடக்கிய நீண்டகால வேலைநிறுத்தங்கள் மற்றும் நிர்வாகத்தை முடக்கிய துணிச்சலான நாசவேலைகள் மூலம், அவர்கள்

சுதந்திரத்திற்கான தங்களின் அசைக்க முடியாத அர்ப்பணிப்பை வெளிப்படுத்தினர், தேசிய இயக்கத்தின் இறுதிக் கட்டம் உண்மையிலேயே ஒரு மக்கள் போராட்டமாக இருப்பதை உறுதி செய்தனர்.

21. Explain the role of Valliappan Olaganathar Chidambaram in spreading economic nationalism in Tamil Nadu.

தமிழகத்தில் பொருளாதார தேசியவாதத்தைப் பரப்புவதில் வள்ளியப்பன் உலகநாதன் சிதம்பரத்தின் பங்கினை விளக்குக.

Introduction

V.O. Chidambaram Pillai, revered as "Kappalottiya Thamizhan" (The Tamil who sailed ships), was the foremost proponent of economic nationalism in Tamil Nadu during the Swadeshi movement. He embodied the core principle of Swadeshi: achieving political freedom (*Swaraj*) through economic self-reliance and the boycott of foreign goods and services. More than a mere ideologue, VOC translated the concept of economic resistance into bold, practical action, directly challenging the foundations of British commercial dominance in the region and inspiring thousands to join the cause.

Champion of Swadeshi Enterprise

Challenging British Maritime Monopoly

- VOC's most iconic achievement was the establishment of the Swadeshi Steam Navigation Company (SSNC) in 1906. This was a direct challenge to the monopoly of the British India Steam Navigation Company (BISNC).
- He raised capital from the public and chartered two steamships, the S.S. Gallia and S.S. Lawoe, to operate on the Tuticorin-Colombo route.
- This act of defiance was met with hostile competition from the BISNC, which drastically cut its fares and used its influence to intimidate traders. VOC responded by appealing to the patriotic sentiments of the people to support the Indian venture.
- The SSNC became a powerful symbol of national pride and economic self-determination, demonstrating that Indians could successfully run modern enterprises.

Promoting Indigenous Industries and Labour Rights

- VOC's vision of economic nationalism was not confined to shipping. He actively worked to establish other Swadeshi enterprises, including the "Swadeshi Dharma Sanga Weaving Association" and "Swadeshi Co-operative Stores" in Tuticorin.
- He extended his support to the Indian working class, viewing their struggle as part of the larger anti-colonial fight. In 1908, he, along with Subramania Siva, organized the historic strike at the British-owned Coral Mills in Tuticorin.
- He championed the workers' demands for better wages and working conditions, successfully leading them in one of the first organized labour agitations in India and linking the workers' struggle directly to the national movement.

Conclusion

V.O. Chidambaram Pillai was the practical architect of economic nationalism in Tamil Nadu. He transformed the Swadeshi ideal from a slogan into a tangible reality through the SSNC and by organizing workers. His enterprises, though ultimately crushed by the colonial state, ignited a powerful spirit of economic self-reliance and resistance, proving that the fight for freedom must be waged on economic battlegrounds as well.

அறிமுகம்

"கப்பலோட்டிய தமிழன்" என்று போற்றப்படும் வ.உ.சிதம்பரம் பிள்ளை, சுதேசி இயக்கத்தின் போது தமிழகத்தில் பொருளாதார தேசியவாதத்தின் முதன்மை ஆதரவாளராகத் திகழ்ந்தார். அந்நியப் பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளைப் புறக்கணிப்பதன் மூலமும், பொருளாதாரத் தற்சார்பு மூலமும் அரசியல் சுதந்திரத்தை (சுயராஜ்யம்) அடைவதே சுதேசியின் அடிப்படைக் கொள்கையாகும். இதை வெறும் சித்தாந்தமாகப் பார்க்காமல், வ.உ.சி, பொருளாதார எதிர்ப்பு என்ற கருத்தை துணிச்சலான, நடைமுறைச் செயலாக மாற்றி, இப்பகுதியில் பிரிட்டிஷ் வர்த்தக ஆதிக்கத்தின் அடித்தளங்களுக்கு நேரடியாகச் சவால் விடுத்தார் மற்றும் ஆயிரக்கணக்கானோரை இந்த இயக்கத்தில் சேரத் தூண்டினார்.

சுதேசி நிறுவனங்களின் சாம்பியன்

பிரிட்டிஷ் கடல்சார் ஏகபோகத்திற்குச் சவால்

- வ.உ.சி-யின் மிகச் சிறந்த சாதனை 1906-இல் சுதேசி நீராவி கப்பல் கம்பெனியை (SSNC) நிறுவியதாகும். இது பிரிட்டிஷ் இந்தியா ஸ்டீம் நேவிகேஷன் கம்பெனியின் (BISNC) ஏகபோகத்திற்கு நேரடி சவாலாக அமைந்தது.
- அவர் பொதுமக்களிடமிருந்து மூலதனத்தைத் திரட்டி, எஸ்.எஸ். காலியா மற்றும் எஸ்.எஸ். லாவோ என்ற இரண்டு நீராவி கப்பல்களை வாடகைக்கு எடுத்து, தூத்துக்குடி-கொழும்பு வழித்தடத்தில் இயக்கினார்.
- இந்த எதிர்ப்புச் செயல், பிரிட்டிஷ் நிறுவனத்தின் விரோதமான போட்டியைச் சந்தித்தது. அது தனது கட்டணங்களைக் கடுமையாகக் குறைத்து, வர்த்தகர்களை மிரட்ட தனது செல்வாக்கைப் பயன்படுத்தியது. வ.உ.சி, இந்திய நிறுவனத்தை ஆதரிக்குமாறு மக்களின் தேசபக்தி உணர்வுகளுக்கு வேண்டுகோள் விடுத்து இதற்கு பதிலடி கொடுத்தார்.
- சுதேசி கப்பல் கம்பெனி, தேசியப் பெருமை மற்றும் பொருளாதாரத் தற்சார்பின் ஒரு சக்திவாய்ந்த சின்னமாக மாறியதுடன், இந்தியர்கள் நவீன நிறுவனங்களை வெற்றிகரமாக நடத்த முடியும் என்பதை நிரூபித்தது.

உள்நாட்டுத் தொழில்கள் மற்றும் தொழிலாளர் உரிமைகளை ஊக்குவித்தல்

- வ.உ.சி-யின் பொருளாதார தேசியவாதப் பார்வை கப்பல் போக்குவரத்துடன் நின்றுவிடவில்லை. தூத்துக்குடியில் "சுதேசி தர்ம சங்க நெசவு சங்கம்" மற்றும் "சுதேசி கூட்டுறவு பண்டகசாலை" உள்ளிட்ட பிற சுதேசி நிறுவனங்களை நிறுவ அவர் தீவிரமாகப் பணியாற்றினார்.
- இந்தியத் தொழிலாளி வர்க்கத்தின் போராட்டத்தை, பரந்த காலனித்துவ எதிர்ப்புப் போராட்டத்தின் ஒரு பகுதியாகக் கருதி, அவர்களுக்குத் தனது ஆதரவை வழங்கினார். 1908-இல், அவர் சுப்பிரமணிய சிவாவுடன் இணைந்து, பிரிட்டிஷ் சொந்தமான தூத்துக்குடி கோரல் மில்லில் வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க வேலைநிறுத்தத்தை ஏற்பாடு செய்தார்.
- அவர் தொழிலாளர்களின் சிறந்த ஊதியம் மற்றும் பணி நிலைமைகளுக்கான கோரிக்கைகளை ஆதரித்து, இந்தியாவில் முதல் ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட தொழிலாளர் கிளர்ச்சிகளில் ஒன்றை வெற்றிகரமாக வழிநடத்தி, தொழிலாளர் போராட்டத்தை நேரடியாக தேசிய இயக்கத்துடன் இணைத்தார்.

முடிவுரை

வ.உ.சிதம்பரம் பிள்ளை தமிழகத்தில் பொருளாதார தேசியவாதத்தின் நடைமுறைச் சிற்பியாக விளங்கினார். அவர் சுதேசி இலட்சியத்தை ஒரு முழுக்கத்திலிருந்து, சுதேசி கப்பல் கம்பெனி மூலமும், தொழிலாளர்களை ஒழுங்கமைத்ததன் மூலமும் ஒரு உறுதியான யதார்த்தமாக மாற்றினார். அவரது நிறுவனங்கள், இறுதியில்

காலனித்துவ அரசால் நசுக்கப்பட்டாலும், பொருளாதாரத் தற்சார்பு மற்றும் எதிர்ப்பின் ஒரு சக்திவாய்ந்த உணர்வைத் தூண்டின. சுதந்திரத்திற்கான போராட்டம் பொருளாதாரப் போர்க்களங்களிலும் நடத்தப்பட வேண்டும் என்பதை நிரூபித்தன.

22. There was a disintegration of Rural Economy due to the impact of British Rule in India - Analyse.

இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் விளைவாக கிராமப்புற பொருளாதாரம் சீரழிந்தது - திறனாய்வு செய்.

Introduction

Prior to British rule, the Indian rural economy was characterized by its self-sufficiency, a unique synthesis of agriculture and handicraft industries. This traditional economic fabric was systematically dismantled by British colonial policies. As articulated by nationalist economists like R.C. Dutt, British rule led to the destruction of this self-sustaining village commune system, transforming the Indian countryside into a colonial appendage designed to serve the interests of the British metropolis and causing widespread impoverishment and social dislocation.

Factors Leading to Rural Economic Disintegration

Ruinous Land Revenue Policies

- The British introduced new land systems like the Permanent Settlement, the Ryotwari System (prevalent in the Madras Presidency), and the Mahalwari System.
- These systems introduced two radical changes: they fixed excessively high rates of land revenue, and they demanded payment in cash, regardless of harvest fluctuations.
- This inflexibility forced peasants into the clutches of local moneylenders to pay their taxes, leading to a vicious cycle of debt. Land, for the first time, became a marketable commodity that could be seized for non-payment of debt, resulting in widespread land alienation.

De-industrialization and the Ruin of Artisans

- The Industrial Revolution in Britain created a demand for markets for its machine-made goods, especially textiles. The influx of cheap British manufactured goods destroyed India's traditional handicraft industries.
- The destruction of the Indian textile industry was particularly devastating. Weavers, spinners, and other artisans lost their livelihoods.
- This de-industrialization broke the vital link between agriculture and handicrafts. Displaced artisans had no choice but to turn to agriculture for survival, massively increasing the pressure on land and creating a large class of landless agricultural labourers.

Forced Commercialization of Agriculture

- The British actively encouraged and often coerced peasants to shift from cultivating food crops (like rice and millets) to cash crops (like indigo, cotton, opium, and jute).
- These raw materials were needed to feed British industries. This policy disrupted the traditional cropping patterns geared towards local consumption and food security.
- Peasants became vulnerable to the volatile price fluctuations in the international market. A fall in global prices could ruin them, and the reduced cultivation of food crops contributed to the increased frequency and intensity of famines during British rule.

Conclusion

The British impact on the rural economy was profoundly destructive. By imposing exploitative land revenue systems, systematically destroying indigenous industries, and forcing the commercialization of agriculture, they shattered the self-sufficient village economy. This disintegration led to chronic peasant indebtedness, landlessness, rural unemployment, and recurrent famines, creating a legacy of poverty that persisted long after independence.

அறிமுகம்

பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்கு முன்னர், இந்தியக் கிராமப்புறப் பொருளாதாரம் அதன் தன்னிறைவுத் தன்மையாலும், விவசாயம் மற்றும் கைவினைத் தொழில்களின் ஒரு தனித்துவமான இணைப்பாலும் வகைப்படுத்தப்பட்டது. இந்த பாரம்பரியப் பொருளாதாரக் கட்டமைப்பு, பிரிட்டிஷ் காலனித்துவக் கொள்கைகளால் திட்டமிட்டுச் சிதைக்கப்பட்டது. ஆர்.சி. தத் போன்ற தேசியவாதப் பொருளாதார வல்லுநர்கள் குறிப்பிட்டது போல, பிரிட்டிஷ் ஆட்சி இந்தத் தன்னிறைவு பெற்ற கிராம சமூக அமைப்பின் அழிவிற்கு வழிவகுத்து, இந்தியக் கிராமப்புறங்களை பிரிட்டிஷ் பெருநகரத்தின் நலன்களுக்குச் சேவை செய்யும் ஒரு காலனித்துவ மாற்றி, பரவலான வறுமையையும் சமூகச் சீர்குலைவையும் ஏற்படுத்தியது.

கிராமப்புறப் பொருளாதாரச் சீரழிவிற்கு வழிவகுத்த காரணிகள்

அழிவுகரமான நில வருவாய்க் கொள்கைகள்

- பிரிட்டிஷார் நிலையான நிலவரித் திட்டம், இரயத்துவாரி முறை (சென்னை மாகாணத்தில் பரவலாக இருந்தது), மற்றும் மகன்வாரி முறை போன்ற புதிய நில முறைகளை அறிமுகப்படுத்தினர்.
- இந்த முறைகள் இரண்டு தீவிர மாற்றங்களை அறிமுகப்படுத்தின: அவை அதிகப்படியான நில வருவாய் விகிதங்களை நிர்ணயித்தன, மேலும் அறுவடை ஏற்ற இறக்கங்களைப் பொருட்படுத்தாமல் பணமாகச் செலுத்த வேண்டும் என்று கோரின.
- இந்த நெகிழ்வற்ற தன்மை, விவசாயிகள் தங்கள் வரிகளைக் கட்டுவதற்காக உள்ளூர் வட்டிக்கடைக்காரர்களின் பிடியில் சிக்க வைத்தது, இது ஒரு தீய கடன் சுழற்சிக்கு வழிவகுத்தது. நிலம், முதன்முறையாக, கடன் செலுத்தாததற்காகப் பறிமுதல் செய்யக்கூடிய ஒரு சந்தைப் பொருளாக மாறியது, இது பரவலான நில அபகரிப்புக்கு வழிவகுத்தது.

தொழில்மயமாக்கலின் வீழ்ச்சி மற்றும் கைவினைஞர்களின் அழிவு

- பிரிட்டனில் ஏற்பட்ட தொழில்துறைப் புரட்சி, அதன் இயந்திரத்தால் தயாரிக்கப்பட்ட பொருட்களுக்கு, குறிப்பாக ஜவுளிகளுக்கு, சந்தைகளுக்கான தேவையை உருவாக்கியது. மலிவான பிரிட்டிஷ் உற்பத்திப் பொருட்களின் வருகை, இந்தியாவின் பாரம்பரிய கைவினைத் தொழில்களை அழித்தது.
- இந்திய ஜவுளித் துறையின் அழிவு குறிப்பாகப் பேரழிவை ஏற்படுத்தியது. நெசவாளர்கள், நூற்பவர்கள் மற்றும் பிற கைவினைஞர்கள் தங்கள் வாழ்வாதாரத்தை இழந்தனர்.
- இந்தத் தொழில்மயமாக்கலின் வீழ்ச்சி, விவசாயத்திற்கும் கைவினைப் பொருட்களுக்கும் இடையிலான முக்கிய இணைப்பை உடைத்தது. இடம்பெயர்ந்த கைவினைஞர்களுக்கு வாழ்வாதாரத்திற்காக விவசாயத்தை நாடுவதைத் தவிர வேறு வழியில்லை, இது நிலத்தின் மீதான அழுத்தத்தை பெருமளவில் அதிகரித்து, நிலமற்ற விவசாயத் தொழிலாளர்களின் ஒரு பெரிய வர்க்கத்தை உருவாக்கியது.

விவசாயத்தின் கட்டாய வணிகமயமாக்கல்

- பிரிட்டிஷார், விவசாயிகளை உணவுப் பயிர்களை (அரிசி மற்றும் தினை போன்றவை) பயிரிடுவதிலிருந்து பணப் பயிர்களுக்கு (இண்டிகோ, பருத்தி, அபின் மற்றும் சணல் போன்றவை) மாற தீவிரமாக ஊக்குவித்தனர் மற்றும் பல சமயங்களில் வற்புறுத்தினர்.
- இந்தக் கச்சாப் பொருட்கள் பிரிட்டிஷ் தொழில்களுக்குத் தேவைப்பட்டன. இந்தக் கொள்கை, உள்நாள் நுகர்வு மற்றும் உணவுப் பாதுகாப்பை நோக்கமாகக் கொண்ட பாரம்பரிய பயிர் முறைகளைச் சீர்குலைத்தது.
- விவசாயிகள் சர்வதேசச் சந்தையில் ஏற்படும் நிலையற்ற விலை ஏற்ற இறக்கங்களுக்கு ஆளாகினர். உலகளாவிய விலைகளில் ஏற்படும் வீழ்ச்சி அவர்களை நாசமாக்கக்கூடும், மேலும் உணவுப் பயிர்களின் குறைக்கப்பட்ட சாகுபடி, பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் போது அடிக்கடி மற்றும் தீவிரமான பஞ்சங்கள் ஏற்பட பங்களித்தது.

முடிவுரை

கிராமப்புறப் பொருளாதாரத்தின் மீதான பிரிட்டிஷ் தாக்கம் ஆழமான அழிவை ஏற்படுத்தியது. சுரண்டல்மிக்க நில வருவாய் முறைகளைத் திணிப்பதன் மூலமும், உள்நாட்டுத் தொழில்களைத் திட்டமிட்டு அழிப்பதன் மூலமும், விவசாயத்தைக் கட்டாயமாக வணிகமயமாக்குவதன் மூலமும், அவர்கள் தன்னிறைவு பெற்ற கிராமப் பொருளாதாரத்தைத் தகர்த்தனர். இந்தச் சீரழிவு, நாளப்பட்ட விவசாயக் கடன், நிலமற்ற நிலை, கிராமப்புற வேலையின்மை மற்றும் தொடர்ச்சியான பஞ்சங்களுக்கு வழிவகுத்து, சுதந்திரத்திற்குப் பிறகும் நீண்ட காலமாகத் தொடர்ந்த ஒரு வறுமைப் பாரம்பரியத்தை உருவாக்கியது.

23. Analyse the impacts of Economic policies in British India.

பிரிட்டிஷ் இந்தியாவின் பொருளாதார கொள்கையின் தாக்கத்தினை ஆராய்க.

Introduction

The economic policies of the British in India were not designed for India's development but were meticulously crafted to serve the interests of the British economy. Their primary aim was to transform India into a colonial economy: a supplier of cheap raw materials, a market for British manufactured goods, and a field for British capital investment. The overarching impact of these policies was what Dadabhai Naoroji termed the "Drain of Wealth," leading to the systematic de-industrialization and impoverishment of a once-prosperous nation.

Key Impacts of British Economic Policies

De-industrialization and Ruralization

- The influx of machine-made goods from Britain, combined with tariffs that favoured British imports, led to the collapse of traditional Indian industries, especially textiles, shipbuilding, and metallurgy.
- This process destroyed the livelihood of millions of artisans and craftsmen.
- The displaced population was forced to depend on agriculture, leading to overcrowding in the agrarian sector. This increased fragmentation of landholdings and created a vast pool of landless labourers.

The Drain of Wealth and Impoverishment

- This theory explains the unilateral transfer of India's wealth and resources to Britain for which India got no proportionate economic or material return.
- This drain occurred through various channels:
 - **Home Charges:** Salaries and pensions for British officials in India and Britain, office expenses in London, and interest on loans taken by the Indian government.

- Profits sent home by British companies operating in India.
- Expenditure on wars fought by the British Empire outside India.
- This constant drain of capital starved India of the resources needed for its own development and was a primary cause of its poverty.

Commercialization of Agriculture and Famines

- British policies forced peasants to grow cash crops like cotton, indigo, and jute for British industries instead of food crops for local consumption.
- While this integrated India into the world market, it made peasants vulnerable to global price fluctuations and reduced food security.
- This shift in cropping patterns, along with high revenue demands, contributed significantly to the devastating famines that plagued India throughout the 19th and early 20th centuries.

Development of Modern Infrastructure for Colonial Exploitation

- The British did introduce modern infrastructure like railways, telegraphs, and ports.
- However, the primary motive was not public welfare but colonial interest:
 - Railways were built to facilitate the swift transport of raw materials to ports and manufactured goods to the interior, and to enable rapid troop movement.
 - The freight rate structure was designed to favour imports and exports over internal trade.

Conclusion

The economic policies of British India had a profoundly negative impact. They shattered the traditional self-sufficient economy, destroyed indigenous industries, impoverished the peasantry, and drained the nation of its wealth. While they laid the foundations of some modern infrastructure, it was done to facilitate colonial exploitation, ultimately leaving India underdeveloped and structurally dependent on the British economy at the time of independence.

அறிமுகம்

இந்தியாவில் பிரிட்டிஷாரின் பொருளாதாரக் கொள்கைகள் இந்தியாவின் வளர்ச்சிக்காக வடிவமைக்கப்படவில்லை, மாறாக பிரிட்டிஷ் பொருளாதாரத்தின் நலன்களுக்குச் சேவை செய்வதற்காக நுணுக்கமாக உருவாக்கப்பட்டன. அவர்களின் முதன்மை நோக்கம், இந்தியாவை ஒரு காலனித்துவப் பொருளாதாரமாக மாற்றுவதாகும்: அதாவது, மலிவான கச்சாப் பொருட்களின் வழங்குநராக, பிரிட்டிஷ் உற்பத்திப் பொருட்களுக்கான ஒரு சந்தையாக மற்றும் பிரிட்டிஷ் மூலதன முதலீட்டிற்கான ஒரு களமாக மாற்றுவதாகும். இந்தக் கொள்கைகளின் ஒட்டுமொத்தத் தாக்கம், தாதாபாய் நௌரோஜி "செல்வச் சுரண்டல்" (வடிகால் கோட்பாடு) என்று வர்ணித்ததாகும். இது ஒரு காலத்தில் செழிப்பாக இருந்த ஒரு தேசத்தின் திட்டமிட்ட தொழில்மயமாக்கலின் வீழ்ச்சிக்கும் வறுமைக்கும் வழிவகுத்தது.

பிரிட்டிஷ் பொருளாதாரக் கொள்கைகளின் முக்கியத் தாக்கங்கள்

தொழில்மயமாக்கலின் வீழ்ச்சி மற்றும் கிராமப்புறமயமாக்கல்

- பிரிட்டனிலிருந்து இயந்திரத்தால் தயாரிக்கப்பட்ட பொருட்களின் வருகை, பிரிட்டிஷ் இறக்குமதிகளுக்குச் சாதகமான கட்டணங்களுடன் இணைந்து, பாரம்பரிய இந்தியத் தொழில்களின், குறிப்பாக ஜவுளி, கப்பல் கட்டுதல் மற்றும் உலோகவியல் ஆகியவற்றின் வீழ்ச்சிக்கு வழிவகுத்தது.
- இந்த செயல்முறை கோடிக்கணக்கான கைவினைஞர்களின் வாழ்வாதாரத்தை அழித்தது.

- இடம்பெயர்ந்த மக்கள் விவசாயத்தைச் சார்ந்து இருக்க வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது, இது விவசாயத் துறையில் நெரிசலுக்கு வழிவகுத்தது. இது நில உடைமைகளின் துண்டாக்கத்தை அதிகரித்து, நிலமற்ற தொழிலாளர்களின் ஒரு பெரிய தொகுப்பை உருவாக்கியது.

செல்வச் சுரண்டல் மற்றும் வறுமை

- இந்தக் கோட்பாடு, இந்தியாவின் செல்வம் மற்றும் வளங்கள் பிரிட்டனுக்கு ஒருதலைப்பட்சமாக மாற்றப்பட்டதை விளக்குகிறது, இதற்காக இந்தியாவிற்கு விகிதாசாரப் பொருளாதார அல்லது பொருள் ரீதியான வருவாய் எதுவும் கிடைக்கவில்லை.
- இந்தச் சுரண்டல் பல்வேறு வழிகளில் நிகழ்ந்தது:
 - முகப்புச் செலவுகள் (Home Charges): இந்தியா மற்றும் பிரிட்டனில் உள்ள பிரிட்டிஷ் அதிகாரிகளுக்கான சம்பளம் மற்றும் ஓய்வூதியங்கள், லண்டனில் உள்ள அலுவலகச் செலவுகள் மற்றும் இந்திய அரசாங்கத்தால் எடுக்கப்பட்ட கடன்களுக்கான வட்டி.
 - இந்தியாவில் செயல்படும் பிரிட்டிஷ் நிறுவனங்களால் வீட்டிற்கு அனுப்பப்பட்ட லாபம்.
 - இந்தியாவிற்கு வெளியே பிரிட்டிஷ் பேரரசால் நடத்தப்பட்ட போர்களுக்கான செலவுகள்.
- மூலதனத்தின் இந்த நிலையான சுரண்டல், இந்தியாவின் சொந்த வளர்ச்சிக்குத் தேவையான வளங்களைப் பறித்ததுடன், அதன் வறுமைக்கு ஒரு முதன்மைக் காரணமாகவும் இருந்தது.

விவசாயத்தின் வணிகமயமாக்கல் மற்றும் பஞ்சங்கள்

- பிரிட்டிஷ் கொள்கைகள், உள்ளூர் நுகர்வுக்கான உணவுப் பயிர்களுக்குப் பதிலாக, பிரிட்டிஷ் தொழில்களுக்காகப் பருத்தி, இண்டிகோ மற்றும் சணல் போன்ற பணப் பயிர்களை வளர்க்க விவசாயிகளைக் கட்டாயப்படுத்தின.
- இது இந்தியாவை உலகச் சந்தையுடன் ஒருங்கிணைத்தாலும், விவசாயிகளை உலகளாவிய விலை ஏற்ற இறக்கங்களுக்கு ஆளாக்கியதுடன், உணவுப் பாதுகாப்பைக் குறைத்தது.
- இந்த பயிர் முறைகளில் ஏற்பட்ட மாற்றம், உயர் வருவாய் கோரிக்கைகளுடன் சேர்ந்து, 19 மற்றும் 20 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் இந்தியாவைப் பீடித்த பேரழிவுகரமான பஞ்சங்களுக்குக் கணிசமாகப் பங்களித்தது.

காலனித்துவச் சுரண்டலுக்கான நவீன உள்கட்டமைப்பு வளர்ச்சி

- பிரிட்டிஷார் ரயில்வே, தந்தி மற்றும் துறைமுகங்கள் போன்ற நவீன உள்கட்டமைப்புகளை அறிமுகப்படுத்தினர்.
- இருப்பினும், முதன்மை நோக்கம் பொது நலன் அல்ல, மாறாக காலனித்துவ நலனே:
 - கச்சாப் பொருட்களைத் துறைமுகங்களுக்கு விரைவாகக் கொண்டு செல்வதற்கும், உற்பத்திப் பொருட்களை உள்நாட்டிற்கு அனுப்புவதற்கும் மற்றும் விரைவான படை இயக்கத்தை செயல்படுத்துவதற்கும் ரயில்வே கட்டப்பட்டது.
 - சரக்குக் கட்டணக் கட்டமைப்பு, உள்நாட்டு வர்த்தகத்தை விட இறக்குமதி மற்றும் ஏற்றுமதிக்குச் சாதகமாக வடிவமைக்கப்பட்டது.

முடிவுரை

பிரிட்டிஷ் இந்தியாவின் பொருளாதாரக் கொள்கைகள் ஆழ்ந்த எதிர்மறையான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தின. அவை பாரம்பரியத் தன்னிறைவுப் பொருளாதாரத்தைத் தகர்த்தன, உள்நாட்டுத் தொழில்களை அழித்தன, விவசாயிகளை வறுமையில் ஆழ்த்தின, மேலும் தேசத்தின் செல்வத்தைச் சுரண்டின. அவை சில நவீன

உள்கட்டமைப்புகளுக்கு அடித்தளமிட்டாலும், அது காலனித்துவச் சுரண்டலை எளிதாக்குவதற்காகவே செய்யப்பட்டது, இறுதியில் சுதந்திரத்தின் போது இந்தியாவை வளர்ச்சியடையாததாகவும், கட்டமைப்பு ரீதியாக பிரிட்டிஷ் பொருளாதாரத்தைச் சார்ந்ததாகவும் விட்டுச் சென்றது.

24. Did 19th Century Socio-religious reform movements address unethical social practices against women and children?

19ஆம் நூற்றாண்டின் சமூக-சமய சீர்திருத்த இயக்கங்கள் பெண்கள் மற்றும் குழந்தைகளுக்கு எதிரான நெறிமுறையற்ற சமூக நடைமுறைகளை நிவர்த்தி செய்ததா?

Introduction

The 19th century was a period of profound social churning in India, marked by the emergence of powerful socio-religious reform movements. These movements, led by enlightened Indian intellectuals, mounted a rational and humane critique of the stagnant and often oppressive social customs that plagued Hindu society. A central focus of their reformist agenda was the amelioration of the deplorable conditions of women and children, directly challenging deeply entrenched unethical practices and paving the way for significant legislative and social change.

Reforms Targeting Women and Children

Yes, the movements unequivocally addressed these unethical practices.

Campaign against Sati and for Widow Remarriage

- **Sati:** Raja Ram Mohan Roy, the pioneer of Indian reform, led a vigorous campaign against the barbaric practice of Sati (widow immolation). He used rational arguments and cited ancient Hindu scriptures to prove it had no religious sanction. His relentless efforts were instrumental in the passing of the Sati Prohibition Act by Lord William Bentinck in 1829.
- **Widow Remarriage:** Ishwar Chandra Vidyasagar championed the cause of widows, who were forced to live a life of austerity and ostracism. His powerful advocacy led to the legalization of widow remarriage through the Hindu Widows' Remarriage Act of 1856. In Tamil Nadu, Kandukuri Veeresalingam Pantulu was a prominent advocate for the same cause.

Promotion of Women's Education

- Reformers recognized that ignorance was the root cause of women's subjugation. Figures like Vidyasagar in Bengal, and Jyotirao Phule and his wife Savitribai Phule in Maharashtra, were pioneers in women's education.
- Savitribai Phule, India's first female teacher, braved immense social hostility to establish schools for girls from all castes, including Dalits. This was a revolutionary step towards female empowerment.

Fight against Child Marriage and Female Infanticide

- The practice of marrying off young girls was a major concern. Reformers like Behramji Malabari campaigned tirelessly against child marriage, leading to the enactment of the Age of Consent Act in 1891, which raised the age of consent for girls.
- Reformers also raised their voices against the cruel custom of female infanticide, which was prevalent in certain communities, arguing for the inherent value of a girl child's life.

Conclusion

The 19th-century socio-religious reform movements were at the forefront of the battle against unethical social practices harming women and children. They were not mere intellectual exercises but active

campaigns that successfully pushed for landmark legal reforms in areas like Sati, widow remarriage, and the age of marriage. By challenging scriptural interpretations and advocating for rationality and humanism, they laid the crucial groundwork for gender justice in modern India.

அறிமுகம்

19-ஆம் நூற்றாண்டு, சக்திவாய்ந்த சமூக-சமய சீர்திருத்த இயக்கங்களின் எழுச்சியால் குறிக்கப்பட்ட, இந்தியாவில் ஒரு ஆழமான சமூக மறுமலர்ச்சி காலமாகும். அறிவொளி பெற்ற இந்திய புத்திஜீவிகளால் வழிநடத்தப்பட்ட இந்த இயக்கங்கள், இந்து சமூகத்தைப் பீடித்திருந்த தேக்கமான மற்றும் பெரும்பாலும் அடக்குமுறை சமூகப் பழக்கவழக்கங்கள் மீது ஒரு பகுத்தறிவு மற்றும் மனிதாபிமான விமர்சனத்தை முன்வைத்தன. அவர்களின் சீர்திருத்த நிகழ்ச்சி நிரலின் ஒரு முக்கிய கவனம், பெண்கள் மற்றும் குழந்தைகளின் பரிதாபகரமான நிலைமைகளை மேம்படுத்துவதாகும். இது ஆழமாக வேரூன்றிய நெறிமுறையற்ற நடைமுறைகளுக்கு நேரடியாகச் சவால் விடுத்து, குறிப்பிடத்தக்க சட்ட மற்றும் சமூக மாற்றத்திற்கு வழி வகுத்தது.

பெண்கள் மற்றும் குழந்தைகளைக் குறிவைத்த சீர்திருத்தங்கள்

ஆம், இந்த இயக்கங்கள் சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி இந்த நெறிமுறையற்ற நடைமுறைகளை நிவர்த்தி செய்தன.

சதிக்கு எதிரான பிரச்சாரம் மற்றும் விதவை மறுமணத்திற்கான ஆதரவு

- **சதி:** இந்திய சீர்திருத்தத்தின் முன்னோடியான ராஜா ராம் மோகன் ராய், சதி (உடன்கட்டை ஏறுதல்) என்ற கொடூரமான பழக்கத்திற்கு எதிராக ஒரு தீவிரமான பிரச்சாரத்தை வழிநடத்தினார். அதற்கு மத அங்கீகாரம் இல்லை என்பதை நிரூபிக்க அவர் பகுத்தறிவு வாதங்களையும் பண்டைய இந்து வேதங்களையும் மேற்கோள் காட்டினார். அவரது அயராது முயற்சிகள், 1829-இல் வில்லியம் பென்டிங்க் பிரபுவால் சதி ஒழிப்புச் சட்டம் நிறைவேற்றப்படுவதற்கு கருவியாக இருந்தன.
- **விதவை மறுமணம்:** ஈஸ்வர் சந்திர வித்யாசாகர், கடுமையான மற்றும் ஒதுக்கப்பட்ட வாழ்க்கையை வாழ வேண்டிய கட்டாயத்தில் இருந்த விதவைகளின் நலனுக்காகப் பாடுபட்டார். அவரது சக்திவாய்ந்த வாதம், 1856-ஆம் ஆண்டின் இந்து விதவைகள் மறுமணச் சட்டத்தின் மூலம் விதவை மறுமணத்தை சட்டப்பூர்வமாக்க வழிவகுத்தது. தமிழ்நாட்டில், கந்துசூரி வீரேசலிங்கம் பந்துலு இதே காரணத்திற்காக ஒரு முக்கிய ஆதரவாளராக இருந்தார்.

பெண் கல்வியை ஊக்குவித்தல்

- பெண்களின் அடிமைத்தனத்திற்கு அறியாமையே மூல காரணம் என்பதை சீர்திருத்தவாதிகள் உணர்ந்தனர். வங்காளத்தில் வித்யாசாகர், மகாராஷ்டிராவில் ஜோதிராவ் புலே மற்றும் அவரது மனைவி சாவித்ரிபாய் புலே போன்றோர் பெண் கல்வியில் முன்னோடிகளாகத் திகழ்ந்தனர்.
- இந்தியாவின் முதல் பெண் ஆசிரியரான சாவித்ரிபாய் புலே, தலித்துக்கள் உட்பட அனைத்துச் சாதிப் பெண்களுக்கும் பள்ளிகளை நிறுவ பெரும் சமூக விரோதத்தை எதிர்கொண்டார். இது பெண் அதிகாரமளித்தலை நோக்கிய ஒரு புரட்சிகரப் படியாகும்.

குழந்தைத் திருமணம் மற்றும் பெண் சிசுக்கொலைக்கு எதிரான போராட்டம்

- இளம் பெண்களைத் திருமணம் செய்து கொடுக்கும் பழக்கம் ஒரு முக்கியக் கவலையாக இருந்தது. பெஹ்ராம்ஜி மலபாரி போன்ற சீர்திருத்தவாதிகள் குழந்தைத் திருமணத்திற்கு எதிராக அயராது பிரச்சாரம் செய்தனர், இது 1891-இல் சம்மத வயதுச் சட்டம் இயற்றப்படுவதற்கு வழிவகுத்தது, இது பெண்களுக்கான சம்மத வயதை உயர்த்தியது.

- சில சமூகங்களில் பரவலாக இருந்த பெண் சிசுக்கொலை என்ற கொடூரமான பழக்கத்திற்கு எதிராகவும் சீர்திருத்தவாதிகள் தங்கள் குரல்களை எழுப்பி, ஒரு பெண் குழந்தையின் வாழ்வின் உள்ளார்ந்த மதிப்பிற்காக வாதிட்டனர்.

முடிவுரை

19-ஆம் நூற்றாண்டின் சமூக-சமய சீர்திருத்த இயக்கங்கள், பெண்கள் மற்றும் குழந்தைகளுக்குத் தீங்கு விளைவிக்கும் நெறிமுறையற்ற சமூகப் பழக்கங்களுக்கு எதிரான போரின் முன்னணியில் இருந்தன. அவை வெறும் அறிவுசார் பயிற்சிகள் அல்ல, மாறாக சதி, விதவை மறுமணம் மற்றும் திருமண வயது போன்ற பகுதிகளில் முக்கிய சட்ட சீர்திருத்தங்களுக்காக வெற்றிகரமாகப் போராடிய செயலில் உள்ள பிரச்சாரங்களாகும். வேத விளக்கங்களுக்குச் சவால் விடுத்து, பகுத்தறிவு மற்றும் மனிதாபிமானத்திற்காக வாதிடுவதன் மூலம், அவை நவீன இந்தியாவில் பாலின நீதிக்கான அடித்தளத்தை அமைத்தன.

25. 'The Socio-Religious Reform Movements prepared the ground for nationalism in India' - Explain.

சமூக சமய சீர்திருத்த இயக்கங்கள் இந்தியாவில் தேசியவாதத்திற்கு அடித்தளம் அமைத்தது - விளக்குக.

Introduction

The rise of nationalism in 19th-century India was not merely a political phenomenon; it was deeply rooted in the cultural and intellectual awakening spurred by the socio-religious reform movements. These movements, led by visionary thinkers, sought to regenerate Indian society from within by combating social evils and rediscovering the rational and humanistic essence of India's past. In doing so, as historian A.R. Desai argued, they created the cultural and ideological preconditions—a sense of national pride, unity, and modern consciousness—that were essential for the emergence of a unified political nationalism.

How Reform Movements Fostered Nationalism

Instilling National Pride and Self-Confidence

- Reform movements like the Brahmo Samaj, Arya Samaj, and the Ramakrishna Mission countered the British colonial narrative that portrayed Indian culture and religion as backward and inferior.
- Swami Dayananda Saraswati's call to "Go back to the Vedas" and Swami Vivekananda's powerful articulation of Hindu philosophy at the 1893 World Parliament of Religions in Chicago instilled a profound sense of pride and self-respect among Indians.
- This newfound confidence was a crucial psychological foundation for nationalism, as people began to believe in their own capacity to govern themselves.

Creating a Modern Public Sphere and Pan-Indian Networks

- The reformers pioneered the use of modern methods of organization and communication. They established associations, published journals and newspapers, and held public debates to spread their ideas.
- Movements like the Brahmo Samaj and Arya Samaj established branches across India, creating pan-Indian networks of educated individuals.
- These methods and networks provided a ready-made model for political mobilization. Early nationalists learned the art of modern agitation and organization from the reformers, which was later perfected by the Indian National Congress.

Promoting Social Unity by Attacking Divisive Practices

- The reformers understood that a divided society could not become a strong nation. They launched powerful attacks on the rigidities of the caste system, which was a major source of disunity.
- The work of Jyotirao Phule in Maharashtra against Brahminical domination and Narayana Guru's movement in Kerala with the slogan "One Caste, One Religion, One God for Mankind" were direct attempts to create a more egalitarian and unified social order.
- While they did not eradicate caste, they initiated a powerful critique that helped to foster a broader sense of Indian identity over narrow caste loyalties.

Conclusion

The socio-religious reform movements were the bedrock upon which Indian nationalism was built. They provided the intellectual and moral capital for the freedom struggle by purging society of its weaknesses, fostering a sense of cultural worth, creating modern organizational structures, and promoting the ideal of social unity. In effect, they undertook the vital task of "nation-in-the-making," preparing the ground for the political struggle for independence.

அறிமுகம்

19-ஆம் நூற்றாண்டில் இந்தியாவில் தேசியவாதத்தின் எழுச்சி என்பது வெறும் அரசியல் நிகழ்வு மட்டுமல்ல; இது சமூக-சமய சீர்திருத்த இயக்கங்களால் தூண்டப்பட்ட கலாச்சார மற்றும் அறிவுசார் விழிப்புணர்வில் ஆழமாக வேரூன்றியிருந்தது. தொலைநோக்கு சிந்தனையாளர்களால் வழிநடத்தப்பட்ட இந்த இயக்கங்கள், சமூகத் தீமைகளை எதிர்த்துப் போராடுவதன் மூலமும், இந்தியாவின் கடந்த காலத்தின் பகுத்தறிவு மற்றும் மனிதாபிமான சாரத்தை மீண்டும் கண்டறிவதன் மூலமும் இந்திய சமூகத்தை உள்ளிருந்து சீர்திருத்த முயன்றன. அவ்வாறு செய்வதன் மூலம், வரலாற்றாசிரியர் ஏ.ஆர். தேசாய் வாதிட்டது போல, அவை ஒரு ஒன்றுபட்ட அரசியல் தேசியவாதத்தின் தோற்றத்திற்கு அவசியமான கலாச்சார மற்றும் கருத்தியல் முன்னிபந்தனைகளை – தேசியப் பெருமை, ஒற்றுமை மற்றும் நவீன நனவு உணர்வு – உருவாக்கின.

சீர்திருத்த இயக்கங்கள் எவ்வாறு தேசியவாதத்தை வளர்த்தன

தேசியப் பெருமை மற்றும் தன்னம்பிக்கையை ஊட்டுதல்

- பிரம்ம சமாஜம், ஆரிய சமாஜம் மற்றும் ராமகிருஷ்ணா மிஷன் போன்ற சீர்திருத்த இயக்கங்கள், இந்தியக் கலாச்சாரத்தையும் மதத்தையும் பின்தங்கியதாகவும் தாழ்ந்ததாகவும் சித்தரித்த பிரிட்டிஷ் காலனித்துவக் கதையாடலை எதிர்த்தன.
- சுவாமி தயானந்த சரஸ்வதியின் "வேதங்களுக்குத் திரும்புங்கள்" என்ற அறைகூவலும், 1893-இல் சிகாகோவில் நடந்த உலக மதங்களின் பாராளுமன்றத்தில் சுவாமி விவேகானந்தரின் இந்து தத்துவத்தின் சக்திவாய்ந்த விளக்கமும் இந்தியர்களிடையே ஆழ்ந்த பெருமை மற்றும் சுயமரியாதை உணர்வை ஊட்டின.
- மக்கள் தங்களைத் தாங்களே ஆளும் திறனில் நம்பிக்கை கொள்ளத் தொடங்கியதால், இந்த புத்துணர்ச்சி பெற்ற நம்பிக்கை தேசியவாதத்திற்கு ஒரு நுட்பமான உளவியல் அடித்தளமாக இருந்தது.

ஒரு நவீன பொதுக் களம் மற்றும் அகில இந்திய வலைப்பின்னல்களை உருவாக்குதல்

- சீர்திருத்தவாதிகள் நவீன அமைப்பு மற்றும் தகவல் தொடர்பு முறைகளைப் பயன்படுத்துவதில் முன்னோடியாக இருந்தனர். அவர்கள் சங்கங்களை நிறுவினர், இதழ்கள் மற்றும் செய்தித்தாள்களை வெளியிட்டனர், மேலும் தங்கள் கருத்துக்களைப் பரப்ப பொது விவாதங்களை நடத்தினர்.
- பிரம்ம சமாஜம் மற்றும் ஆரிய சமாஜம் போன்ற இயக்கங்கள் இந்தியா முழுவதும் கிளைகளை நிறுவி, படித்த தனிநபர்களின் அகில இந்திய வலைப்பின்னல்களை உருவாக்கின.

- இந்த முறைகளும் வலைப்பின்னல்களும் அரசியல் அணிதிரட்டலுக்கு ஒரு தயாரான மாதிரியை வழங்கின. ஆரம்பகால தேசியவாதிகள் சீர்திருத்தவாதிகளிடமிருந்து நவீன கிளர்ச்சி மற்றும் அமைப்பின் கலையைக் கற்றுக்கொண்டனர், இது பின்னர் இந்திய தேசிய காங்கிரஸால் செம்மைப்படுத்தப்பட்டது.

பிளவுபடுத்தும் முக்கங்களைத் தாக்கி சமூக ஒற்றுமையை ஊக்குவித்தல்

- பிளவுபட்ட சமூகம் ஒரு வலுவான தேசமாக மாற முடியாது என்பதை சீர்திருத்தவாதிகள் புரிந்து கொண்டனர். ஒற்றுமையின்மைக்கு ஒரு முக்கியக் காரணமாக இருந்த சாதி அமைப்பின் இறுக்கங்கள் மீது அவர்கள் சக்திவாய்ந்த தாக்குதல்களைத் தொடங்கினர்.
- மகாராஷ்டிராவில் ஜோதிராவ் புலேவின் பிராமணிய ஆதிக்கத்திற்கு எதிரான பணியும், கேரளாவில் நாராயண குருவின் "ஒரு சாதி, ஒரு மதம், மனிதகுலத்திற்கு ஒரு கடவுள்" என்ற முழக்கத்துடனான இயக்கமும், மிகவும் சமத்துவமான மற்றும் ஒன்றுபட்ட சமூக ஒழுங்கை உருவாக்குவதற்கான நேரடி முயற்சிகளாகும்.
- அவர்கள் சாதியை ஒழிக்கவில்லை என்றாலும், குறுகிய சாதிப் பற்றுக்களை விட பரந்த இந்திய அடையாள உணர்வை வளர்க்க உதவிய ஒரு சக்திவாய்ந்த விமர்சனத்தைத் தொடங்கினர்.

முடிவுரை

சமூக-சமய சீர்திருத்த இயக்கங்கள், இந்திய தேசியவாதம் கட்டப்பட்ட அடித்தளமாக இருந்தன. அவை சமூகத்தை அதன் பலவீனங்களிலிருந்து தூய்மைப்படுத்தி, கலாச்சார மதிப்புணர்வை வளர்த்து, நவீன நிறுவனக் கட்டமைப்புகளை உருவாக்கி, சமூக ஒற்றுமையின் இலட்சியத்தை ஊக்குவிப்பதன் மூலம் சுதந்திரப் போராட்டத்திற்கு அறிவுசார் மற்றும் தார்மீக மூலதனத்தை வழங்கின. இதன் விளைவாக, அவை "தேசத்தைக் கட்டமைக்கும்" முக்கியப் பணியை மேற்கொண்டு, சுதந்திரத்திற்கான அரசியல் போராட்டத்திற்கு அடித்தளமிட்டன.

26. Describe the Islamic socio-religious reform movements in India.

இந்தியாவில் இஸ்லாமியச் சமூக, சமய சீர்திருத்த இயக்கங்களைப் பற்றி விளக்குக.

Introduction

The 19th century witnessed significant socio-religious reform movements within the Indian Muslim community, arising as a response to the loss of political power after the decline of the Mughal Empire and the perceived threat from Western culture and Christian missionary activities. These movements broadly followed two distinct paths: revivalist movements that sought to purify Islam and return to its original principles, and modernist movements that aimed to reconcile Islamic faith with Western scientific education and thought. Both, in their own way, aimed to uplift and regenerate the Muslim community.

Major Islamic Reform Movements

The Revivalist Stream: Deoband Movement

- Founded in 1866 by Muhammad Qasim Nanautavi and Rashid Ahmad Gangohi, the Darul Uloom at Deoband was the centre of this influential revivalist movement.
- Objectives:** Its primary goals were to propagate the pure teachings of the Quran and Hadith and to train religious leaders (Ulama) who would preserve and protect the Islamic faith.
- Approach:** It was staunchly anti-British and sought to keep Western influences at bay. It focused on religious education for the Muslim community and did not advocate for English education or government service. It played a significant role in shaping traditional Islamic thought in India.

The Modernist Stream: Aligarh Movement

- This movement was spearheaded by the visionary reformer Sir Syed Ahmed Khan (1817-1898).
- **Objectives:** He believed that the Muslim community's progress was impossible without embracing modern Western education and science. His aim was to create a generation of Muslims who were both religiously devout and scientifically educated.
- **Approach:** He founded the Mohammedan Anglo-Oriental College in 1875 (which later became Aligarh Muslim University), a pivotal institution for modern education. He advocated for loyalty to the British Raj, believing it was necessary for the protection and advancement of Muslim interests. He reinterpreted Islamic principles to show their compatibility with reason and science.

Other Notable Movements

- **Ahmadiyya Movement:** Founded by Mirza Ghulam Ahmad in 1889, this movement was more liberal. It described itself as the standard-bearer of Mohammedan Renaissance and opposed the concept of Jihad (holy war) in its aggressive sense. It emphasized the separation of mosque and state.
- **Faraizi Movement:** An early 19th-century movement in Bengal led by Haji Shariatullah, it sought to eradicate un-Islamic practices that had crept into the local Muslim community and enforce the obligatory duties (*faraiz*) of Islam.

Conclusion

The Islamic reform movements of the 19th century presented a dual response to the challenges of colonial modernity. While the Deoband school focused on internal purification and religious preservation in opposition to the West, the Aligarh movement championed a synthesis of Western learning with Islamic values through cooperation with the British. This internal dichotomy of revivalism versus modernism profoundly influenced the social and political trajectory of the Muslim community in India.

அறிமுகம்

19-ஆம் நூற்றாண்டு, இந்திய முஸ்லிம் சமூகத்திற்குள் குறிப்பிடத்தக்க சமூக-சமய சீர்திருத்த இயக்கங்களைக் கண்டது. இது முகலாயப் பேரரசின் வீழ்ச்சிக்குப் பிறகு ஏற்பட்ட அரசியல் அதிகார இழப்பு மற்றும் மேற்கத்தியக் கலாச்சாரம் மற்றும் கிறிஸ்தவ மிஷனரி நடவடிக்கைகளால் உணரப்பட்ட அச்சுறுத்தலுக்குப் பதிலடியாக எழுந்தது. இந்த இயக்கங்கள் பரந்த அளவில் இரண்டு தனித்துவமான பாதைகளைப் பின்பற்றின: இஸ்லாத்தைத் தூய்மைப்படுத்தி அதன் மதக் கொள்கைகளுக்குத் திரும்ப முயன்ற இயக்கங்கள், மற்றும் இஸ்லாமிய நம்பிக்கையை மேற்கத்திய அறிவியல் கல்வி மற்றும் சிந்தனையுடன் இணக்கப்படுத்த முயன்ற நவீனத்துவ இயக்கங்கள். இரண்டும், தத்தமது வழியில், முஸ்லிம் சமூகத்தை மேம்படுத்துவதையும் நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தன.

முக்கிய இஸ்லாமிய சீர்திருத்த இயக்கங்கள்

புனருஜ்ஜீவன நிரோட்டம்: தியோபந்த இயக்கம்

- 1866-இல் முகமது காசிம் நானோதவி மற்றும் ரஷித் அஹ்மத் கங்கோஹி ஆகியோரால் நிறுவப்பட்ட தியோபந்தின் தாருல் உலூம், இந்த செல்வாக்குமிக்க தியோபந்த இயக்கத்தின் மையமாக இருந்தது.
- **நோக்கங்கள்:** இதன் முதன்மை நோக்கங்கள் குர்ஆன் மற்றும் ஹதீஸின் தூய போதனைகளைப் பரப்புவதும், இஸ்லாமிய நம்பிக்கையைப் பாதுகாத்து, நிலைநிறுத்தும் மதத் தலைவர்களை (உலமாக்கள்) உருவாக்குவதும் ஆகும்.
- **அணுகுமுறை:** இது உறுதியாக பிரிட்டிஷ் எதிர்ப்பு நிலைப்பாட்டைக் கொண்டிருந்தது மற்றும் மேற்கத்தியத் தாக்கங்களைத் தள்ளி வைக்க முயன்றது. இது முஸ்லிம் சமூகத்திற்கான மதக் கல்வியில் கவனம் செலுத்தியது.

மற்றும் ஆங்கிலக் கல்வி அல்லது அரசுப் பணிக்கு ஆதரவளிக்கவில்லை. இது இந்தியாவில் பாரம்பரிய இஸ்லாமியச் சிந்தனையை வடிவமைப்பதில் ஒரு குறிப்பிடத்தக்கப் பங்கை ஆற்றியது.

நவீனத்துவ நீரோட்டம்: அலிகார் இயக்கம்

- இந்த இயக்கம் தொலைநோக்குச் சீர்திருத்தவாதியான சர் சையத் அஹ்மத் கான் (1817-1898) அவர்களால் வழிநடத்தப்பட்டது.
- **நோக்கங்கள்:** நவீன மேற்கத்தியக் கல்வி மற்றும் அறிவியலைத் தழுவாமல் முஸ்லிம் சமூகத்தின் முன்னேற்றம் சாத்தியமில்லை என்று அவர் நம்பினார். மதப்பற்றுள்ளவர்களாகவும் அறிவியல் கல்வி கற்றவர்களாகவும் இருக்கும் முஸ்லிம்களின் ஒரு தலைமுறையை உருவாக்குவதே அவரது நோக்கமாக இருந்தது.
- **அணுகுமுறை:** அவர் 1875-இல் முஹம்மதன் ஆங்கிலோ-ஓரியண்டல் கல்லூரியை (பின்னர் அலிகார் முஸ்லிம் பல்கலைக்கழகமாக மாறியது) நிறுவினார். இது நவீனக் கல்விக்கான ஒரு முக்கிய நிறுவனமாகும். அவர் பிரிட்டிஷ் ராஜ்ஜியத்திற்கு விசுவாசமாக இருக்க வேண்டும் என்று வாதிட்டார், முஸ்லிம் நலன்களின் பாதுகாப்புக்கும் முன்னேற்றத்திற்கும் இது அவசியம் என்று நம்பினார். அவர் பகுத்தறிவு மற்றும் அறிவியலுடன் இஸ்லாமியக் கொள்கைகளின் இணக்கத்தைக் காட்ட அவற்றை மறுவிளக்கம் செய்தார்.

பிற குறிப்பிடத்தக்க இயக்கங்கள்

- **அஹ்மதியா இயக்கம்:** 1889-இல் மிர்சா குலாம் அஹ்மதால் நிறுவப்பட்ட இந்த இயக்கம் மிகவும் தாராளவாதத்தன்மை கொண்டதாக இருந்தது. இது தன்னை முஹம்மதிய மறுமலர்ச்சியின் கொடி தாங்கி என்று விவரித்ததுடன், ஜிஹாத் (புனிதப் போர்) என்ற கருத்தை அதன் ஆக்கிரமிப்பு அர்த்தத்தில் எதிர்த்தது. இது மதத்தையும் அரசையும் பிரிப்பதை வலியுறுத்தியது.
- **பரோய்சி இயக்கம்:** 19-ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் வங்காளத்தில் ஹாஜி ஷரியத்துல்லாஹ்வால் வழிநடத்தப்பட்ட இந்த இயக்கம், உள்ளூர் முஸ்லிம் சமூகத்தில் ஊடுருவியிருந்த இஸ்லாமியமற்ற நடைமுறைகளை ஒழித்து, இஸ்லாத்தின் கட்டாயக் கடமைகளை (*பரோயிஸ்*) அமல்படுத்த முயன்றது.

முடிவுரை

19-ஆம் நூற்றாண்டின் இஸ்லாமிய சீர்திருத்த இயக்கங்கள், காலனித்துவ நவீனத்துவத்தின் சவால்களுக்கு இரட்டைப் பதிலை அளித்தன. தியோபந்த் பள்ளி, மேற்குக்கு எதிராக உள் சுத்திகரிப்பு மற்றும் மதப் பாதுகாப்பில் கவனம் செலுத்தியபோது, அலிகார் இயக்கம் பிரிட்டிஷாருடன் ஒத்துழைப்பதன் மூலம் மேற்கத்தியக் கற்றலை இஸ்லாமிய மதிப்புகளுடன் ஒருங்கிணைப்பதை ஆதரித்தது. புனருஜ்ஜீவனம் மற்றும் நவீனத்துவம் என்ற இந்த உள் முரண்பாடு, இந்தியாவில் முஸ்லிம் சமூகத்தின் சமூக மற்றும் அரசியல் பாதையை ஆழமாகப் பாதித்தது.

27. Analyse the major recommendations of Macaulay's Minute on Indian Education.

மெக்காலேயின் 'இந்தியக் கல்வி குறித்த பரிந்துரைகளை' பகுப்பாய்வு செய்க.

Introduction

Lord Macaulay's "Minute on Indian Education" of 1835 was a watershed document that decisively settled the "Anglicist-Orientalist" controversy in favour of the former. The debate was over whether the British should promote traditional Indian learning in Sanskrit and Persian or introduce Western education through the medium of English. Macaulay's powerful and arrogant minute argued unequivocally for the

inherent superiority of Western knowledge, laying the foundation for an education system designed to create a class of Indians loyal to British rule.

Major Recommendations and Rationale

Primacy of English Language and Western Knowledge

- **Medium of Instruction:** Macaulay's central recommendation was to make English the medium of instruction in higher education.
- **Content of Education:** He argued that public funds should be spent exclusively on teaching Western sciences and literature. He famously asserted that "a single shelf of a good European library was worth the whole native literature of India and Arabia."
- **Cessation of Oriental Learning:** He recommended that the printing of Sanskrit and Arabic books be stopped and that institutions promoting traditional Eastern learning should not be funded further.

The "Downward Filtration Theory"

- Macaulay did not envision educating the entire Indian population. Instead, he proposed the "Downward Filtration Theory."
- The strategy was to educate a small, elite upper class of Indians in English. It was hoped that this class would then act as intermediaries, refining vernacular languages and transmitting Western knowledge down to the masses.
- This was an elitist and cost-effective strategy for the British, focusing resources on a select few rather than on mass education.

The Ultimate Objective: Creating a Class of Collaborators

- Macaulay was explicit about the political goal of his educational policy. He aimed to create "a class of persons, Indian in blood and colour, but English in taste, in opinions, in morals, and in intellect."
- This class would serve as a loyal administrative workforce (clerks) needed to run the vast British empire in India at a low cost. They would also be consumers of British goods and cultural products, further strengthening the colonial bond.

Conclusion

Macaulay's Minute fundamentally shaped the course of modern education in India. While it opened the doors to Western scientific thought and liberal ideas of democracy and liberty—which Indian nationalists later used against the British—it also had negative consequences. It created a deep linguistic and cultural schism between the English-educated elite and the masses, and it engendered a neglect of indigenous languages and knowledge systems, a legacy that India continues to grapple with.

அறிமுகம்

1835-ஆம் ஆண்டின் மெக்காலே பிரபுவின் "இந்தியக் கல்வி குறித்த குறிப்பு" (Minute on Indian Education), "ஆங்கிலவாதி-கீழைத்தேயவாதி" சர்ச்சையை முந்தையவருக்குச் சாதகமாகத் தீர்க்கமாக முடித்து வைத்த ஒரு வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஆவணமாகும். இந்த விவாதம், பிரிட்டிஷார் சமஸ்கிருதம் மற்றும் பாரசீகத்தில் பாரம்பரிய இந்தியக் கற்றலை ஊக்குவிக்க வேண்டுமா அல்லது ஆங்கில வழியில் மேற்கத்தியக் கல்வியை அறிமுகப்படுத்த வேண்டுமா என்பது பற்றியதாகும். மெக்காலேயின் சக்திவாய்ந்த மற்றும் அகங்காரமான குறிப்பு, மேற்கத்திய அறிவின் உள்ளார்ந்த மேன்மைக்காக ஐயத்திற்கிடமின்றி வாதிட்டு, பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்கு விசுவாசமான ஒரு இந்திய வர்க்கத்தை உருவாக்கும் நோக்கம் கொண்ட ஒரு கல்வி முறைக்கு அடித்தளமிட்டது.

முக்கியப் பரிந்துரைகள் மற்றும் அதன் காரணங்கள்

ஆங்கில மொழி மற்றும் மேற்கத்திய அறிவுக்கு முதன்மை

- **போதனா மொழி:** உயர் கல்வியில் ஆங்கிலத்தை போதனா மொழியாக மாற்றுவதே மெக்காலேயின் மையப் பரிந்துரையாகும்.
- **கல்வியின் உள்ளடக்கம்:** பொது நிதியை மேற்கத்திய அறிவியல் மற்றும் இலக்கியங்களைக் கற்பிப்பதற்கு மட்டுமே செலவிட வேண்டும் என்று அவர் வாதிட்டார். "ஒரு நல்ல ஐரோப்பிய நூலகத்தின் ஒரு அலமாரி, இந்தியா மற்றும் அரேபியாவின் முழு சுதேச இலக்கியத்திற்கும் சமம்" என்று அவர் புகழ் பெற்ற முறையில் கூறினார்.
- **கீழைத்தேயக் கற்றலை நிறுத்துதல்:** சமஸ்கிருதம் மற்றும் அரபுப் புத்தகங்களை அச்சிடுவதை நிறுத்த வேண்டும் என்றும், பாரம்பரியக் கிழக்கத்தியக் கற்றலை ஊக்குவிக்கும் நிறுவனங்களுக்கு மேலும் நிதி அளிக்கக் கூடாது என்றும் அவர் பரிந்துரைத்தார்.

"கீழ்நோக்கிப் பரவும் வடிகட்டல் கோட்பாடு" (Downward Filtration Theory)

- மெக்காலே ஒட்டுமொத்த இந்திய மக்களுக்கும் கல்வி கற்பதை நோக்கமாகக் கொள்ளவில்லை. மாறாக, அவர் "கீழ்நோக்கிப் பரவும் வடிகட்டல் கோட்பாட்டை" முன்மொழிந்தார்.
- ஒரு சிறிய, உயர்த்தி இந்திய வர்க்கத்திற்கு ஆங்கிலத்தில் கல்வி கற்பிப்பதே இந்த உத்தியாகும். இந்த வர்க்கம் பின்னர் இடைத்தரகர்களாகச் செயல்பட்டு, பிராந்திய மொழிகளைச் செம்மைப்படுத்தி, மேற்கத்திய அறிவை மக்களுக்குக் கடத்தும் என்று நம்பப்பட்டது.
- இது பிரிட்டிஷாருக்கு ஒரு மேட்டுக்குடி மற்றும் செலவு குறைந்த உத்தியாக இருந்தது, இது மக்கள் கல்விக்கு பதிலாக ஒரு சிலரைத் தேர்ந்தெடுத்து வளங்களில் கவனம் செலுத்தியது.

இறுதி நோக்கம்: ஒத்துழைப்பாளர்களின் ஒரு வர்க்கத்தை உருவாக்குதல்

- மெக்காலே தனது கல்விக் கொள்கையின் அரசியல் குறிக்கோளைப் பற்றி வெளிப்படையாக இருந்தார். அவர், "இரத்தத்திலும் நிறத்திலும் இந்தியர்களாகவும், ஆனால் சுவை, கருத்துக்கள், ஒழுக்கம் மற்றும் அறிவில் ஆங்கிலேயர்களாகவும் இருக்கும் ஒரு வர்க்கத்தை" உருவாக்குவதை நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தார்.
- இந்த வர்க்கம், பரந்த பிரிட்டிஷ் பேரரசை இந்தியாவில் குறைந்த செலவில் நடத்துவதற்குத் தேவையான ஒரு விசுவாசமான நிர்வாகப் பணியாளர் படையாக (எழுத்தர்கள்) செயல்படும். அவர்கள் பிரிட்டிஷ் பொருட்கள் மற்றும் கலாச்சாரப் பொருட்களின் நுகர்வோராகவும் இருந்து, காலனித்துவப் பிணைப்பை மேலும் வலுப்படுத்துவார்கள்.

முடிவுரை

மெக்காலேயின் குறிப்பு, இந்தியாவில் நவீனக் கல்வியின் போக்கை அடிப்படையாக வடிவமைத்தது. இது மேற்கத்திய அறிவியல் சிந்தனை மற்றும் ஜனநாயகம் மற்றும் சுதந்திரம் போன்ற தாராளவாதக் கருத்துக்களுக்குக் கதவுகளைத் திறந்தாலும் – இந்திய தேசியவாதிகள் பின்னர் பிரிட்டிஷாருக்கு எதிராகப் பயன்படுத்தினர் – இது எதிர்மறையான விளைவுகளையும் ஏற்படுத்தியது. இது ஆங்கிலம் கற்ற மேட்டுக்குடிக்கும் மக்களுக்கும் இடையில் ஒரு ஆழமான மொழி மற்றும் கலாச்சாரப் பிளவை உருவாக்கியது, மேலும் இது சுதேச மொழிகள் மற்றும் அறிவு அமைப்புகளின் புறக்கணிப்பை ஏற்படுத்தியது, இந்த மரபை இந்தியா இன்றும் சமாளித்து வருகிறது.

28. Evaluate the contribution of Periyar E.V.R. in the promotion of Social Justice.

சமூக நீதியின் மேம்பாட்டிற்கு பெரியார் ஈ.வெரா. ஆற்றிய பங்கினை மதிப்பிடுக.

Introduction

Periyar E.V. Ramasamy was the most formidable and radical champion of social justice in modern Indian history. His entire life was a relentless crusade against the caste system, religious superstition, and patriarchy, which he identified as the primary structures of social inequality. For Periyar, social justice was not about piecemeal reforms or charity; it was about the complete annihilation of the hierarchical Brahminic social order and the establishment of a new society based on rationalism, self-respect, and human dignity for all.

Periyar's Foundational Contributions to Social Justice

The Self-Respect Movement

- Launched in 1925, the Self-Respect Movement was Periyar's primary tool for social transformation. Its core objective was to liberate the non-Brahmin masses from the cultural and psychological subjugation of the caste system.
- It advocated for "Self-Respect Marriages" conducted without priests or religious rituals, promoted rational thought, and encouraged people to shed superstitious beliefs and symbols of caste identity. This was a direct assault on the cultural roots of social inequality.

Uncompromising Attack on the Caste System

- Periyar saw the caste system as the fundamental evil plaguing society. His leadership in the Vaikom Satyagraha (1924-25) in Kerala, fighting for the right of lower castes to use temple roads, earned him the title "Vaikom Veerar" (Hero of Vaikom).
- Unlike other reformers who sought to reform caste, Periyar called for its complete annihilation. He argued that as long as caste existed, true social equality and justice were impossible.

Championing Reservation as a Tool for Justice

- Periyar was a pioneer in demanding proportional representation (reservation) for non-Brahmins in government jobs and education. He saw this not as a concession but as a fundamental right of the majority to reclaim their rightful share from the monopolistic control of a small upper-caste minority.
- His agitations were instrumental in the Government of India enacting the First Amendment to the Constitution in 1951, which protected reservation policies and ensured the continuation of social justice measures.

Radical Advocacy for Women's Rights

- Periyar was a radical feminist far ahead of his time. He argued that the subjugation of women was intrinsically linked to patriarchy, private property, and religious texts that sanctified their secondary status.
- He fiercely advocated for women's education, their right to property, the right to divorce, and widow remarriage. He saw women's liberation as an inseparable part of achieving a truly just society.

Conclusion

Periyar E.V.R.'s contribution to social justice is unparalleled. He fundamentally shifted the discourse from mere reform to radical transformation. By attacking the very ideological foundations of the caste system and advocating for practical tools like reservation and women's rights, he laid the groundwork for the modern social justice policies of Tamil Nadu and inspired similar movements across India. His legacy is the enduring idea that there can be no political freedom without social freedom.

அறிமுகம்

பெரியார் ஈ.வெ.ராமசாமி, நவீன இந்திய வரலாற்றில் சமூக நீதியின் மிக வலிமையான மற்றும் தீவிரமான சாம்பியன் ஆவார். அவரது முழு வாழ்க்கையும் சாதி அமைப்பு, மத மூடநம்பிக்கை மற்றும் ஆணாதிக்கம் ஆகியவற்றுக்கு எதிரான ஒரு இடைவிடாதப் போராட்டமாக இருந்தது, இவற்றை அவர் சமூக சமத்துவமின்மையின் முதன்மைக் கட்டமைப்புகளாக அடையாளம் கண்டார். பெரியாரைப் பொறுத்தவரை, சமூக நீதி என்பது சிறுசிறு சீர்திருத்தங்கள் அல்லது தொண்டு பற்றியது அல்ல; இது படிநிலை பிராமண சமூக ஒழுங்கை முழுமையாக ஒழித்து, பகுத்தறிவு, சுயமரியாதை மற்றும் அனைவருக்கும் மனித கண்ணியம் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் ஒரு புதிய சமூகத்தை நிறுவுவதாகும்.

சமூக நீதிக்கான பெரியாரின் அடிப்படைப் பங்களிப்புகள்

சுயமரியாதை இயக்கம்

- 1925-இல் தொடங்கப்பட்ட சுயமரியாதை இயக்கம், பெரியாரின் சமூக மாற்றத்திற்கான முதன்மைக் கருவியாகும். சாதி அமைப்பின் கலாச்சார மற்றும் உளவியல் அடிமைத்தனத்திலிருந்து பிராமணர் அல்லாத வெகுஜனங்களை விடுவிப்பதே இதன் முக்கிய நோக்கமாக இருந்தது.
- இது புரோகிதர்கள் அல்லது மதச் சடங்குகள் இல்லாமல் நடத்தப்படும் "சுயமரியாதைத் திருமணங்களை" ஆதரித்தது, பகுத்தறிவு சிந்தனையை ஊக்குவித்தது, மேலும் மூடநம்பிக்கைகள் மற்றும் சாதி அடையாளச் சின்னங்களைக் கைவிட மக்களை ஊக்குவித்தது. இது சமூக சமத்துவமின்மையின் கலாச்சார வேர்கள் மீதான நேரடித் தாக்குதலாகும்.

சாதி அமைப்பின் மீதான சமரசமற்றத் தாக்குதல்

- பெரியார் சாதி அமைப்பை சமூகத்தைப் பிடித்திருக்கும் அடிப்படைத் தீமையாகக் கண்டார். கேரளாவில் வைக்கம் சத்தியாக்கிரகத்தில் (1924-25) தாழ்த்தப்பட்ட சாதிகள் கோயில் சாலைகளைப் பயன்படுத்துவதற்கான உரிமைக்காகப் போராடிய அவரது தலைமை, அவருக்கு "வைக்கம் வீரர்" என்ற பட்டத்தைப் பெற்றுத் தந்தது.
- சாதியைச் சீர்திருத்த முயன்ற மற்ற சீர்திருத்தவாதிகளைப் போலல்லாமல், பெரியார் அதை முழுமையாக ஒழிக்க அழைப்பு விடுத்தார். சாதி இருக்கும் வரை, உண்மையான சமூக சமத்துவமும் நீதியும் சாத்தியமில்லை என்று அவர் வாதிட்டார்.

இட ஒதுக்கீட்டை நீதிக்கான ஒரு கருவியாக ஆதரித்தல்

- அரசு வேலைகள் மற்றும் கல்வியில் பிராமணர் அல்லாதவர்களுக்கு விகிதாசாரப் பிரதிநிதித்துவம் (இட ஒதுக்கீடு) கோருவதில் பெரியார் ஒரு முன்னோடியாக இருந்தார். இதை ஒரு சலுகையாகக் கருதாமல், ஒரு சிறிய உயர்சாதி சிறுபான்மையினரின் ஏகபோகக் கட்டுப்பாட்டிலிருந்து பெரும்பான்மையினர் தங்கள் உரிமையைப் பெறுவதற்கான ஒரு அடிப்படைக் கடமையாகக் கண்டார்.
- அவரது கிளர்ச்சிகள், 1951-இல் இந்திய அரசாங்கம் அரசியலமைப்பின் முதல் திருத்தத்தை இயற்றுவதற்குக் கருவியாக இருந்தன. இது இட ஒதுக்கீட்டுக் கொள்கைகளைப் பாதுகாத்து, சமூக நீதி நடவடிக்கைகள் தொடர்வதை உறுதி செய்தது.

பெண் உரிமைகளுக்கான தீவிர வாதம்

- பெரியார் தனது காலத்தை விட மிகவும் முற்போக்கான ஒரு தீவிர பெண்ணியவாதியாக இருந்தார். பெண்களின் அடிமைத்தனம் என்பது ஆணாதிக்கம், தனியார் சொத்து மற்றும் அவர்களின் இரண்டாம் நிலையை புனிதப்படுத்திய மத நூல்களுடன் உள்ளார்ந்த பிணைக்கப்பட்டுள்ளது என்று அவர் வாதிட்டார்.

- அவர் பெண் கல்வி, சொத்துரிமை, விவாகரத்து உரிமை மற்றும் விதவை மறுமணம் ஆகியவற்றுக்காக கடுமையாக வாதிட்டார். உண்மையான நீதியான சமூகத்தை அடைவதில் பெண்களின் விடுதலையை ஒரு பிரிக்க முடியாத பகுதியாக அவர் கண்டார்.

முடிவுரை

சமூக நீதிக்கான பெரியார் ஈ.வெ.ரா-வின் பங்களிப்பு இணையற்றது. அவர் உரையாடலை வெறும் சீர்திருத்தத்திலிருந்து தீவிர மாற்றத்திற்கு அடிப்படையாக மாற்றினார். சாதி அமைப்பின் சித்தாந்த அடித்தளங்களைத் தாக்கி, இட ஒதுக்கீடு மற்றும் பெண் உரிமைகள் போன்ற நடைமுறைக் கருவிகளை ஆதரிப்பதன் மூலம், அவர் தமிழ்நாட்டின் நவீன சமூக நீதிக் கொள்கைகளுக்கு அடித்தளமிட்டார் மற்றும் இந்தியா முழுவதும் இதே போன்ற இயக்கங்களுக்கு உத்வேகம் அளித்தார். சமூக சுதந்திரம் இல்லாமல் அரசியல் சுதந்திரம் இருக்க முடியாது என்பதே அவரது நீடித்த மரபாகும்.

29. "The ideals of Self-Respect Movement is the driving force in Tamil Nadu Politics." — Discuss.

"சுயமரியாதை இயக்கத்தின் இலட்சியமே தமிழக அரசியலில் உந்து சக்தியாக உள்ளது" — விளக்குக.

Introduction

The Self-Respect Movement, launched by Periyar E.V. Ramasamy, was far more than a social reform campaign; it was a profound ideological revolution that fundamentally reshaped Tamil identity and politics. Its core ideals—social justice through the annihilation of caste, rationalism against religious superstition, empowerment of women, and assertion of linguistic and cultural pride—did not fade with time. Instead, they became the foundational principles, the very DNA, of the Dravidian movement and continue to be the primary driving force shaping the political discourse and policy-making in Tamil Nadu today.

The Enduring Influence on Tamil Nadu Politics

Social Justice as the Cornerstone of Policy

- The movement's central plank of social justice, articulated through the demand for reservation, is the single most dominant theme in Tamil Nadu politics. Both major Dravidian parties, the DMK and AIADMK, owe their political existence to this principle.
- Tamil Nadu's pioneering 69% reservation policy is a direct legacy of the Self-Respect Movement's struggle against Brahminical dominance and its demand for proportional representation for backward classes. This commitment remains non-negotiable for any major political force in the state.

Linguistic Pride and State Autonomy

- The movement instilled a fierce pride in the Tamil language and culture, viewing it as distinct from and equal to the Sanskrit-based culture of the north.
- This linguistic pride translated directly into powerful political action, most notably the anti-Hindi agitations of the 1930s and 1960s. The demand to protect and promote Tamil has been a consistent political theme.
- Furthermore, this cultural assertion fuelled the demand for greater state autonomy and a federal structure where the rights of states are protected, a core principle of Dravidian parties.

Rationalism and Secular Governance

- Periyar's critique of religious dogma and rituals created a political culture that, while not atheistic, is largely secular in its administrative functions.

- Emphasis is placed on rational, evidence-based policy-making rather than on religious sentiments. The legal recognition of "Self-Respect Marriages" (which do not require religious ceremonies) is a concrete example of this influence.

Welfarism and Inclusive Growth

- The Self-Respect Movement's focus on uplifting the most oppressed sections of society laid the groundwork for Tamil Nadu's model of welfarism.
- Policies aimed at inclusive growth, such as providing free education, noon meal schemes, health insurance, and various subsidies, are seen as practical implementations of the movement's egalitarian ideals. These welfare measures are central to the political promises of all major parties.

Conclusion

The ideals of the Self-Respect Movement are not a matter of history; they are the living, breathing soul of Tamil Nadu politics. The political landscape is consistently defined by debates around social justice, state rights, linguistic identity, and welfare, all of which trace their lineage directly back to Periyar's radical vision. This enduring legacy makes the Self-Respect Movement the primary ideological engine that continues to drive politics in the state.

அறிமுகம்

பெரியார் ஈ.வெ. ராமசாமியால் தொடங்கப்பட்ட சுயமரியாதை இயக்கம், ஒரு சமூக சீர்திருத்தப் பிரச்சாரத்தை விட மேலானது; இது தமிழ் அடையாளம் மற்றும் அரசியலை அடிப்படையாக மறுவடிவமைத்த ஒரு ஆழமான சித்தாந்தப் புரட்சியாகும். அதன் முக்கிய இலட்சியங்களான – சாதி ஒழிப்பு மூலம் சமூக நீதி, மத மூடநம்பிக்கைகளுக்கு எதிரான பகுத்தறிவு, பெண்களின் அதிகாரமளித்தல், மற்றும் மொழி மற்றும் கலாச்சாரப் பெருமையை நிலைநாட்டுதல் – காலப்போக்கில் மங்கவில்லை. மாறாக, அவை திராவிட இயக்கத்தின் அடிப்படைக் கொள்கைகளாகவும், அதன் உண்மையான மரபணுவாகவும் மாறி, இன்று தமிழகத்தின் அரசியல் உரையாடல் மற்றும் கொள்கை உருவாக்கத்தை வடிவமைக்கும் முதன்மை உந்து சக்தியாகத் தொடர்கின்றன.

தமிழக அரசியலில் நீடித்த தாக்கம்

கொள்கையின் மூலக்கல்லாக சமூக நீதி

- இட ஒதுக்கீட்டுக் கோரிக்கை மூலம் வெளிப்படுத்தப்பட்ட, இயக்கத்தின் மையக் கொள்கையான சமூக நீதி, தமிழக அரசியலில் மிக ஆதிக்கம் செலுத்தும் ஒற்றைத் கருப்பொருளாகும். திமுக மற்றும் அதிமுக ஆகிய இரு முக்கிய திராவிடக் கட்சிகளும் இந்தக் கொள்கைக்கே தங்கள் அரசியல் இருப்புக்குக் கடமைப்பட்டுள்ளன.
- தமிழ்நாட்டின் முன்னோடியான 69% இட ஒதுக்கீட்டுக் கொள்கை, பிராமண ஆதிக்கத்திற்கு எதிரான சுயமரியாதை இயக்கத்தின் போராட்டம் மற்றும் பின்தங்கிய வகுப்பினருக்கான விகிதாசாரப் பிரதிநிதித்துவக் கோரிக்கையின் நேரடி மரபாகும். இந்த அர்ப்பணிப்பு, மாநிலத்தில் உள்ள எந்தவொரு பெரிய அரசியல் சக்திக்கும் பேச்சுவார்த்தைக்கு அப்பாற்பட்டதாக உள்ளது.

மொழிப் பெருமை மற்றும் மாநில சுயாட்சி

- இந்த இயக்கம், தமிழ் மொழி மற்றும் கலாச்சாரத்தின் மீது ஒரு தீவிரப் பெருமையை ஊட்டியது, அதை வடக்கின் சமஸ்கிருத அடிப்படையிலான கலாச்சாரத்திலிருந்து வேறுபட்டதாகவும் சமமானதாகவும் கருதியது.

- இந்த மொழிப் பெருமை, குறிப்பாக 1930-கள் மற்றும் 1960-களின் இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டங்களில், சக்திவாய்ந்த அரசியல் நடவடிக்கையாக நேரடியாக மாறியது. தமிழைப் பாதுகாத்து மேம்படுத்தும் கோரிக்கை ஒரு நிலையான அரசியல் கருப்பொருளாக இருந்து வருகிறது.
- மேலும், இந்தக் கலாச்சார உறுதிப்பாடு, மாநிலங்களின் உரிமைகள் பாதுகாக்கப்படும் ஒரு கூட்டாட்சி அமைப்பு மற்றும் மாநில சுயாட்சிக்கான கோரிக்கையைத் தூண்டியது. இது திராவிடக் கட்சிகளின் முக்கியக் கொள்கையாகும்.

பகுத்தறிவு மற்றும் மதச்சார்பற்ற நிர்வாகம்

- மதக் கோட்பாடுகள் மற்றும் சடங்குகள் மீதான பெரியாரின் விமர்சனம், நாத்திகமாக இல்லாவிட்டாலும், அதன் நிர்வாகச் செயல்பாடுகளில் பெரும்பாலும் மதச்சார்பற்ற ஒரு அரசியல் கலாச்சாரத்தை உருவாக்கியது.
- மத உணர்வுகளை விட, பகுத்தறிவு, சான்றுகளின் அடிப்படையிலான கொள்கை உருவாக்கத்திற்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கப்படுகிறது. "சுயமரியாதைத் திருமணங்களுக்கு" (மதச் சடங்குகள் தேவையில்லை) சட்ட அங்கீகாரம் அளிக்கப்பட்டிருப்பது, இந்தத் தாக்கத்தின் ஒரு உறுதியான உதாரணமாகும்.

நலத்திட்டங்கள் மற்றும் அனைவரையும் உள்ளடக்கிய வளர்ச்சி

- சமூகத்தின் மிகவும் ஒடுக்கப்பட்ட பிரிவினரை மேம்படுத்துவதில் சுயமரியாதை இயக்கம் கவனம் செலுத்தியது, தமிழ்நாட்டின் நலத்திட்ட மாதிரிக்கு அடித்தளமிட்டது.
- இலவசக் கல்வி, மதிய உணவுத் திட்டங்கள், சுகாதாரக் காப்பீடு மற்றும் பல்வேறு மானியங்களை வழங்குதல் போன்ற அனைவரையும் உள்ளடக்கிய வளர்ச்சியை நோக்கமாகக் கொண்ட கொள்கைகள், இயக்கத்தின் சமத்துவ இலட்சியங்களின் நடைமுறைச் செயல்பாடுகளாகக் காணப்படுகின்றன. இந்த நலத்திட்ட நடவடிக்கைகள் அனைத்து முக்கியக் கட்சிகளின் அரசியல் வாக்குறுதிகளுக்கும் மையமாக உள்ளன.

முடிவுரை

சுயமரியாதை இயக்கத்தின் இலட்சியங்கள் ஒரு வரலாற்று விஷயம் அல்ல; அவை தமிழக அரசியலின் வாழும், சுவாசிக்கும் ஆன்மாவாகும். அரசியல் களம் தொடர்ந்து சமூக நீதி, மாநில உரிமைகள், மொழி அடையாளம் மற்றும் நலத்திட்டங்கள் பற்றிய விவாதங்களால் வரையறுக்கப்படுகிறது, இவை அனைத்தும் பெரியாரின் தீவிரப் பார்வைக்கு நேரடியாகத் தங்கள் பரம்பரையைக் கண்டறிகின்றன. இந்த நீடித்த மரபு, சுயமரியாதை இயக்கத்தை மாநிலத்தில் அரசியலைத் தொடர்ந்து இயக்கும் முதன்மை சித்தாந்த இயந்திரமாக ஆக்குகிறது.

30. Justice Party was not only a political party but a movement which pioneered social reform. Elucidate. நீதி கட்சி ஒரு அரசியல் கட்சியாக மட்டுமன்றி சமுதாய சீர்திருத்தத்தின் முன்னோடி இயக்கமாக திகழ்ந்தது என்பதை விவரிக்கவும்.

Introduction

The Justice Party, formed in 1916 as the South Indian Liberal Federation, was born out of the non-Brahmin movement's deep-seated desire for social justice and representation. While it operated as a political party to contest elections and capture state power under the Montagu-Chelmsford Reforms, its fundamental purpose was social transformation. Its political agenda was merely a vehicle to implement its core social reform objectives: challenging Brahmin dominance, securing rights for non-Brahmins and depressed classes, and empowering women. Thus, it functioned as a pioneering social reform movement that used political power as its primary tool.

The Justice Party as a Catalyst for Social Reform**Pioneering Communal Representation (Reservation)**

- The party's most enduring legacy is the establishment of reservation. During its tenure in power in the Madras Presidency (1920-1937), it passed a series of Communal Government Orders (G.O.s).
- The first Communal G.O. in 1921 mandated reservation in government appointments for non-Brahmins, Brahmins, Muslims, Anglo-Indians/Christians, and Scheduled Castes.
- This was a revolutionary step in India, establishing the principle of affirmative action to break the near-monopoly of Brahmins in public services and ensure representation for all communities.

Empowerment of Women

- The Justice Party took concrete legislative steps to empower women long before it became a mainstream political issue.
- In 1921, its government passed a resolution to enfranchise women, making the Madras Presidency the first legislature in India to grant women the right to vote.
- It also removed legal barriers preventing women from standing for legislative elections. This enabled Dr. Muthulakshmi Reddy to become the first woman legislator in British India in 1926.

Upliftment of the Depressed Classes

- The party took specific measures for the welfare of Dalits. It passed laws that gave them access to public wells, tanks, and roads, which were previously denied to them.
- It established special schools, provided fee concessions and scholarships for students from depressed classes, and worked to reduce social discrimination against them.

Administrative and Religious Reforms

- The Justice Party enacted the Hindu Religious Endowments (HRE) Act in 1925. This landmark legislation brought temples and their vast properties under state supervision to prevent mismanagement by priestly classes and ensure that their resources were used for the public good, a key demand of the non-Brahmin movement.

Conclusion

The Justice Party was fundamentally a social reform movement operating through the machinery of a political party. Its time in power was defined not by political rhetoric but by landmark legislation that systematically dismantled social hierarchies. By pioneering reservation, championing women's rights, and working for the upliftment of the oppressed, it translated its social vision into state policy, truly acting as a vanguard of social reform in India.

அறிமுகம்

1916-இல் தென்னிந்திய தாராளவாதக் கூட்டமைப்பாக உருவாக்கப்பட்ட நீதிக்கட்சி, பிராமணர் அல்லாதோர் இயக்கத்தின் சமூக நீதி மற்றும் பிரதிநிதித்துவத்திற்கான ஆழமான விருப்பத்திலிருந்து பிறந்தது. மாண்டேகு-செம்ஸ்போர்டு சீர்திருத்தங்களின் கீழ் தேர்தல்களில் போட்டியிட்டு மாநில அதிகாரத்தைக் கைப்பற்ற ஒரு அரசியல் கட்சியாக இது செயல்பட்டாலும், அதன் அடிப்படை நோக்கம் சமூக மாற்றமே ஆகும். அதன் அரசியல் நிகழ்ச்சி நிரல், அதன் முக்கிய சமூக சீர்திருத்த நோக்கங்களான – பிராமண ஆதிக்கத்திற்கு சவால் விடுவது, பிராமணர் அல்லாதவர்கள் மற்றும் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினருக்கு உரிமைகளைப் பாதுகாப்பது, மற்றும் பெண்களுக்கு அதிகாரமளிப்பது – ஆகியவற்றைச் செயல்படுத்துவதற்கான ஒரு வாகனமாக மட்டுமே இருந்தது. எனவே, இது

அரசியல் அதிகாரத்தை தனது முதன்மைக் கருவியாகப் பயன்படுத்திய ஒரு முன்னோடி சமூக சீர்திருத்த இயக்கமாகச் செயல்பட்டது.

சமூக சீர்திருத்தத்திற்கான ஒரு ஊக்கியாக நீதிக்கட்சி

வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவத்தில் (இட ஒதுக்கீடு) முன்னோடி

- கட்சியின் மிக நீடித்த மரபு, இட ஒதுக்கீட்டை நிறுவியதாகும். சென்னை மாகாணத்தில் அது ஆட்சியில் இருந்த காலத்தில் (1920-1937), அது தொடர்ச்சியான வகுப்புவாரி அரசாணைகளை (G.O.s) நிறைவேற்றியது.
- 1921-ஆம் ஆண்டின் முதல் வகுப்புவாரி அரசாணை, அரசு நியமனங்களில் பிராமணர் அல்லாதவர்கள், பிராமணர்கள், முஸ்லிம்கள், ஆங்கிலோ-இந்தியர்கள்/கிறிஸ்தவர்கள் மற்றும் பட்டியல் சாதியினருக்கு இட ஒதுக்கீட்டைக் கட்டாயமாக்கியது.
- இது இந்தியாவில் ஒரு புரட்சிகரமான படியாகும். இது பொதுச் சேவைகளில் பிராமணர்களின் ஏறக்குறைய ஏகபோகத்தை உடைத்து, அனைத்து சமூகங்களுக்கும் பிரதிநிதித்துவத்தை உறுதி செய்வதற்காக உறுதியான நடவடிக்கை என்ற கொள்கையை நிறுவியது.

பெண்களுக்கு அதிகாரமளித்தல்

- நீதிக்கட்சி, பெண்கள் மேம்பாடு ஒரு முக்கிய அரசியல் பிரச்சினையாக மாறுவதற்கு நீண்ட காலத்திற்கு முன்பே, அவர்களுக்கு அதிகாரமளிக்க உறுதியான சட்ட நடவடிக்கைகளை எடுத்தது.
- 1921-இல், அதன் அரசாங்கம் பெண்களுக்கு வாக்குரிமை அளிக்கும் ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியது, இதன் மூலம் சென்னை மாகாணம் இந்தியாவில் பெண்களுக்கு வாக்களிக்கும் உரிமையை வழங்கிய முதல் சட்டமன்றமாக ஆனது.
- பெண்கள் சட்டமன்றத் தேர்தல்களில் போட்டியிடுவதைத் தடுத்த சட்டத் தடைகளையும் அது நீக்கியது. இது டாக்டர் முத்துலட்சுமி ரெட்டி 1926-இல் பிரிட்டிஷ் இந்தியாவில் முதல் பெண் சட்டமன்ற உறுப்பினராக வர உதவியது.

தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினரின் மேம்பாடு

- கட்சி தலித்துகளின் நலனுக்காக குறிப்பிட்ட நடவடிக்கைகளை எடுத்தது. அவர்களுக்கு முன்னர் மறுக்கப்பட்டிருந்த பொதுக் கிணறுகள், குளங்கள் மற்றும் சாலைகளைப் பயன்படுத்த அனுமதிக்கும் சட்டங்களை அது நிறைவேற்றியது.
- இது சிறப்புப் பள்ளிகளை நிறுவியது, தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்புகளைச் சேர்ந்த மாணவர்களுக்குக் கட்டணச் சலுகைகள் மற்றும் உதவித்தொகைகளை வழங்கியது, மேலும் அவர்களுக்கு எதிரான சமூகப் பாகுபாட்டைக் குறைக்கப் பணியாற்றியது.

நிர்வாக மற்றும் மத சீர்திருத்தங்கள்

- நீதிக்கட்சி 1925-இல் இந்து சமய அறநிலையச் சட்டத்தை (HRE) இயற்றியது. இந்த வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்கச் சட்டம், கோயில்களையும் அவற்றின் பரந்த சொத்துக்களையும் மாநில மேற்பார்வையின் கீழ் கொண்டுவந்து, பூசாரி வர்க்கங்களின் தவறான நிர்வாகத்தைத் தடுத்து, அவற்றின் வளங்கள் பொது நலனுக்காகப் பயன்படுத்தப்படுவதை உறுதி செய்தது. இது பிராமணர் அல்லாதோர் இயக்கத்தின் ஒரு முக்கியக் கோரிக்கையாகும்.

முடிவுரை

நீதிக்கட்சி அடிப்படையில் ஒரு அரசியல் கட்சியின் இயந்திரம் மூலம் செயல்படும் ஒரு சமூக சீர்திருத்த இயக்கமாகும். அது ஆட்சியில் இருந்த காலம் அரசியல் சொல்லாடல்களால் அல்ல, மாறாக சமூகப் படிநிலைகளைத் திட்டமிட்டுச் சிதைத்த முக்கியச் சட்டங்களால் வரையறுக்கப்பட்டது. இட ஒதுக்கீட்டில் முன்னோடியாக இருந்து, பெண் உரிமைகளை ஆதரித்து, ஒடுக்கப்பட்டோரின் மேம்பாட்டிற்காக உழைத்ததன் மூலம், அது தனது சமூகப் பார்வையை மாநிலக் கொள்கையாக மாற்றி, உண்மையில் இந்தியாவில் சமூக சீர்திருத்தத்தின் ஒரு முன்னணிப் படையாகச் செயல்பட்டது.

31. Explain the composition of NITI Aayog. நிதி ஆயோக் அமைப்பைப் பற்றி விளக்குக.

Introduction

NITI Aayog (National Institution for Transforming India) is India's premier policy think tank, established on January 1, 2015, to replace the top-down Planning Commission. Its core objective is to foster cooperative federalism by involving states in the economic policy-making process. The composition of NITI Aayog is deliberately designed to be more inclusive and collaborative than its predecessor, bringing together political leadership, domain experts, and state governments to create a "bottom-up" approach to development.

Composition of NITI Aayog

The structure of NITI Aayog is broad-based to facilitate cooperation and expertise.

- **Chairperson:** The Prime Minister of India is the ex-officio Chairperson of NITI Aayog.
- **Governing Council:** This is the key body that embodies the principle of cooperative federalism. It comprises:
 - All Chief Ministers of the States (including the Chief Minister of Tamil Nadu).
 - Chief Ministers of Union Territories with Legislatures.
 - Lieutenant Governors of other Union Territories.
- **Regional Councils:** These are formed to address specific issues and contingencies impacting more than one state or a region. They are convened by the Chairperson (Prime Minister) and include the Chief Ministers and Lieutenant Governors of the states and UTs in that region.
- **Full-Time Organisational Framework:** This is the core working body of the Aayog.
 - **Vice-Chairperson:** Appointed by the Prime Minister, enjoying the rank of a Cabinet Minister.
 - **Full-Time Members:** A few members (usually 3-4) with the rank of a Minister of State, who are experts in various fields like economics, governance, and technology.
 - **Part-Time Members:** A maximum of two members from leading universities, research organizations, and other relevant institutions in an ex-officio capacity.
 - **Ex-officio Members:** A maximum of four members of the Union Council of Ministers to be nominated by the Prime Minister.
 - **Chief Executive Officer (CEO):** Appointed by the Prime Minister for a fixed tenure, holding the rank of a Secretary to the Government of India.
- **Special Invitees:** Experts, specialists, and practitioners with relevant domain knowledge nominated by the Prime Minister.

Conclusion

The composition of NITI Aayog reflects a significant departure from the centralized structure of the Planning Commission. By including the Governing Council with all state Chief Ministers and creating a

framework for bringing in diverse expertise, it is designed to be a collaborative platform. This structure aims to transform the relationship between the Centre and states from one of confrontation to cooperation, thereby strengthening India's federal polity.

அறிமுகம்

நிதி ஆயோக் (மாற்றத்திற்கான தேசிய நிறுவனம்), இந்தியாவின் முதன்மையான கொள்கை சிந்தனைக் குழுவாகும். இது, மேலிருந்து கீழ் நோக்கிய திட்டமிடல் முறையைக் கொண்டிருந்த திட்டக் குழுவிற்குப் பதிலாக ஜனவரி 1, 2015 அன்று நிறுவப்பட்டது. மாநிலங்களை பொருளாதாரக் கொள்கை உருவாக்கும் செயல்பாட்டில் ஈடுபடுத்துவதன் மூலம் கூட்டுறவு கூட்டாட்சியை வளர்ப்பதே இதன் முக்கிய நோக்கமாகும். நிதி ஆயோக்கின் அமைப்பு, முந்தைய அமைப்பை விட அதிக உள்ளடக்கியதாகவும், ஒத்துழைப்புடனும் இருக்குமாறு திட்டமிட்டு வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. இது அரசியல் தலைமை, துறைசார் வல்லுநர்கள் மற்றும் மாநில அரசுகளை ஒன்றிணைத்து, வளர்ச்சிக்கு "கீழிருந்து மேல்" என்ற அணுகுமுறையை உருவாக்குகிறது.

நிதி ஆயோக்கின் அமைப்பு

ஒத்துழைப்பையும் நிபுணத்துவத்தையும் எளிதாக்கும் வகையில் நிதி ஆயோக்கின் கட்டமைப்பு பரந்த அடிப்படையில் அமைந்துள்ளது.

- **தலைவர்:** இந்தியப் பிரதமர், நிதி ஆயோக்கின் பதவிவழித் தலைவராக உள்ளார்.
- **ஆளும் குழு:** இது கூட்டுறவு கூட்டாட்சிக் கொள்கையை உள்ளடக்கிய முக்கிய அமைப்பாகும். இதில் உள்ளவர்கள்:
 - அனைத்து மாநிலங்களின் முதலமைச்சர்கள் (தமிழ்நாடு முதலமைச்சர் உட்பட).
 - சட்டமன்றங்களைக் கொண்ட யூனியன் பிரதேசங்களின் முதலமைச்சர்கள்.
 - பிற யூனியன் பிரதேசங்களின் துணைநிலை ஆளுநர்கள்.
- **பிராந்தியக் குழுக்கள்:** ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட மாநிலங்கள் அல்லது ஒரு பிராந்தியத்தைப் பாதிக்கும் குறிப்பிட்ட பிரச்சினைகள் மற்றும் அவசர நிலைகளைக் கையாள இவை உருவாக்கப்படுகின்றன. இவை தலைவரால் (பிரதமர்) கூட்டப்பட்டு, அந்தப் பிராந்தியத்தில் உள்ள மாநிலங்கள் மற்றும் யூனியன் பிரதேசங்களின் முதலமைச்சர்கள் மற்றும் துணைநிலை ஆளுநர்களை உள்ளடக்கியிருக்கும்.
- **முழுநேர அமைப்பு கட்டமைப்பு:** இது ஆயோக்கின் முக்கியச் செயல்பாட்டு அமைப்பாகும்.
 - **துணைத் தலைவர்:** பிரதமரால் நியமிக்கப்படுபவர், இவர் ஒரு கேபினட் அமைச்சருக்கு இணையான தகுதியைப் பெற்றிருப்பார்.
 - **முழுநேர உறுப்பினர்கள்:** ஒரு சில உறுப்பினர்கள் (பொதுவாக 3-4), மாநில அமைச்சருக்கு இணையான தகுதியுடன், பொருளாதாரம், நிர்வாகம் மற்றும் தொழில்நுட்பம் போன்ற பல்வேறு துறைகளில் வல்லுநர்களாக இருப்பார்கள்.
 - **பகுதிநேர உறுப்பினர்கள்:** முன்னணி பல்கலைக்கழகங்கள், ஆராய்ச்சி நிறுவனங்கள் மற்றும் பிற தொடர்புடைய நிறுவனங்களிலிருந்து அதிகபட்சம் இரண்டு உறுப்பினர்கள் பதவிவழி உறுப்பினர்களாக இருப்பார்கள்.
 - **பதவிவழி உறுப்பினர்கள்:** மத்திய அமைச்சர்கள் குழுவிலிருந்து அதிகபட்சம் நான்கு உறுப்பினர்கள் பிரதமரால் பரிந்துரைக்கப்படுவார்கள்.

- முதன்மைச் செயல் அதிகாரி (CEO): பிரதமரால் ஒரு குறிப்பிட்ட பதவிக்காலத்திற்கு நியமிக்கப்படுபவர், இவர் இந்திய அரசாங்கத்தின் ஒரு செயலாளருக்கு இணையான தகுதியைக் கொண்டிருப்பார்.
- சிறப்பு அழைப்பாளர்கள்: தொடர்புடைய துறை அறிவுள்ள வல்லுநர்கள், நிபுணர்கள் மற்றும் பயிற்சியாளர்கள் பிரதமரால் பரிந்துரைக்கப்படுவார்கள்.

முடிவுரை

நிதி ஆயோக்கின் அமைப்பு, திட்டக் குழுவின் மையப்படுத்தப்பட்ட கட்டமைப்பிலிருந்து ஒரு குறிப்பிடத்தக்க மாற்றத்தைப் பிரதிபலிக்கிறது. அனைத்து மாநில முதலமைச்சர்களுடன் கூடிய ஆளும் குழுவை உள்ளடக்கியிருப்பதன் மூலமும், பல்வேறு நிபுணத்துவத்தைக் கொண்டுவருவதற்கான ஒரு கட்டமைப்பை உருவாக்குவதன் மூலமும், இது ஒரு கூட்டுத் தளமாக வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தக் கட்டமைப்பு, மத்திய மற்றும் மாநிலங்களுக்கு இடையிலான உறவை மோதலிலிருந்து ஒத்துழைப்பாக மாற்றுவதை நோக்கமாகக் கொண்டு, அதன் மூலம் இந்தியாவின் கூட்டாட்சி அரசியலை வலுப்படுத்துகிறது.

32. In what ways do you think, India is formidable / strong even in the midst of diversities?

பன்முகத் தன்மைகளுக்கு மத்தியிலும் இந்தியா வலிமையானது / வலுவானது என்று நீங்கள் எந்த வகையில் நினைக்கிறீர்கள்?

Introduction

India presents a remarkable paradox of immense diversity coexisting within a unified political entity. This "Unity in Diversity," a phrase famously coined by Jawaharlal Nehru, is not a mere slogan but a lived reality forged over centuries. The nation's strength lies not in suppressing its myriad linguistic, religious, ethnic, and cultural differences, but in its unique ability to weave these diverse threads into a resilient national fabric. This formidable strength stems from a combination of its constitutional framework, deep-rooted cultural syncretism, and a vibrant democratic process.

The Pillars of India's Strength in Diversity

Constitutional and Legal Framework

- **Secularism:** The Indian Constitution declares India a secular state, meaning it does not have an official religion. It guarantees religious freedom, allowing all faiths to flourish.
- **Fundamental Rights:** The Constitution grants fundamental rights, such as the Right to Equality and Cultural and Educational Rights, which ensure that no group is discriminated against and that minorities can preserve their distinct culture and language.
- **Single Citizenship:** Despite diverse regional identities, every Indian holds a single citizenship, fostering a sense of belonging to one nation.
- **Unified Judiciary:** An integrated and independent judicial system ensures that the same laws apply to every citizen, reinforcing the principle of equality before the law.

Cultural Syncretism and Historical Linkages

- India has a long history of cultural synthesis. Movements like the Bhakti and Sufi movements transcended religious divides, spreading messages of love and humanity.
- Pilgrimage sites across the country, like the Char Dham pilgrimage or the cultural link between Kashi in the north and Rameswaram in Tamil Nadu, have historically fostered a sense of geographical and cultural unity.
- Shared epics, festivals celebrated across regions (with local variations), and a blend of artistic and culinary traditions create a sense of a shared, though diverse, cultural heritage.

Economic and Democratic Integration

- An integrated national economy, with a single market (strengthened by GST), and national infrastructure like railways and highways, creates economic interdependence that binds different regions together.
- The most powerful unifying force is India's vibrant democracy. Regular free and fair elections provide a common platform for people from all backgrounds to participate in governance, peacefully resolving conflicts and choosing their leaders in a shared political process.

Conclusion

India's strength amidst diversity is not accidental; it is a product of deliberate constitutional design and deep historical experience. The nation derives its formidable character from its capacity to accommodate dissent, protect minority rights, and celebrate its pluralistic identity within a democratic framework. This ability to forge unity without imposing uniformity is the very essence of the Indian experiment and its greatest strength.

அறிமுகம்

இந்தியா, ஒரு ஒருங்கிணைந்த அரசியல் அமைப்புக்குள் பரந்த பன்முகத்தன்மை இணைந்து வாழ்வதென்ற ஒரு குறிப்பிடத்தக்க முரண்பாட்டை முன்வைக்கிறது. ஜவஹர்லால் நேருவால் புகழ்பெற்ற ரூபீன் உருவாக்கப்பட்ட "வேற்றுமையில் ஒற்றுமை" என்ற இந்த சொற்றொடர், ஒரு வெறும் முழுக்கம் அல்ல, மாறாக பல நூற்றாண்டுகளாக உருவாக்கப்பட்ட ஒரு வாழும் யதார்த்தமாகும். தேசத்தின் வலிமை, அதன் எண்ணற்ற மொழி, மதம், இனம் மற்றும் கலாச்சார வேறுபாடுகளை அடக்குவதில் இல்லை, மாறாக இந்த பல்வேறு இழைகளை ஒரு நெகிழ்ச்சியான தேசியத் துணியில் நெசவு செய்யும் அதன் தனித்துவமான திறனில் உள்ளது. இந்த மகத்தான வலிமை, அதன் அரசியலமைப்பு கட்டமைப்பு, ஆழமாக வேரூன்றிய கலாச்சார ஒத்திசைவு மற்றும் ஒரு துடிப்பான ஜனநாயக செயல்முறை ஆகியவற்றின் கலவையிலிருந்து உருவாகிறது.

வேற்றுமையில் இந்தியாவின் வலிமையின் தூண்கள்

அரசியலமைப்பு மற்றும் சட்ட கட்டமைப்பு

- **மதச்சார்பின்மை:** இந்திய அரசியலமைப்பு இந்தியாவை ஒரு மதச்சார்பற்ற நாடாக அறிவிக்கிறது, அதாவது அதற்கு அதிகாரப்பூர்வ மதம் இல்லை. இது மத சுதந்திரத்திற்கு உத்தரவாதம் அளிக்கிறது, அனைத்து மதங்களும் செழிக்க அனுமதிக்கிறது.
- **அடிப்படை உரிமைகள்:** அரசியலமைப்பு, சமத்துவத்திற்கான உரிமை மற்றும் கலாச்சார மற்றும் கல்வி உரிமைகள் போன்ற அடிப்படை உரிமைகளை வழங்குகிறது. இது எந்தக் குழுவும் பாடுபாடு காட்டப்படவில்லை என்பதையும், சிறுபான்மையினர் தங்கள் தனித்துவமான கலாச்சாரம் மற்றும் மொழியைப் பாதுகாக்க முடியும் என்பதையும் உறுதி செய்கிறது.
- **ஒற்றைக் குடியரிமை:** பல்வேறு பிராந்திய அடையாளங்கள் இருந்தபோதிலும், ஒவ்வொரு இந்தியரும் ஒரே குடியரிமையைக் கொண்டுள்ளனர், இது ஒரே தேசத்தைச் சேர்ந்தவர் என்ற உணர்வை வளர்க்கிறது.
- **ஒருங்கிணைந்த நீதித்துறை:** ஒரு ஒருங்கிணைந்த மற்றும் சுதந்திரமான நீதித்துறை, ஒரே சட்டங்கள் ஒவ்வொரு குடிமகனுக்கும் பொருந்தும் என்பதை உறுதி செய்கிறது, இது சட்டத்தின் முன் சமத்துவம் என்ற கொள்கையை வலுப்படுத்துகிறது.

கலாச்சார ஒத்திசைவு மற்றும் வரலாற்று இணைப்புகள்

- இந்தியா கலாச்சாரத் தொகுப்பின் ஒரு நீண்ட வரலாற்றைக் கொண்டுள்ளது. பக்தி மற்றும் து.பி இயக்கங்கள் போன்ற இயக்கங்கள் மதப் பிளவுகளைக் கடந்து, அன்பு மற்றும் மனிதாபிமானச் செய்திகளைப் பரப்பின.
- நாடு முழுவதும் உள்ள யாத்திரைத் தலங்கள், அதாவது சார் தாம் யாத்திரை அல்லது வடக்கில் காசிக்கும் தெற்கில் தமிழ்நாட்டின் ராமேஸ்வரத்திற்கும் இடையிலான கலாச்சார இணைப்பு போன்றவை, வரலாற்று ரீதியாக ஒரு புவிமயம் மற்றும் கலாச்சார ஒற்றுமை உணர்வை வளர்த்துள்ளன.
- பகிரப்பட்ட காவியங்கள், பிராந்தியங்கள் முழுவதும் கொண்டாடப்படும் பண்டிகைகள் (உள்ளூர் மாறுபாடுகளுடன்), மற்றும் கலை மற்றும் சமையல் மரபுகளின் கலவை ஆகியவை, பன்முகத்தன்மை கொண்டதாக இருந்தாலும், ஒரு பகிரப்பட்ட கலாச்சார பாரம்பரிய உணர்வை உருவாக்குகின்றன.

பொருளாதார மற்றும் ஜனநாயக ஒருங்கிணைப்பு

- ஒருங்கிணைந்த தேசியப் பொருளாதாரம், ஒரே சந்தை (ஜி.எஸ்.டி.யால் வலுப்படுத்தப்பட்டது), மற்றும் ரயில்வே மற்றும் நெடுஞ்சாலைகள் போன்ற தேசிய உட்கட்டமைப்பு ஆகியவை, வெவ்வேறு பிராந்தியங்களை ஒன்றிணைக்கும் பொருளாதார சார்புநிலையை உருவாக்குகின்றன.
- மிகவும் சக்திவாய்ந்த ஒருங்கிணைக்கும் சக்தி இந்தியாவின் துடிப்பான ஜனநாயகம் ஆகும். வழக்கமான சுதந்திரமான மற்றும் நியாயமான தேர்தல்கள், அனைத்துப் பின்னணியிலிருந்தும் மக்கள் நிர்வாகத்தில் பங்கேற்கவும், மோதல்களை அமைதியாகத் தீர்க்கவும், ஒரு பகிரப்பட்ட அரசியல் செயல்பாட்டில் தங்கள் தலைவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கவும் ஒரு பொதுவான தளத்தை வழங்குகின்றன.

முடிவுரை

வேற்றுமையில் இந்தியாவின் வலிமை தற்செயலானது அல்ல; இது திட்டமிட்ட அரசியலமைப்பு வடிவமைப்பு மற்றும் ஆழமான வரலாற்று அனுபவத்தின் விளைவாகும். ஒரு ஜனநாயகக் கட்டமைப்பிற்குள் கருத்து வேறுபாடுகளை ஏற்றுக்கொள்வதற்கும், சிறுபான்மையினர் உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்கும், அதன் பன்மைத்துவ அடையாளத்தைக் கொண்டாடுவதற்கும் உள்ள அதன் திறனிலிருந்து தேசம் அதன் மகத்தான தன்மையைப் பெறுகிறது. ஒரே மாதிரியான திணிப்பு இல்லாமல் ஒற்றுமையை உருவாக்கும் இந்தத் திறனே இந்தியப் பரிசோதனையின் சாராம்சம் மற்றும் அதன் மிகப்பெரிய பலமாகும்.

33. Give an account of the contribution of Lalit Kala Academy.

லலித் கலா அகாடமியின் பங்களிப்பைக் குறிப்பிடவும்.

Introduction

The Lalit Kala Akademi, or the National Academy of Art, is India's apex cultural body dedicated to the promotion and propagation of visual arts. Established in 1954 by the Government of India, its primary mandate is to foster an understanding of Indian art, both within and outside the country. The Akademi plays a multifaceted role as a patron, promoter, archivist, and facilitator, acting as a vital bridge between India's rich artistic traditions and its contemporary creative expressions. Its contributions have been crucial in shaping the post-independence art scene in India.

Major Contributions of the Akademi

Patronage and Recognition of Artists

- The Akademi provides crucial financial support to artists through scholarships, fellowships, and research grants, enabling them to pursue their creative work.
- It confers prestigious honours upon veteran artists, recognizing their lifetime contribution to Indian art. The title of 'Fellow of the Lalit Kala Akademi' is considered the highest honour for an artist in India.
- Through its annual National Exhibition of Art, it provides a platform for artists from all over the country to showcase their work and recognizes outstanding talent with National Awards.

Organizing Exhibitions and Workshops

- One of its most significant contributions is organizing the "Triennale-India," a major international art exhibition that brings together contemporary art from across the globe, facilitating a cultural dialogue between Indian and international artists.
- The Akademi regularly organizes exhibitions, workshops, and artist camps across the country through its headquarters in Delhi and its regional centres, such as the one in Chennai. These events foster artistic interaction and skill development.

Documentation and Publication

- The Akademi plays a vital role in documenting and preserving India's artistic heritage.
- It publishes high-quality journals like "Lalit Kala Contemporary" and "Lalit Kala Ancient," which are important resources for art historians, students, and critics.
- It also brings out monographs and books on important Indian artists and various aspects of Indian art, creating a valuable repository of knowledge for future generations.

Conclusion

The Lalit Kala Akademi has been instrumental in nurturing the visual arts ecosystem in India for over six decades. By providing patronage to artists, organizing prestigious national and international exhibitions, and documenting the nation's artistic wealth, it has fulfilled its mandate of preserving tradition while encouraging modern innovation. It remains a cornerstone institution for the promotion of Indian art and culture on a global stage.

அறிமுகம்

லலித் கலா அகாடமி, அல்லது தேசிய கலை அகாடமி, காட்சிக் கலைகளை ஊக்குவிப்பதற்கும் பரப்புவதற்கும் அர்ப்பணிக்கப்பட்ட இந்தியாவின் உச்ச கலாச்சார அமைப்பாகும். 1954-இல் இந்திய அரசாங்கத்தால் நிறுவப்பட்ட இதன் முதன்மை நோக்கம், இந்தியக் கலையைப் பற்றிய புரிதலை நாட்டிற்கு உள்ளேயும் வெளியேயும் வளர்ப்பதாகும். இந்த அகாடமி, ஒரு புரவலர், ஊக்குவிப்பாளர், ஆவணக் காப்பாளர் மற்றும் வசதியாளர் என ஒரு பன்முகப் பாத்திரத்தை வகிக்கிறது. இது இந்தியாவின் வளமான கலை மரபுகளுக்கும் அதன் சமகால படைப்பு வெளிப்பாடுகளுக்கும் இடையே ஒரு முக்கியப் பாலமாகச் செயல்படுகிறது. சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய இந்தியாவில் கலை உலகை வடிவமைப்பதில் இதன் பங்களிப்புகள் முக்கியமானவையாக இருந்துள்ளன.

அகாடமியின் முக்கியப் பங்களிப்புகள்

கலைஞர்களுக்கு ஆதரவும் அங்கீகாரமும்

- அகாடமி, உதவித்தொகைகள், பெலோஷிப்புகள் மற்றும் ஆராய்ச்சிக் மாணியங்கள் மூலம் கலைஞர்களுக்கு முக்கியமான நிதி உதவியை வழங்குகிறது, இது அவர்கள் தங்கள் படைப்புப் பணிகளைத் தொடர உதவுகிறது.
- இது மூத்த கலைஞர்களுக்கு மதிப்புமிக்க அறிவு வழங்கி, இந்தியக் கலைக்கு அவர்கள் ஆற்றிய வாழ்நாள் பங்களிப்பை அங்கீகரிக்கிறது. 'லலித் கலா அகாடமியின் பெலோ' என்ற பட்டம் இந்தியாவில் ஒரு கலைஞருக்கு வழங்கப்படும் மிக உயர்ந்த பரிசுவமாகக் கருதப்படுகிறது.
- அதன் வருடாந்திர தேசியக் கலைக் கண்காட்சி மூலம், இது நாடு முழுவதிலுமிருந்து வரும் கலைஞர்கள் தங்கள் படைப்புகளைக் காட்சிப்படுத்த ஒரு தளத்தை வழங்குகிறது மற்றும் சிறந்த திறமைகளை தேசிய விருதுகளுடன் அங்கீகரிக்கிறது.

கண்காட்சிகள் மற்றும் பட்டறைகளை ஏற்பாடு செய்தல்

- அதன் மிக முக்கியமான பங்களிப்புகளில் ஒன்று "உரையானலே-இந்தியா" என்ற ஒரு பெரிய சர்வதேசக் கலைக் கண்காட்சியை ஏற்பாடு செய்வதாகும். இது உலகெங்கிலுமிருந்து சமகாலக் கலையை ஒன்றிணைத்து, இந்திய மற்றும் சர்வதேசக் கலைஞர்களிடையே ஒரு கலாச்சார உரையாடலை எளிதாக்குகிறது.
- அகாடமி, டெல்லியில் உள்ள தனது தலைமையகம் மற்றும் சென்னையில் உள்ளதைப் போன்ற அதன் பிராந்திய மையங்கள் மூலம் நாடு முழுவதும் தவறாமல் கண்காட்சிகள், பட்டறைகள் மற்றும் கலைஞர்

முகாம்களை ஏற்பாடு செய்கிறது. இந்த நிகழ்வுகள் கலைத் தொடர்பு மற்றும் திறன் மேம்பாட்டை வளர்க்கின்றன.

ஆவணப்படுத்தல் மற்றும் வெளியீடு

- அகாடமி, இந்தியாவின் கலைப் பாரம்பரியத்தை ஆவணப்படுத்துவதிலும் பாதுகாப்பதிலும் ஒரு முக்கியப் பங்கை வகிக்கிறது.
- இது "லலித் கலா சமகாலம்" மற்றும் "லலித் கலா பண்டைய காலம்" போன்ற உயர்தர இதழ்களை வெளியிடுகிறது, இவை கலை வரலாற்றாசிரியர்கள், மாணவர்கள் மற்றும் விமர்சகர்களுக்கு முக்கியமான வளங்களாகும்.
- இது முக்கியமான இந்தியக் கலைஞர்கள் மற்றும் இந்தியக் கலையின் பல்வேறு அம்சங்கள் பற்றிய தனிநூல்கள் மற்றும் புத்தகங்களையும் வெளியிடுகிறது, இது எதிர்காலத் தலைமுறையினருக்கான ஒரு மதிப்புமிக்க அறிவுக்களஞ்சியத்தை உருவாக்குகிறது.

முடிவுரை

லலித் கலா அகாடமி, அறுபது ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக இந்தியாவில் காட்சிக் கலைகளின் சூழலை வளர்ப்பதில் கருவியாக இருந்து வருகிறது. கலைஞர்களுக்கு ஆதரவளிப்பதன் மூலமும், மதிப்புமிக்க தேசிய மற்றும் சர்வதேசக் கண்காட்சிகளை ஏற்பாடு செய்வதன் மூலமும், மற்றும் தேசத்தின் கலைச் செல்வத்தை ஆவணப்படுத்துவதன் மூலமும், இது நவீனப் புதுமைகளை ஊக்குவிக்கும் அதே வேளையில் பாரம்பரியத்தைப் பாதுகாக்கும் தனது நோக்கத்தை நிறைவேற்றியுள்ளது. இது உலக அரங்கில் இந்தியக் கலை மற்றும் கலாச்சாரத்தை மேம்படுத்துவதற்கான ஒரு மைல்க்கல்லாக உள்ளது.

34. Write about the Public Service Broadcaster Prasar Bharati in India and its two major parts of Akashvani and Doordharsan.

இந்தியாவின் பொது சேவை ஒலிபரப்பான பிரசார் பாரதி பற்றியும்; அதன் இரண்டு அங்கங்களான ஆகாஷ்வணி, தூர்தர்ஷன் ஆகியவை பற்றியும் எழுதுக.

Introduction

Prasar Bharati is India's autonomous public service broadcaster, established by an Act of Parliament that came into effect in 1997. It was created with the objective of providing impartiality and credibility in broadcasting, freeing it from direct governmental control. Its primary mandate, as a public service broadcaster, is to inform, educate, and entertain the public, while upholding democratic and secular values. Prasar Bharati operates through its two major constituents: Akashvani (All India Radio) and Doordarshan, which together form the largest broadcasting network in the country.

The Two Pillars of Prasar Bharati

Akashvani (All India Radio - AIR)

- **Role and Reach:** Officially known as Akashvani since 1957, All India Radio is one of the largest radio broadcasting organisations in the world. Its vast network of stations covers nearly the entire population of the country.
- **Content:** Akashvani broadcasts a diverse range of programs in numerous languages and dialects. Its primary functions include:
 - **News and Current Affairs:** Providing credible and balanced news bulletins.
 - **Education and Information:** Broadcasting programs on agriculture, health, and education.

- **Entertainment and Culture:** It is a major repository of Indian classical and folk music. Its Vividh Bharati service is immensely popular for its entertainment content, including film music.

Doordarshan (DD)

- **Role and Reach:** Doordarshan, which began as an experimental service in 1959, grew to become the national television broadcaster of India. It has a multi-tiered network of national, regional, and local channels.
- **Content:** Doordarshan has played a pivotal role in nation-building.
 - **National Integration:** It brought the nation together through the broadcast of national events like the Republic Day parade and iconic serials like *Ramayan*, *Mahabharat*, and *Bharat Ek Khoj*.
 - **Public Service:** It broadcasts programs on a wide range of subjects, including health, literacy, and civic awareness. University Grants Commission (UGC) programs provided valuable educational content.
 - **Regional Diversity:** Through its regional channels, like DD Podhigai in Tamil Nadu, it provides content in local languages, promoting regional culture and addressing local issues.

Conclusion

Prasar Bharati, through its two arms Akashvani and Doordarshan, serves as the vital public service broadcaster of India. Despite the rise of private media, it retains its unique mandate to reach all corners of the country, upholding its commitment to public interest, national integration, and the promotion of India's rich cultural diversity. It remains a crucial instrument for ensuring that information and quality programming are accessible to every citizen.

கேள்வி: இந்தியாவின் பொது சேவை ஒலிபரப்பான பிரசார் பாரதி பற்றியும்; அதன் இரண்டு அங்கங்களான ஆகாஷ்வாணி, தூர்தர்ஷன் ஆகியவை பற்றியும் எழுதுக.

அறிமுகம்

பிரசார் பாரதி, 1997-இல் நடைமுறைக்கு வந்த ஒரு பாராளுமன்றச் சட்டத்தின் மூலம் நிறுவப்பட்ட, இந்தியாவின் தன்னாட்சி பெற்ற பொது சேவை ஒலிபரப்பாகும். இது ஒலிபரப்பில் நடுநிலைமை மற்றும் நம்பகத்தன்மையை வழங்குதல் மற்றும் அதை நேரடி அரசாங்கக் கட்டுப்பாட்டிலிருந்து விடுவித்தல் என்ற நோக்கத்துடன் உருவாக்கப்பட்டது. ஒரு பொது சேவை ஒலிபரப்பாக, இதன் முதன்மை நோக்கம், ஜனநாயக மற்றும் மதச்சார்பற்ற மதிப்புகளை நிலைநிறுத்தும் அதே வேளையில், பொதுமக்களுக்குத் தகவல் அளித்தல், கல்வி புகட்டுதல் மற்றும் அவர்களை மகிழ்விப்பதாகும். பிரசார் பாரதி, அதன் இரண்டு முக்கிய அங்கங்களான ஆகாஷ்வாணி (அகில இந்திய வானொலி) மற்றும் தூர்தர்ஷன் மூலம் செயல்படுகிறது, இவை இரண்டும் சேர்ந்து நாட்டின் மிகப்பெரிய ஒலிபரப்பு வலையமைப்பை உருவாக்குகின்றன.

பிரசார் பாரதியின் இரண்டு தூண்கள்

ஆகாஷ்வாணி (அகில இந்திய வானொலி - AIR)

- **பங்கு மற்றும் வீச்சு:** 1957 முதல் அதிகாரப்பூர்வமாக ஆகாஷ்வாணி என்று அழைக்கப்படும் அகில இந்திய வானொலி, உலகின் மிகப்பெரிய வானொலி ஒலிபரப்பு நிறுவனங்களில் ஒன்றாகும். அதன் பரந்த நிலையங்களின் வலையமைப்பு நாட்டின் ஏறக்குறைய முழு மக்கள்தொகையையும் உள்ளடக்கியது.

- **உள்ளடக்கம்:** ஆகாஷ்வாணி எண்ணற்ற மொழிகள் மற்றும் கிளைமொழிகளில் பல்வேறு வகையான நிகழ்ச்சிகளை ஒலிபரப்புகிறது. அதன் முதன்மைச் செயல்பாடுகள் பின்வருமாறு:
 - **செய்திகள் மற்றும் நடப்பு நிகழ்வுகள்:** நம்பகமான மற்றும் சமநிலையான செய்தி அறிக்கைகளை வழங்குதல்.
 - **கல்வி மற்றும் தகவல்:** விவசாயம், சுகாதாரம் மற்றும் கல்வி பற்றிய நிகழ்ச்சிகளை ஒலிபரப்பதல்.
 - **பொழுதுபோக்கு மற்றும் கலாச்சாரம்:** இது இந்திய செம்மொழி மற்றும் நாட்டுப்புற இசையின் ஒரு பெரிய களஞ்சியமாகும். இதன் விவித் பாரதி சேவை, திரைப்பட இசை உள்ளிட்ட அதன் பொழுதுபோக்கு உள்ளடக்கத்திற்காக மிகவும் பிரபலமானது.

தூர்த்ரஷன் (DD)

- **பங்கு மற்றும் வீச்சு:** 1959-இல் ஒரு சோதனை சேவையாகத் தொடங்கிய தூர்த்ரஷன், இந்தியாவின் தேசியத் தொலைக்காட்சி ஒலிபரப்பாக வளர்ந்தது. இது தேசிய, பிராந்திய மற்றும் உள்ளூர் அலைவரிசைகளின் பல அடுக்கு வலையமைப்பைக் கொண்டுள்ளது.
- **உள்ளடக்கம்:** தூர்த்ரஷன் தேசத்தைக் கட்டியெழுப்புவதில் ஒரு முக்கியப் பங்கை ஆற்றியுள்ளது.
 - **தேசிய ஒருங்கிணைப்பு:** இது குடியரசு தின அணிவகுப்பு போன்ற தேசிய நிகழ்வுகளையும், ராமாயணம், மகாபாரதம் மற்றும் பாரத் ஏக் கோஜ் போன்ற சின்னச் சின்னத் தொடர்களையும் ஒளிபரப்புவதன் மூலம் தேசத்தை ஒன்றிணைத்தது.
 - **பொது சேவை:** இது சுகாதாரம், எழுத்தறிவு மற்றும் குடிமை விழிப்புணர்வு உள்ளிட்ட பல்வேறு தலைப்புகளில் நிகழ்ச்சிகளை ஒளிபரப்புகிறது. பல்கலைக்கழக மானியக் குழு (UGC) நிகழ்ச்சிகள் மதிப்புமிக்க கல்வி உள்ளடக்கத்தை வழங்கின.
 - **பிராந்தியப் பன்முகத்தன்மை:** தமிழ்நாட்டில் உள்ள டிடி பொதிகை போன்ற அதன் பிராந்திய அலைவரிசைகள் மூலம், இது உள்ளூர் மொழிகளில் உள்ளடக்கத்தை வழங்கி, பிராந்தியக் கலாச்சாரத்தை ஊக்குவித்து, உள்ளூர் பிரச்சினைகளைக் கையாளுகிறது.

முடிவுரை

பிரசார் பாரதி, தனது இரண்டு கரங்களான ஆகாஷ்வாணி மற்றும் தூர்த்ரஷன் மூலம், இந்தியாவின் முக்கியப் பொது சேவை ஒலிபரப்பாகச் செயல்படுகிறது. தனியார் ஊடகங்களின் எழுச்சி இருந்தபோதிலும், இது நாட்டின் அனைத்து மூலைகளையும் சென்றடைதல், பொதுநலன், தேசிய ஒருங்கிணைப்பு மற்றும் இந்தியாவின் வளமான கலாச்சாரப் பன்முகத்தன்மையை மேம்படுத்துதல் ஆகியவற்றில் தனது தனித்துவமான நோக்கத்தைத் தக்க வைத்துக் கொண்டுள்ளது. தகவல் மற்றும் தரமான நிகழ்ச்சிகள் ஒவ்வொரு குடிமகனுக்கும் அணுகக்கூடியதாக இருப்பதை உறுதி செய்வதில் இது ஒரு முக்கியமான கருவியாக உள்ளது.

35. Explore the theoretical base, evolution, repertoire and famous exponents of Bharatanatyam.

பரதநாட்டியத்தின் அடிப்படை கோட்பாடு, பரிணாமம், திறமைகள் மற்றும் விரிவுரையாளர்களை ஆராய்க.

Introduction

Bharatanatyam is one of the most ancient and celebrated classical dance forms of India, with its origins deeply rooted in the cultural and religious traditions of Tamil Nadu. It is a highly codified art form, drawing its theoretical foundation from Bharata Muni's ancient treatise, the *Natya Shastra*. Originally a solo

temple dance performed by *Devadasis*, it has evolved over centuries into a globally acclaimed concert art, renowned for its geometric precision, rhythmic complexity, and profound expressive quality.

Core Aspects of Bharatanatyam

Theoretical Base

- The primary theoretical source is the *Natya Shastra*, which provides a comprehensive framework for Indian performing arts.
- Bharatanatyam is a synthesis of three key concepts from this text:
 - **Nritta**: Pure, abstract dance movements that emphasize rhythm and form. It involves intricate footwork (*tattukazhi*) and sculptural poses (*karanas*).
 - **Nritya**: Expressive dance that conveys meaning and emotion through stylized hand gestures (*hastas* or *mudras*), facial expressions (*abhinaya*), and body movements.
 - **Natya**: The dramatic element, where the dancer portrays a character or narrates a story, often from Hindu mythology.

Evolution

- **Ancient Roots**: The dance form was originally known as *Sadir* or *Dasiattam* and was performed in the temples of Tamil Nadu by *Devadasis* as part of sacred rituals.
- **19th Century Codification**: The modern repertoire and structure of Bharatanatyam were codified by the four Thanjavur brothers—Chinnayya, Ponnayya, Sivanandam, and Vadivelu (the "Tanjore Quartet")—in the court of the Maratha ruler Serfoji II.
- **20th Century Revival**: During the colonial period, the art form faced decline and social stigma. It was revived in the early 20th century through the tireless efforts of pioneers like E. Krishna Iyer and, most significantly, **Rukmini Devi Arundale**. Arundale refined the style, designed elegant costumes, and established the Kalakshetra institution in Chennai, which gave the art form immense respectability and a structured pedagogy.

Repertoire (The Margam)

The traditional solo performance follows a specific sequence of items called the *Margam* (the path), designed to lead the audience from simple rhythmic patterns to complex emotional expression.

1. **Alarippu**: An invocation; a pure dance piece to warm up the body.
2. **Jatiswaram**: A more complex pure dance item set to a melody (*swara*).
3. **Shabdham**: The first item to introduce expressions (*abhinaya*).
4. **Varnam**: The centerpiece of the repertoire, a complex and demanding piece that beautifully blends *Nritta* and *Nritya*.
5. **Padam**: A purely expressive item, focusing on portraying love and devotion.
6. **Thillana**: A vibrant, concluding piece of pure dance with intricate rhythms and dynamic movements.

Famous Exponents

- **Pioneers**: T. Balasaraswati (renowned for her profound *abhinaya*), Rukmini Devi Arundale (the great revivalist).
- **Later Masters**: Yamini Krishnamurthy, Padma Subrahmanyam (known for her research on *karanas*), Mrinalini Sarabhai, Alarmel Valli, and Leela Samson are among the many legendary artists who have enriched and popularized the art form globally.

Conclusion

Bharatanatyam represents a seamless blend of spiritual devotion, technical rigor, and artistic expression. Its evolution from a sacred temple ritual to a sophisticated concert art is a testament to its resilience and timeless appeal. Through the dedication of its legendary exponents and institutional support, it continues to thrive as a dynamic and living tradition, captivating audiences worldwide.

அறிமுகம்

பரதநாட்டியம், இந்தியாவின் மிகப் பழமையான மற்றும் புகழ்பெற்ற பாரம்பரிய நடன வடிவங்களில் ஒன்றாகும். இதன் தோற்றம் தமிழ்நாட்டின் கலாச்சார மற்றும் மத மரபுகளில் ஆழமாக வேரூன்றியுள்ளது. இது பரத முனிவரின் பண்டைய நூலான நாட்டிய சாஸ்திரத்திலிருந்து அதன் கோட்பாட்டு அடிப்படையைப் பெறும், மிகவும் குறியிடப்பட்ட ஒரு கலை வடிவமாகும். முதலில் தேவதாசிகளால் ஆடப்பட்ட ஒரு தனி கோயில் நடனமாக இருந்த இது, பல நூற்றாண்டுகளாகப் பரிணமித்து, அதன் வடிவியல் துல்லியம், தாளச் சிக்கல் மற்றும் ஆழமான வெளிப்பாட்டுத் தரத்திற்காகப் புகழ்பெற்ற, உலகளவில் பாராட்டப்பட்ட ஒரு கச்சேரிக் கலையாக வளர்ந்துள்ளது.

பரதநாட்டியத்தின் முக்கிய அம்சங்கள்

அடிப்படை கோட்பாடு

- முதன்மை கோட்பாட்டு ஆதாரம் நாட்டிய சாஸ்திரம் ஆகும். இது இந்திய நிகழ்த்துக் கலைகளுக்கான ஒரு விரிவான கட்டமைப்பை வழங்குகிறது.
- பரதநாட்டியம் இந்த உரையிலிருந்து மூன்று முக்கியக் கருத்துகளின் தொகுப்பாகும்:
 - **நிருத்தம்:** தாளம் மற்றும் வடிவத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கும் தூய, சுருக்கமான நடன அசைவுகள். இது சிக்கலான கால்வேலைகளையும் (தட்டுகழி) சிற்பம் போன்ற நிலைகளையும் (கரணங்கள்) உள்ளடக்கியது.
 - **நிருத்தியம்:** பாணிப்படுத்தப்பட்ட கை சைகைகள் (ஹஸ்தங்கள் அல்லது முத்திரைகள்), முகபாவனைகள் (அபிநயம்) மற்றும் உடல் அசைவுகள் மூலம் அர்த்தத்தையும் உணர்ச்சியையும் வெளிப்படுத்தும் வெளிப்பாட்டு நடனம்.
 - **நாட்டியம்:** நடனக் கலைஞர் ஒரு பாத்திரத்தை சித்தரிக்கும் அல்லது ஒரு கதையை விவரிக்கும் அம்சம், இது பெரும்பாலும் இந்து புராணங்களிலிருந்து எடுக்கப்படும்.

பரிணாமம்

- **பண்டைய வேர்கள்:** இந்த நடன வடிவம் சதிர் அல்லது தாசியாட்டம் என்று அறியப்பட்டது மற்றும் தமிழ்நாட்டின் கோயில்களில் தேவதாசிகளால் புனிதச் சடங்குகளின் ஒரு பகுதியாக ஆடப்பட்டது.
- **19 ஆம் நூற்றாண்டு குறியீடாக்கம்:** பரதநாட்டியத்தின் நவீனத் திறமைகள் மற்றும் கட்டமைப்பு, மராட்டிய ஆட்சியாளர் இரண்டாம் சரபோஜியின் அவையில் நான்கு தஞ்சாவூர் சகோதரர்களான – சின்னையா, பொன்னையா, சிவானந்தம் மற்றும் வடிவேலு ("தஞ்சை நால்வர்") – ஆகியோரால் குறியிடப்பட்டது.
- **20 ஆம் நூற்றாண்டு புனருஜ்ஜீவனம்:** காலனித்துவ காலத்தில், இந்தக் கலை வடிவம் வீழ்ச்சியையும் சமூக இழிவையும் சந்தித்தது. இது 20 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் ஈ. கிருஷ்ண ஐயர் போன்ற முன்னோடிகளின் அயராது முயற்சிகளாலும், மிக முக்கியமாக, **ருக்மிணி தேவி அருண்டேல்** அவர்களாலும் பெற்றது. அருண்டேல் பாணியைச் செம்மைப்படுத்தி, நேர்த்தியான ஆடைகளை வடிவமைத்து, சென்னையில் கலாஷேத்ரா நிறுவனத்தை நிறுவினார், இது இந்தக் கலைக்கு மகத்தான ரீவரத்தையும் ஒரு கட்டமைக்கப்பட்ட முறையையும் வழங்கியது.

திறமைகள் (மார்க்கம்)

பாரம்பரியத் தனி நடனம் **மார்க்கம்** (பாதை) எனப்படும் ஒரு குறிப்பிட்ட வரிசை உருப்படிகளைப் பின்பற்றுகிறது. இது பார்வையாளர்களை எளிய தாள வடிவங்களிலிருந்து சிக்கலான உணர்ச்சி வெளிப்பாட்டிற்கு அழைத்துச் செல்ல வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது.

1. **அலாரிப்பு:** ஒரு இறைவணக்கம்; உடலைத் தயார்படுத்த ஒரு தூய நடனப் பகுதி.
2. **ஜதீஸ்வரம்:** ஒரு மெல்லிசைக்கு (*ஸ்வரம்*) அமைக்கப்பட்ட மிகவும் சிக்கலான ஒரு தூய நடன உருப்படி.
3. **சப்தம்:** வெளிப்பாடுகளை (*அபிநயம்*) அறிமுகப்படுத்தும் முதல் உருப்படி.
4. **வர்ணம்:** திறமைகளின் மையப் பகுதி, இது *நிருத்தம்* மற்றும் *நிருத்தியம்* இரண்டையும் அழகாகக் கலக்கும் ஒரு சிக்கலான மற்றும் சவாலான பகுதியாகும்.
5. **பதம்:** முற்றிலும் வெளிப்பாட்டு உருப்படி, இது காதல் மற்றும் பக்தியைச் சித்தரிப்பதில் கவனம் செலுத்துகிறது.
6. **தில்லானா:** சிக்கலான தாளங்கள் மற்றும் ஆற்றல்மிக்க அசைவுகளுடன் கூடிய ஒரு துடிப்பான, நிறைவு செய்யும் தூய நடனப் பகுதி.

புகழ்பெற்ற விரிவுரையாளர்கள் (தலைசிறந்த கலைஞர்கள்)

- **முன்னோடிகள்:** டி. பாலசரஸ்வதி (அவரது ஆழமான *அபிநயத்திற்காகப்* புகழ்பெற்றவர்), ருக்மிணி தேவி அருண்டேல்
- **பிற்கால விற்பன்னர்கள்:** யாமினி கிருஷ்ணமூர்த்தி, பத்மா சுப்ரமணியம் (*கரணங்கள்* பற்றிய அவரது ஆராய்ச்சிக்காக அறியப்பட்டவர்), மிருணாளினி சாராபாய், அலர்மேல் வள்ளி மற்றும் லீலா சாம்சன் ஆகியோர் உலகளவில் இந்தக் கலையை வளப்படுத்தி, பிரபலப்படுத்திய பல புகழ்பெற்ற கலைஞர்களில் அடங்குவர்.

முடிவுரை

பரதநாட்டியம் ஆன்மீக பக்தி, தொழில்நுட்பத் தன்மை மற்றும் கலை வெளிப்பாடு ஆகியவற்றின் ஒரு தடையற்ற கலவையைப் பிரதிபலிக்கிறது. ஒரு புனிதக் கோயில் சடங்கிலிருந்து ஒரு அதிநவீனக் கச்சேரிக் கலையாக அதன் பரிணாமம், அதன் நெகிழ்ச்சி மற்றும் காலத்தால் அழியாத கவர்ச்சிக்கு ஒரு சான்றாகும். அதன் புகழ்பெற்ற விரிவுரையாளர்களின் அர்ப்பணிப்பு மற்றும் நிறுவன ஆதரவின் மூலம், இது ஒரு ஆற்றல்மிக்க மற்றும் வாழும் பாரம்பரியமாகத் தொடர்ந்து செழித்து, உலகெங்கிலும் உள்ள பார்வையாளர்களைக் கவர்கிறது.

36. Explain about our National Emblem and list out our National Natural Symbols of India.

நமது தேசிய இலச்சினை பற்றி விளக்குக. மேலும் இந்திய தேசிய இயற்கைச் சின்னங்களை வரிசைப்படுத்துக.

Introduction

The National Emblem of India is the official seal of the Republic of India and stands as a powerful symbol of its sovereignty, heritage, and foundational ideals. Adopted on 26 January 1950, the day India became a republic, it is an adaptation of the Lion Capital of Ashoka from Sarnath. This emblem is not merely a decorative symbol but a visual representation of India's commitment to peace, truth, and courage, drawing inspiration from a glorious chapter of its ancient history.

Description and Significance of the National Emblem

- The emblem features four Asiatic lions mounted back-to-back on a circular abacus, symbolizing power, courage, confidence, and pride. However, only three lions are visible from any single viewpoint.

- The abacus is adorned with high-relief sculptures of four animals, considered guardians of the four directions: an elephant (east), a galloping horse (west), a bull (south), and a lion (north), separated by intervening wheels (Dharma Chakras).
- Below the abacus is a bell-shaped lotus, which was omitted in the official adaptation.
- The central wheel, the Dharma Chakra, is prominently featured in the middle of the abacus.
- Inscribed below the abacus in the Devanagari script is the motto "Satyameva Jayate" (सत्यमेव जयते), which means "Truth Alone Triumphs." This is a quote from the sacred Hindu scripture, the Mundaka Upanishad.

National Natural Symbols of India

- **National Animal:** The Royal Bengal Tiger (*Panthera tigris tigris*), symbolizing strength, grace, and power.
- **National Bird:** The Indian Peacock (*Pavo cristatus*), symbolizing beauty, grace, and pride.
- **National Flower:** The Lotus (*Nelumbo Nucifera*), which holds a unique position in Indian art and mythology and symbolizes purity, enlightenment, and divinity.
- **National Tree:** The Indian Banyan (*Ficus benghalensis*), representing immortality and having immense cultural significance.
- **National Fruit:** The Mango (*Mangifera Indica*), celebrated for its delicious taste and cultivated in India for centuries.
- **National River:** The Ganga (Ganges), the most sacred river for Hindus and a lifeline for millions of Indians.
- **National Aquatic Animal:** The Ganges River Dolphin (*Platanista gangetica*), representing the purity of the holy Ganga.
- **National Heritage Animal:** The Indian Elephant (*Elephas maximus indicus*), recognized for its cultural and ecological importance.

Conclusion

The National Emblem and the National Natural Symbols are integral to India's identity. They collectively represent the nation's core values, rich biodiversity, and deep-rooted cultural ethos. These symbols serve not only as official representations but also as a constant source of inspiration and national pride, reminding citizens of India's unique heritage and its commitment to truth and righteousness.

அறிமுகம்

இந்தியாவின் தேசிய இலச்சினை, இந்தியக் குடியரசின் அதிகாரப்பூர்வ முத்திரையாகும். இது அதன் இறையாண்மை, பாரம்பரியம் மற்றும் அடிப்படை இலட்சியங்களின் ஒரு சக்திவாய்ந்த சின்னமாக நிற்கிறது. இந்தியா குடியரசான நாளான ஜனவரி 26, 1950 அன்று ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட இது, சாரநாத்தில் உள்ள அசோகரின் சிங்கத் தூணிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட ஒரு தழுவலாகும். இந்த இலச்சினை ஒரு அலங்காரச் சின்னம் மட்டுமல்ல, இந்தியாவின் பழம்பெரும் வரலாற்றின் ஒரு புகழ்பெற்ற அத்தியாயத்திலிருந்து உத்வேகம் பெற்று, அமைதி, வாய்மை மற்றும் தைரியம் ஆகியவற்றில் இந்தியா கொண்டுள்ள அர்ப்பணிப்பின் காட்சிப் பிரதிநிதித்துவமாகும்.

தேசிய இலச்சினையின் விளக்கம் மற்றும் முக்கியத்துவம்

- இந்த இலச்சினையில், ஒரு வட்ட வடிவ பீடத்தின் மீது நான்கு ஆசிய சிங்கங்கள் ஒன்றுக்கொன்று முதுகு காட்டியபடி அமர்ந்துள்ளன. இது சக்தி, தைரியம், நம்பிக்கை மற்றும் பெருமையைக் குறிக்கிறது. இருப்பினும், எந்த ஒரு பார்வையிலிருந்தும் மூன்று சிங்கங்கள் மட்டுமே தெரியும்.
- இந்த பீடம், நான்கு திசைகளின் காவலர்களாகக் கருதப்படும் நான்கு விலங்குகளின் புடைப்புச் சிற்பங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டுள்ளது: ஒரு யானை (கிழக்கு), ஒரு பாயும் குதிரை (மேற்கு), ஒரு காளை (தெற்கு) மற்றும் ஒரு சிங்கம் (வடக்கு). இவை தரம் சக்கரங்களால் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன.
- பீடத்தின் கீழே ஒரு மணி வடிவத் தாமரை இருந்தது, இது அதிகாரப்பூர்வ தழுவலில் தவிர்க்கப்பட்டது.
- மையச் சக்கரமான தரம் சக்கரம், பீடத்தின் நடுவில் முக்கியமாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது.
- பீடத்தின் கீழே தேவநாகரி எழுத்துருவில் "சத்யமேவ ஜெயதே" (வாய்மையே வெல்லும்) என்ற குறிக்கோள் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. இது புனித இந்து வேதமான முண்டக உபநிடதத்திலிருந்து எடுக்கப்பட்ட மேற்கோளாகும்.

இந்தியாவின் தேசிய இயற்கைச் சின்னங்கள்

- தேசிய விலங்கு:** வங்காளப் புலி, இது வலிமை, கம்பீரம் மற்றும் சக்தியைக் குறிக்கிறது.
- தேசியப் பறவை:** இந்திய மயில், இது அழகு, கம்பீரம் மற்றும் பெருமையைக் குறிக்கிறது.
- தேசிய மலர்:** தாமரை, இது இந்தியக் கலை மற்றும் புராணங்களில் ஒரு தனித்துவமான இடத்தைப் பெற்றுள்ளதுடன், தூய்மை, ஞானம் மற்றும் தெய்வீகத்தைக் குறிக்கிறது.
- தேசிய மரம்:** இந்திய ஆலமரம், இது அழியாத தன்மையைக் குறிக்கிறது மற்றும் மகத்தான கலாச்சார முக்கியத்துவத்தைக் கொண்டுள்ளது.
- தேசியப் பழம்:** மாம்பழம், இது அதன் சுவைக்காக கொண்டாடப்படுகிறது மற்றும் பல நூற்றாண்டுகளாக இந்தியாவில் பயிரிடப்படுகிறது.
- தேசிய நதி:** கங்கை, இது இந்துக்களுக்கு மிகவும் புனிதமான நதியாகவும், கோடிக்கணக்கான இந்தியர்களுக்கு வாழ்வாதாரமாகவும் உள்ளது.
- தேசிய நீர்வாழ் விலங்கு:** கங்கை நதி டால்பின், இது புனித கங்கையின் தூய்மையைப் பிரதிபலிக்கிறது.
- தேசிய பாரம்பரிய விலங்கு:** இந்திய யானை, இது அதன் கலாச்சார மற்றும் சூழலியல் முக்கியத்துவத்திற்காக அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது.

முடிவுரை

தேசிய இலச்சினையும் தேசிய இயற்கைச் சின்னங்களும் இந்தியாவின் அடையாளத்துடன் ஒருங்கிணைந்தவை. அவை கூட்டாக தேசத்தின் அடிப்படைக் கொள்கைகள், வளமான பல்லுயிர் பெருக்கம் மற்றும் ஆழமாக வேரூன்றிய கலாச்சார நெறிகளைப் பிரதிபலிக்கின்றன. இந்தச் சின்னங்கள் அதிகாரப்பூர்வப் பிரதிநிதித்துவங்களாக மட்டுமல்லாமல், உத்வேகம் மற்றும் தேசியப் பெருமையின் ஒரு நிலையான ஆதாரமாகவும் விளங்கி, இந்தியாவின் தனித்துவமான பாரம்பரியத்தையும் வாய்மை மற்றும் நீதி மீதான அதன் அர்ப்பணிப்பையும் குடிமக்களுக்கு நினைவூட்டுகின்றன.

37. Discuss about the Azadi Ka Amrit Mahotsav (AKAM) initiative with its main objectives.

சுதந்திரத் திருநாள் அமுதப் பெருவிழா என்னும் ஒன்றிய அரசின் திட்டத்தையும் அதன் முக்கிய நோக்கங்களையும் குறித்து விவாதம் செய்க.

Introduction

Azadi Ka Amrit Mahotsav (AKAM) is a comprehensive Government of India initiative launched to celebrate and commemorate 75 years of progressive India and the glorious history of its people, culture, and achievements. This Mahotsav is dedicated to the people of India who have been instrumental in the country's evolutionary journey. Officially commencing on March 12, 2021, on a 75-week countdown to the 75th anniversary of independence, AKAM is envisioned not just as a celebration but as a catalyst to fulfill the dream of a self-reliant India by 2047.

Main Objectives of AKAM

The initiative is structured around five key pillars, which serve as its guiding principles and objectives.

- **Freedom Struggle:** The primary objective is to commemorate the milestones of the freedom struggle and pay tribute to the contributions of freedom fighters, including unsung heroes whose stories are not widely known. This aims to connect the younger generation with the values that guided the fight for independence.
- **Ideas@75:** This theme focuses on showcasing the ideas and ideals that have shaped India and will continue to guide its path. It involves programmes and events that highlight India's unique contributions to the world, from ancient wisdom to modern innovations.
- **Resolve@75:** This pillar aims to reinforce our collective resolve and commitment towards specific goals for the future. It focuses on galvanizing public participation (*Jan Bhagidari*) to work towards a stronger, more prosperous India, focusing on goals like Swachh Bharat and Atmanirbhar Bharat.
- **Actions@75:** This objective highlights the steps being taken to implement policies and achieve the commitments made under the 'Resolve' theme. It involves showcasing progress in various sectors like technology, infrastructure, and governance, demonstrating concrete action towards building a 'New India'.
- **Achievements@75:** This theme aims to celebrate India's journey of growth and achievement over the past 75 years. It showcases the nation's milestones in various fields such as science and technology, space exploration, economic development, and social progress, instilling a sense of national pride.

Conclusion

Azadi Ka Amrit Mahotsav is more than a series of events; it is a nationwide, people-led movement. Its objectives are deeply rooted in celebrating India's past, taking pride in its present achievements, and fostering a collective commitment for a brighter future. By integrating history, culture, and development, AKAM seeks to create a powerful narrative of a resurgent India, inspiring every citizen to contribute to the nation's journey towards its centenary in 2047.

அறிமுகம்

சுதந்திரத் திருநாள் அமுதப் பெருவிழா (அமுதப் பெருவிழா) என்பது முற்போக்கான இந்தியாவின் 75 ஆண்டுகளையும், அதன் மக்கள், கலாச்சாரம் மற்றும் சாதனைகளின் புகழ்பெற்ற வரலாற்றைக் கொண்டாடுவதற்கும் நினைவுகூருவதற்கும் தொடங்கப்பட்ட இந்திய அரசின் ஒரு விரிவான முயற்சியாகும். இந்த மகோற்சவம், நாட்டின் பரிணாமப் பயணத்தில் கருவியாக இருந்த இந்திய மக்களுக்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்டுள்ளது. சுதந்திரத்தின் 75-வது ஆண்டு நிறைவிற்கு 75 வாரங்களுக்கு முன்பாக, மார்ச் 12, 2021 அன்று அதிகாரப்பூர்வமாகத் தொடங்கிய அமுதப் பெருவிழா, ஒரு கொண்டாட்டமாக மட்டுமல்லாமல், 2047-க்குள் தற்சார்பு இந்தியா என்ற கனவை நிறைவேற்றுவதற்கான ஒரு ஊக்கியாகவும் பார்க்கப்படுகிறது.

அமுதப் பெருவிழாவின் முக்கிய நோக்கங்கள்

இந்த முயற்சி ஐந்து முக்கியத் தூண்களைச் சுற்றி கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது, அவை அதன் வழிகாட்டும் கொள்கைகளாகவும் நோக்கங்களாகவும் செயல்படுகின்றன.

- **சுதந்திரப் போராட்டம்:** சுதந்திரப் போராட்டத்தின் மைல்கற்களை நினைவுகூருவதும், பரவலாக அறியப்படாத மறைக்கப்பட்ட நாயகர்கள் உட்பட சுதந்திரப் போராட்ட வீரர்களின் பங்களிப்புகளுக்கு அஞ்சலி செலுத்துவதும் இதன் முதன்மை நோக்கமாகும். இது இளைய தலைமுறையை சுதந்திரப் போராட்டத்திற்கு வழிகாட்டிய மதிப்புகளுடன் இணைப்பதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.
- **எண்ணங்கள்@75:** இந்தத் கருப்பொருள் இந்தியாவை வடிவமைத்த மற்றும் அதன் பாதைக்குத் தொடர்ந்து வழிகாட்டும் எண்ணங்கள் மற்றும் இலட்சியங்களைக் காட்சிப்படுத்துவதில் கவனம் செலுத்துகிறது. இது பண்டைய ஞானத்திலிருந்து நவீனக் கண்டுபிடிப்புகள் வரை, உலகிற்கு இந்தியாவின் தனித்துவமான பங்களிப்புகளை எடுத்துக்காட்டும் நிகழ்ச்சிகள் மற்றும் நிகழ்வுகளை உள்ளடக்கியது.
- **தீர்மானம்@75:** இந்தத் தூண், எதிர்காலத்திற்கான குறிப்பிட்ட இலக்குகளை நோக்கிய நமது கூட்டான உறுதியையும் அர்ப்பணிப்பையும் வலுப்படுத்துவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. இது தூய்மை இந்தியா மற்றும் தற்சார்பு இந்தியா போன்ற இலக்குகளை நோக்கிச் செயல்பட மக்கள் பங்களிப்பைத் திரட்டுவதில் கவனம் செலுத்துகிறது.
- **செயல்கள்@75:** இந்த நோக்கம், 'தீர்மானம்' என்ற கருப்பொருளின் கீழ் செய்யப்பட்ட உறுதிமொழிகளைச் செயல்படுத்தவும், கொள்கைகளைச் செயல்படுத்தவும் எடுக்கப்படும் நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்காட்டுகிறது. இது தொழில்நுட்பம், உள்கட்டமைப்பு மற்றும் நிர்வாகம் போன்ற பல்வேறு துறைகளில் ஏற்பட்டுள்ள முன்னேற்றத்தைக் காட்சிப்படுத்தி, 'புதிய இந்தியாவை' உருவாக்குவதற்கான உறுதியான நடவடிக்கையை நிரூபிக்கிறது.
- **சாதனைகள்@75:** இந்தத் கருப்பொருள் கடந்த 75 ஆண்டுகளில் இந்தியாவின் வளர்ச்சி மற்றும் சாதனைப் பயணத்தைக் கொண்டாடுவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. இது அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பம், விண்வெளி ஆய்வு, பொருளாதார மேம்பாடு மற்றும் சமூக முன்னேற்றம் போன்ற பல்வேறு துறைகளில் தேசத்தின் மைல்கற்களைக் காட்சிப்படுத்தி, தேசியப் பெருமை உணர்வை ஊட்டுகிறது.

முடிவுரை

சுதந்திரத் திருநாள் அமுதப் பெருவிழா என்பது தொடர்ச்சியான நிகழ்வுகளை விட மேலானது; இது ஒரு நாடு தழுவிய, மக்கள் தலைமையிலான இயக்கமாகும். இதன் நோக்கங்கள், இந்தியாவின் கடந்த காலத்தைக் கொண்டாடுவதிலும், அதன் தற்போதைய சாதனைகளில் பெருமை கொள்வதிலும், ஒரு பிரகாசமான எதிர்காலத்திற்கான கூட்டான அர்ப்பணிப்பை வளர்ப்பதிலும் ஆழமாக வேரூன்றியுள்ளன. வரலாறு, கலாச்சாரம் மற்றும் வளர்ச்சியை ஒருங்கிணைப்பதன் மூலம், அமுதப் பெருவிழா புத்துயிர் பெற்ற இந்தியாவின் ஒரு சக்திவாய்ந்த கதையாடலை உருவாக்க முயல்கிறது, ஒவ்வொரு குடிமகனையும் 2047-இல் அதன் நூற்றாண்டை நோக்கிய தேசத்தின் பயணத்தில் பங்களிக்கத் தூண்டுகிறது.

38. Examine the model set of instructions for hoisting National Flag in educational institutions as per the Flag Code of India 2002.

இந்தியாவின் தேசிய கொடி விதி 2002-ன்படி கல்வி நிறுவனங்களில் தேசியக் கொடியை ஏற்றுவதற்கான வழிமுறைகளின் மாதிரி தொகுப்பை ஆய்வு செய்க.

Introduction

The hoisting of the National Flag in educational institutions is an act of great patriotic significance, intended to inspire respect for the nation and its values among students. The Flag Code of India, 2002, is the comprehensive guide that governs the display of the Tiranga (Tricolour). It codifies all existing laws, conventions, and practices. For educational institutions like schools and colleges, the code provides a specific set of instructions to ensure that the flag is displayed with the dignity and honour it deserves, turning the ceremony into a lesson in civic duty.

Model Instructions for Flag Hoisting

As per Part II, Section I of the Flag Code of India, 2002, educational institutions should follow these guidelines:

Ceremonial Procedure:

1. **Assembly:** All students and teachers should assemble in an open square formation. The Head of the institution (Principal/Headmaster), the student leader (head boy/girl), and the person hoisting the flag (selected student/Head of Institution) should stand at the centre of the square.
2. **Unfurling the Flag:** The flag should be brought neatly folded on a platter. The person hoisting the flag will untie it. As the flag is unfurled, the student leader will give the command to salute.
3. **Salute and National Anthem:** The assembly will salute the flag. This will be immediately followed by the singing of the National Anthem ("Jana Gana Mana"). All present must stand at attention during the anthem.
4. **National Pledge:** Following the anthem, the assembly will recite the National Pledge in unison.
5. **Speeches (Optional):** Short, inspiring speeches on the significance of the National Flag and the occasion may be delivered by the Head of the institution or a designated speaker.

General Rules of Respect (as per the Code):

- The flag must be made of hand-spun and hand-woven wool, cotton, silk, or khadi.
- The Saffron band must always be at the top. The flag should never be displayed upside down.
- The flag should be hoisted briskly and lowered slowly and ceremoniously.
- No other flag or bunting should be placed higher than or above the National Flag.
- A damaged or dishevelled flag should not be displayed. It must be destroyed as a whole in private, preferably by burning or any other method consistent with its dignity.

Conclusion

The Flag Code of India provides a clear and respectful framework for educational institutions to conduct the flag hoisting ceremony. These instructions are not merely procedural rules but are designed to instill a deep sense of discipline, patriotism, and collective national identity in young minds. By following the code meticulously, schools ensure that the National Flag receives its due honour and that the ceremony serves its intended purpose of fostering responsible citizenship.

அறிமுகம்

கல்வி நிறுவனங்களில் தேசியக் கொடியை ஏற்றுவது, மிகுந்த தேசபக்தி முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு செயலாகும். இது மாணவர்களிடையே தேசத்தின் மீதும் அதன் மதிப்புகள் மீதும் மரியாதையைத் தூண்டும் நோக்கம் கொண்டது. இந்தியக் கொடி விதி, 2002, மூவரணக் கொடியின் காட்சிப்படுத்தலைக் கட்டுப்படுத்தும் ஒரு விரிவான வழிகாட்டியாகும். இது தற்போதுள்ள அனைத்துச் சட்டங்கள், மரபுகள் மற்றும் நடைமுறைகளைக் குறியீடாக்குகிறது. பள்ளிகள் மற்றும் கல்லூரிகள் போன்ற கல்வி நிறுவனங்களுக்கு, கொடி அதற்குரிய

கண்ணியத்துடனும் மரியாதையுடனும் காட்டப்படுவதை உறுதிசெய்ய, இந்த விதி ஒரு குறிப்பிட்ட வழிமுறைகளை வழங்குகிறது. இது விழாவை ஒரு குடிமைப் கடமைப் பாடமாக மாற்றுகிறது.

கொடியேற்றுவதற்கான மாதிரி வழிமுறைகள்

இந்தியக் கொடி விதி, 2002-இன் பகுதி II, பிரிவு I-இன் படி, கல்வி நிறுவனங்கள் இந்த வழிகாட்டுதல்களைப் பின்பற்ற வேண்டும்:

விழா நடைமுறை:

1. **கூட்டம்:** அனைத்து மாணவர்களும் ஆசிரியர்களும் ஒரு திறந்தவெளி சதுர வடிவத்தில் கூட வேண்டும். நிறுவனத்தின் தலைவர் (முதல்வர்/தலைமையாசிரியர்), மாணவர் தலைவர் (தலைமை மாணவன்/மாணவி), மற்றும் கொடியை ஏற்றுபவர் (தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மாணவர்/நிறுவனத்தின் தலைவர்) ஆகியோர் சதுரத்தின் மையத்தில் நிற்க வேண்டும்.
2. **கொடியை விரித்தல்:** கொடி ஒரு தட்டில் அழகாக மடித்துக் கொண்டு வரப்பட வேண்டும். கொடியை ஏற்றுபவர் அதன் கட்டை அவிழ்ப்பார். கொடி விரிக்கப்படும்போது, மாணவர் தலைவர் வணக்கம் செலுத்துமாறு கட்டளையிடுவார்.
3. **வணக்கம் மற்றும் தேசிய கீதம்:** கூடியிருப்பவர்கள் கொடிக்கு வணக்கம் செலுத்துவார்கள். இதைத் தொடர்ந்து உடனடியாக தேசிய கீதம் ("ஜன கண மன") பாடப்படும். கீதம் இசைக்கப்படும் போது அனைவரும் கவன நிலையில் நிற்க வேண்டும்.
4. **தேசிய உறுதிமொழி:** கீதத்தைத் தொடர்ந்து, கூடியிருப்பவர்கள் அனைவரும் ஒன்றாக தேசிய உறுதிமொழியைச் சொல்வார்கள்.
5. **உரைகள் (விருப்பத்தேர்வு):** தேசியக் கொடியின் முக்கியத்துவம் மற்றும் அந்த நிகழ்வு குறித்து நிறுவனத்தின் தலைவர் அல்லது ஒரு நியமிக்கப்பட்ட பேச்சாளரால் குறுகிய, எழுச்சியூட்டும் உரைகள் நிகழ்த்தப்படலாம்.

பொதுவான மரியாதை விதிகள் (விதியின்படி):

- கொடி கையால் நூற்கப்பட்ட மற்றும் கையால் நெய்யப்பட்ட கம்பளி, பருத்தி, பட்டு அல்லது காதியால் செய்யப்பட்டிருக்க வேண்டும்.
- காவிப் பட்டை எப்போதும் மேலே இருக்க வேண்டும். கொடி ஒருபோதும் தலைகீழாகக் காட்டப்படக்கூடாது.
- கொடி விநியோகப்பாக ஏற்றப்பட்டு, மெதுவாகவும் மரியாதையுடனும் இறக்கப்பட வேண்டும்.
- தேசியக் கொடியை விட உயரமாகவோ அல்லது அதற்கு மேலாகவோ வேறு எந்தக் கொடியோ அல்லது அலங்காரத் துணியோ வைக்கப்படக்கூடாது.
- சேதமடைந்த அல்லது கலைந்த கொடி காட்டப்படக்கூடாது. அது தனிப்பட்ட முறையில், முன்னுரிமைப்படி எரிப்பதன் மூலம் அல்லது அதன் கண்ணியத்திற்கு ஏற்ற வேறு எந்த முறையிலாவது முழுமையாக அழிக்கப்பட வேண்டும்.

முடிவுரை

இந்தியக் கொடி விதி, கல்வி நிறுவனங்கள் கொடியேற்றும் விழாவை நடத்துவதற்கு ஒரு தெளிவான மற்றும் மரியாதையான கட்டமைப்பை வழங்குகிறது. இந்த வழிமுறைகள் வெறும் நடைமுறை விதிகள் மட்டுமல்ல, இளம் மனதில் ஒழுக்கம், தேசபக்தி மற்றும் கூட்டு தேசிய அடையாளம் போன்ற ஆழமான உணர்வுகளை ஊட்டுவதற்காக வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த விதியை உன்னிப்பாகப் பின்பற்றுவதன் மூலம், பள்ளிகள்

தேசியக் கொடிக்கு அதன் உரிய மரியாதை கிடைப்பதை உறுதிசெய்கின்றன, மேலும் இந்த விழா பொறுப்பான குடியுரிமையை வளர்ப்பதற்கான அதன் நோக்கத்தை நிறைவேற்றுகிறது.

39. Explain the categories, selection criteria, process and rules for the Padma Awards.

பத்ம விருதுகளின் வகைகள், தேர்ந்தெடுப்பதற்கான தேர்வு அளவுகோல்கள், செயல்முறை மற்றும் விதிகளை விளக்குக.

Introduction

The Padma Awards are amongst the highest civilian honours of India, instituted in 1954. They are announced annually on the eve of Republic Day to recognize distinguished service of a high order in any field of activity. The awards seek to honour individuals for their exceptional achievements and contributions to society. The entire process is governed by a set of rules and selection criteria designed to ensure fairness, transparency, and recognition of true merit, moving beyond just governmental recognition to a "People's Padma."

Categories and Selection Criteria

Categories of Awards:

The Padma Awards are conferred in three categories, in decreasing order of precedence:

1. **Padma Vibhushan:** For exceptional and distinguished service.
2. **Padma Bhushan:** For distinguished service of a high order.
3. **Padma Shri:** For distinguished service in any field.

Fields and Criteria for Selection:

- **Fields:** The awards are given for achievements in various disciplines/fields of activities, such as Art, Social Work, Public Affairs, Science & Engineering, Trade & Industry, Medicine, Literature & Education, Civil Service, Sports, and others.
- **Selection Criteria:** The award seeks to recognize "work of distinction." The key criterion is not just excellence in a particular field but the element of "public service." The selection process seeks individuals who have made a significant positive impact on society. The government has encouraged the recognition of unsung heroes who have selflessly served society.

Selection Process and Rules

Process:

1. **Nominations:** The nomination process is open to the public. Self-nomination is also permitted. All nominations are received online on a dedicated Padma Awards portal designed to ensure transparency.
2. **Padma Awards Committee:** All nominations received are placed before the Padma Awards Committee, which is constituted by the Prime Minister every year.
3. **Committee Composition:** The committee is headed by the Cabinet Secretary and includes the Home Secretary, Secretary to the President, and several eminent persons as members.
4. **Recommendation:** The Committee scrutinizes the nominations and makes its recommendations.
5. **Final Approval:** The recommendations of the committee are submitted to the Prime Minister and the President of India for their final approval.

Key Rules:

- All persons without distinction of race, occupation, position, or sex are eligible for these awards. However, government servants, including those working with Public Sector Undertakings (except doctors and scientists), are not eligible until after their retirement.
- The award is normally not conferred posthumously.
- A higher category of Padma Award can be conferred on a person only where a period of at least five years has elapsed since the conferment of the earlier Padma award.

Conclusion

The Padma Awards represent the nation's gratitude to individuals who have excelled and served society. The modern process, with its emphasis on public nominations and the recognition of unsung heroes, has made the awards more democratic and representative. The rigorous selection by an eminent committee ensures that these honours are conferred upon those who have truly made a distinguished contribution to India.

அறிமுகம்

பத்ம விருதுகள், 1954-இல் நிறுவப்பட்ட, இந்தியாவின் மிக உயர்ந்த குடிமகன் ிரவங்களில் ஒன்றாகும். எந்தவொரு செயல்பாட்டுத் துறையிலும் உயர்ந்த தரத்திலான சிறந்த சேவையை அங்கீகரிப்பதற்காகக் குடியரசு தினத்திற்கு முன்னதாக ஆண்டுதோறும் இவை அறிவிக்கப்படுகின்றன. இந்த விருதுகள், தனிநபர்களின் விதிவிலக்கான சாதனைகள் மற்றும் சமூகத்திற்கான பங்களிப்புகளைக் கௌரவிப்பதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளன. முழு செயல்முறையும், நியாயம், வெளிப்படைத்தன்மை மற்றும் உண்மையான தகுதியை அங்கீகரிப்பதை உறுதிசெய்ய வடிவமைக்கப்பட்ட விதிகள் மற்றும் தேர்வு அளவுகோல்களின் தொகுப்பால் நிர்வகிக்கப்படுகிறது, இது வெறும் அரசாங்க அங்கீகாரத்திற்கு அப்பால் "மக்கள் பத்மா" என்ற நிலைக்கு நகர்கிறது.

வகைகள் மற்றும் தேர்வு அளவுகோல்கள்

விருதுகளின் வகைகள்:

பத்ம விருதுகள் மூன்று வகைகளில், முன்னுரிமையின் இறங்கு வரிசையில் வழங்கப்படுகின்றன:

1. **பத்ம விபூஷன்:** விதிவிலக்கான மற்றும் சிறந்த சேவைக்காக.
2. **பத்ம பூஷன்:** உயர்ந்த தரத்திலான சிறந்த சேவைக்காக.
3. **பத்ம பூரி:** எந்தவொரு துறையிலும் சிறந்த சேவைக்காக.

துறைகள் மற்றும் தேர்வுக்கான அளவுகோல்கள்:

- **துறைகள்:** கலை, சமூகப் பணி, பொது விவகாரங்கள், அறிவியல் மற்றும் பொறியியல், வர்த்தகம் மற்றும் தொழில், மருத்துவம், இலக்கியம் மற்றும் கல்வி, குடிமைப் பணி, விளையாட்டு மற்றும் பிற போன்ற பல்வேறு துறைகளில் உள்ள சாதனைகளுக்காக இந்த விருதுகள் வழங்கப்படுகின்றன.
- **தேர்வு அளவுகோல்கள்:** இந்த விருது "தனித்துவமான பணியை" அங்கீகரிக்க முயல்கிறது. முக்கிய அளவுகோல் ஒரு குறிப்பிட்டத் துறையில் சிறந்து விளங்குவது மட்டுமல்ல, "பொது சேவை" என்ற கூறும் ஆகும். தேர்வு செயல்முறை, சமூகத்தில் குறிப்பிடத்தக்க நேர்மறையான தாக்கத்தை ஏற்படுத்திய தனிநபர்களைத் தேடுகிறது. தன்னலமற்று சமூகத்திற்குச் சேவை செய்த மறைக்கப்பட்ட நாயகர்களை அங்கீகரிப்பதை அரசாங்கம் ஊக்குவித்துள்ளது.

தேர்வு செயல்முறை மற்றும் விதிகள்

செயல்முறை:

1. **பரிந்துரைகள்:** பரிந்துரைப்பு செயல்முறை பொதுமக்களுக்குத் திறக்கப்பட்டுள்ளது. சுய பரிந்துரைப்பும் அனுமதிக்கப்படுகிறது. அனைத்துப் பரிந்துரைகளும் வெளிப்படைத்தன்மையை உறுதிசெய்ய வடிவமைக்கப்பட்ட ஒரு பிரத்யேக பத்ம விருதுகள் இணையதளத்தில் ஆன்லைனில் பெறப்படுகின்றன.
2. **பத்ம விருதுகள் குழு:** பெறப்பட்ட அனைத்துப் பரிந்துரைகளும் பத்ம விருதுகள் குழுவின் முன் வைக்கப்படுகின்றன. இது ஒவ்வொரு ஆண்டும் பிரதமரால் அமைக்கப்படுகிறது.
3. **குழுவின் அமைப்பு:** இந்தக் குழுவிற்கு கேபினட் செயலாளர் தலைமை தாங்குகிறார், மேலும் இதில் உள்துறைச் செயலாளர், குடியரசுத் தலைவரின் செயலாளர் மற்றும் பல முக்கியப் பிரமுகர்கள் உறுப்பினர்களாக உள்ளனர்.
4. **பரிந்துரை:** குழு பரிந்துரைகளை ஆய்வு செய்து தனது பரிந்துரைகளை வழங்குகிறது.
5. **இறுதி ஒப்புதல்:** குழுவின் பரிந்துரைகள் பிரதமர் மற்றும் இந்தியக் குடியரசுத் தலைவருக்கு அவர்களின் இறுதி ஒப்புதலுக்காகச் சமர்ப்பிக்கப்படுகின்றன.

முக்கிய விதிகள்:

- இனம், தொழில், பதவி அல்லது பாலினப் பாகுபாடின்றி அனைத்து நபர்களும் இந்த விருதுகளுக்குத் தகுதியானவர்கள். இருப்பினும், பொதுத்துறை நிறுவனங்களில் பணிபுரிபவர்கள் உட்பட அரசு ஊழியர்கள் (மருத்துவர்கள் மற்றும் விஞ்ஞானிகள் தவிர), தங்கள் ஓய்விற்குப் பிறகே தகுதியுடையவர்கள்.
- இந்த விருது பொதுவாக மரணத்திற்குப் பின் வழங்கப்படுவதில்லை.
- ஒரு நபருக்கு முந்தைய பத்ம விருது வழங்கப்பட்டதிலிருந்து குறைந்தது ஐந்து ஆண்டுகள் கடந்த பின்னரே, உயர் வகை பத்ம விருது வழங்கப்பட முடியும்.

முடிவுரை

பத்ம விருதுகள், சிறந்து விளங்கி சமூகத்திற்குச் சேவை செய்த தனிநபர்களுக்கு தேசம் தெரிவிக்கும் நன்றியைப் பிரதிபலிக்கின்றன. பொது பரிந்துரைகள் மற்றும் மறைக்கப்பட்ட நாயகர்களின் அங்கீகாரம் ஆகியவற்றிற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கும் நவீன செயல்முறை, இந்த விருதுகளை மிகவும் ஜனநாயகமாகவும் பிரதிநிதித்துவமாகவும் ஆக்கியுள்ளது. ஒரு முக்கியக் குழுவால் மேற்கொள்ளப்படும் கடுமையானத் தேர்வு, இந்தியாவிற்கு உண்மையாக ஒரு சிறந்த பங்களிப்பைச் செய்தவர்களுக்கு இந்த ரீவாங்கள் வழங்கப்படுவதை உறுதி செய்கிறது.

40. How far the Keeladi excavation has had an impact on the antiquity of ancient Tamil Civilization?

பண்டைய தமிழ் நாகரீகத்தின் தொன்மையில் கீழடி அகழாய்வு எந்தளவுக்கு தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது?

Introduction

The ongoing archaeological excavations at Keeladi, located on the banks of the Vaigai river near Madurai in Tamil Nadu, have had a revolutionary impact on our understanding of the antiquity and nature of ancient Tamil civilization. For decades, the understanding of early Tamil society was largely dependent on Sangam literature. Keeladi has provided substantial, tangible archaeological evidence that not only corroborates the literary accounts but also significantly pushes back the timeline of urbanization and literacy in the Tamil region, fundamentally altering the historical narrative.

The Transformative Impact of Keeladi

Pushing Back the Antiquity of Urbanization

- The most significant impact has been the dating of the civilization. Carbon dating of artefacts from the site by international laboratories has placed the settlement in the 6th Century BCE (around 580 BCE).
- This is a crucial discovery because it pushes the timeline of the Sangam Era back by at least 300 years from the previously accepted date of 3rd Century BCE.
- It establishes that a sophisticated urban civilization flourished in the Vaigai river valley contemporary to the second wave of urbanization in the Gangetic plains, challenging the long-held notion that urbanization spread from north to south.

Evidence of a Literate Society

- The excavation has unearthed over 100 pottery shards inscribed with names and symbols in the Tamil-Brahmi script.
- This indicates that literacy was not confined to royalty or a priestly elite but was widespread among common people, including potters and artisans. It suggests a society where reading and writing were common skills, a hallmark of an advanced civilization.

A Secular, Industrial, and Trade-Based Civilization

- The findings at Keeladi point towards a well-organized urban settlement. Discoveries include:
 - Well-laid-out brick structures, drainage systems, and ring wells.
 - Evidence of advanced industries like textile weaving (spindle whorls), dyeing (dyeing vats), and bead and ornament making (using carnelian, agate, and glass).
 - The conspicuous absence of religious idols or structures of worship suggests a society that was possibly secular or heavily focused on trade and industry.

Conclusion

The Keeladi excavation has profoundly impacted the study of ancient Tamil civilization. It has moved the narrative from being primarily literature-based to being grounded in robust archaeological evidence. By establishing the existence of an indigenous, literate, and secular urban civilization in the 6th Century BCE, Keeladi has significantly enhanced the antiquity of Tamil society, placing it on par with other great ancient river valley civilizations and providing immense pride to Tamil heritage.

அறிமுகம்

தமிழ்நாட்டில் மதுரைக்கு அருகே வைகை நதிக்கரையில் அமைந்துள்ள கீழடியில் நடந்து வரும் தொல்பொருள் அகழாய்வுகள், பண்டைய தமிழ் நாகரிகத்தின் தொன்மை மற்றும் தன்மை பற்றிய நமது புரிதலில் ஒரு புரட்சிகரமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளன. பல தசாப்தங்களாக, ஆரம்பகாலத் தமிழ்ச் சமூகத்தைப் பற்றிய புரிதல் பெரும்பாலும் சங்க இலக்கியங்களைச் சார்ந்தே இருந்தது. கீழடி, இலக்கியக் குறிப்புகளை உறுதிப்படுத்துவது மட்டுமல்லாமல், தமிழ் பிராந்தியத்தில் நகரமயமாக்கல் மற்றும் எழுத்தறிவின் காலவரிசையை கணிசமாகப் பின்னுக்குத் தள்ளி, வரலாற்று விவரிப்பை அடிப்படையில் மாற்றியமைக்கும் உறுதியான, தெளிவான தொல்பொருள் சான்றுகளை வழங்கியுள்ளது.

கீழடியின் மாற்றத்தக்கத் தாக்கம்

நகரமயமாக்கலின் தொன்மையை பின்னுக்குத் தள்ளுதல்

- மிகவும் குறிப்பிடத்தக்கத் தாக்கம், நாகரிகத்தின் காலத்தை நிர்ணயித்ததாகும். சர்வதேச ஆய்வகங்களால் தளத்திலிருந்து எடுக்கப்பட்ட கலைப்பொருட்களின் கரிமக் காலக்கணிப்பு, இந்தக் குடியேற்றத்தை கி.மு. 6-ஆம் நூற்றாண்டைச் (சுமார் கி.மு. 580) சேர்ந்தது என்று நிலைநிறுத்தியுள்ளது.

- இது ஒரு முக்கியமான கண்டுபிடிப்பாகும், ஏனெனில் இது சங்க காலத்தின் காலவரிசையை முன்னர் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட கி.மு. 3-ஆம் நூற்றாண்டு என்ற தேதியிலிருந்து குறைந்தது 300 ஆண்டுகள் பின்னுக்குத் தள்ளுகிறது.
- கங்கைச் சமவெளியில் நடந்த இரண்டாவது நகரமயமாக்கல் அலைக்கு சமகாலமாக, வைகை நதிப் பள்ளத்தாக்கில் ஒரு அதிநவீன நகர நாகரிகம் செழித்து வளர்ந்தது என்பதை இது நிறுவுகிறது, இது நகரமயமாக்கல் வடக்கிலிருந்து தெற்கே பரவியது என்ற நீண்டகாலக் கருத்திற்கு சவால் விடுகிறது.

எழுத்தறிவு பெற்ற சமூகத்திற்கான சான்று

- இந்த அகழாய்வில், தமிழ்-பிராமி எழுத்துக்களில் பெயர்கள் மற்றும் சின்னங்கள் பொறிக்கப்பட்ட 100-க்கும் மேற்பட்ட மட்பாண்ட ஓடுகள் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன.
- இது, எழுத்தறிவு அரசர்களுக்கோ அல்லது ஒரு மதகுரு மேட்டுக்குடிக்கோ மட்டும் உரியதாக இல்லாமல், குயவர்கள் மற்றும் கைவினைஞர்கள் உட்படச் சாமானிய மக்களிடையே பரவலாக இருந்தது என்பதைக் குறிக்கிறது. இது ஒரு வளர்ந்த நாகரிகத்தின் அடையாளமான, படித்தல் மற்றும் எழுதுதல் பொதுவான திறன்களாக இருந்த ஒரு சமூகத்தை சுட்டிக்காட்டுகிறது.

ஒரு மதச்சார்பற்ற, தொழில்துறை மற்றும் வர்த்தக அடிப்படையிலான நாகரிகம்

- கீழடியில் உள்ள கண்டுபிடிப்புகள் நன்கு ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட ஒரு நகரக் குடியேற்றத்தைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. கண்டுபிடிப்புகளில் அடங்குபவை:
 - நன்கு அமைக்கப்பட்ட செங்கல் கட்டமைப்புகள், வடிகால் அமைப்புகள் மற்றும் உறை கிணறுகள்.
 - நெசவு (நூல் நூற்கும் தக்கனிகள்), சாயமிடுதல் (சாயத் தொட்டிகள்), மற்றும் மணி மற்றும் ஆபரணங்கள் தயாரித்தல் (கார்னிலியன், அகேட் மற்றும் கண்ணாடி ஆகியவற்றைப் பயன்படுத்தி) போன்ற மேம்பட்டத் தொழில்களுக்கான சான்றுகள்.
 - மதச் சிலைகள் அல்லது வழிபாட்டுக் கட்டமைப்புகள் இல்லாதது, ஒருவேளை மதச்சார்பற்ற அல்லது வர்த்தகம் மற்றும் தொழில்துறையில் பெரிதும் கவனம் செலுத்திய ஒரு சமூகத்தைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது.

முடிவுரை

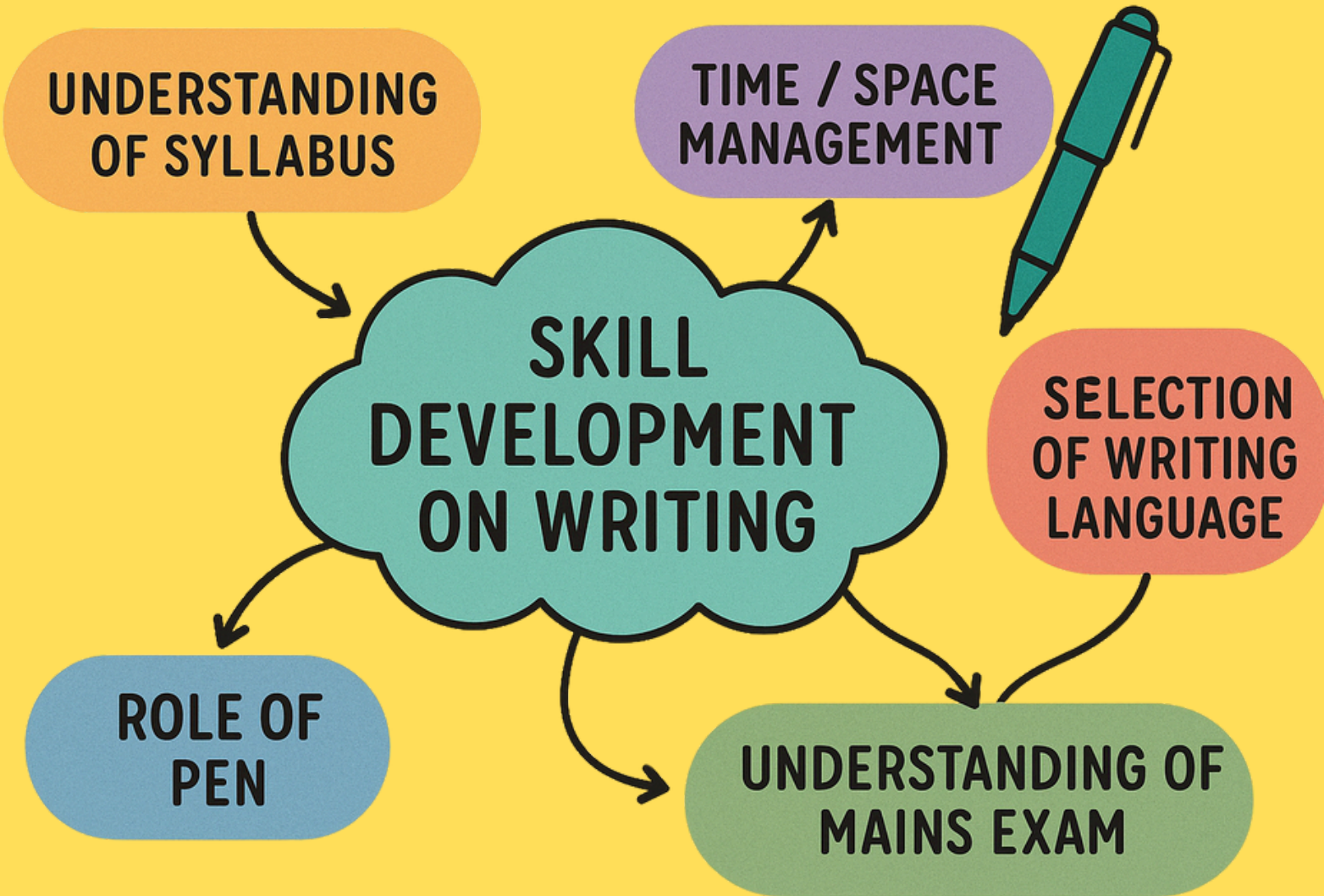
கீழடி அகழாய்வு, பண்டைய தமிழ் நாகரிகத்தின் ஆய்வில் ஆழமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. இது கதையாடலை முதன்மையாக இலக்கியம் சார்ந்ததிலிருந்து, உறுதியான தொல்பொருள் சான்றுகளில் வேரூன்றியதாக மாற்றியுள்ளது. கி.மு. 6-ஆம் நூற்றாண்டில் ஒரு சுதேசி, எழுத்தறிவு பெற்ற மற்றும் மதச்சார்பற்ற நகர நாகரிகத்தின் இருப்பை நிறுவுவதன் மூலம், கீழடி தமிழ்ச் சமூகத்தின் தொன்மையை கணிசமாக மேம்படுத்தியுள்ளது. இது மற்ற பெரிய பண்டைய நதிப் பள்ளத்தாக்கு நாகரிகங்களுக்குச் சமமாக அதை நிலைநிறுத்தி, தமிழ்ப் பாரம்பரியத்திற்கு மகத்தான பெருமையை வழங்குகிறது.

தெய்வீகம்

GROUP I MAINS 2025

DIRECT / ONLINE / POSTAL

SCHEDULE YOUR OWN BATCH

FOR ADMISSION : 9952521550-9840281550

A SCIENTIFICALLY DESIGNED PROGRAM, LEADING YOU TO 360 DEGREE COVERAGE OF SYLLABUS

Focus on Fundamental understanding of each subject

Each subject is broken down into mains tests are scheduled in a scientific way for maximum retention.

Most Comprehensive and concise material

Get the best study material in English and Tamil for static and current affairs from the Best Content Team.

Most Relevant and Best Quality Questions as per TNPSC standards

Test Series will consist of Most Probable Questions from exam point of view. Our team is working 24*7 to ensure that most targeted questions form the part of our Test Series.

Marks Booster Session

Discussions to follow every test, on how to tackle each question and score more marks

Model Answer perfection

At Iyachamy Academy, we try to ensure that model answers provided by us are to the point and relevant, We will give the model answer as if it has to be replicated in the final exam.

Evaluation and Feedback

Comprehensive evaluation and customized feedback are part of this Test series. We will ensure that feedback helps you to improve better in every subsequent Test.

Support

Team Iyachamy Academy will be available to support you in improving your answers and get them better!

IYACHAMY ACADEMY

PRIME BATCH

(GROUP 1 MAINS)

YOUR SUCCESS. YOUR DESIGN.

**WE DON'T TEACH
WHAT TO STUDY.**

No spoon-feeding. Just
sharpening, questioning,
and challenging.

**I DON'T
SPOON-
FEED.
I SHARPEN.**

WHY PRIME BATCH?

BREAK THE OLD RULES:

No fixed schedules – YOU
set the dates.

Design your own path –
Pace & order in YOUR hands.

YOUR SUCCESS BLUEPRINT:

“Cracking TNPSC isn't luck.
It's design.”

MY ROLE:

- ✓ Curated sources –
Only what matters.
- ✓ In-depth evaluation –
Every answer sheet
dissected.
- ✓ 1:1 Mentorship – Until
your vision
becomes reality.

READY TO RESHAPE YOUR PREPARATION?

JOIN PRIME BATCH

BATCH T TODAY!